

திறனாய்வாளர்
திருக்கோணமலை
த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை

840.9
கலை
SL/PR

திரு. கனகசுந்தரம்

தொகுப்பு
கலாவினோதன், கலை விருதன், கலாயுஷணம்
த. சீத்தி அமரசிங்கம்

திறனாய்வாளர்
திருக்கோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை
(கட்டுரைத் தொகுப்பு)

தொகுப்பு
கலாவினோதன் கலை விருதன்
கலாபுஷணம்
த. சீத்தி அமரசிங்கம்

பழத்த இலக்கியச் சோலை
21, ஓளவையார் வீதி,
திருக்கோணமலை.
இலங்கை
2003

வெளியீடு 16

திறனாய்வாளர்

திருக்கோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை
(கட்டுரைத்தொகுப்பு)

தொகுப்பு:

கலவினோதன் கலை விருதன்

கலாபுஷணம்

த. சீத்தி அமரசிங்கம்

24 - ஆவணி - 2003

88 + XVI

1000

ஈழத்து இலக்கியச் சோலை

21, ஔவையார் வீதி,

திருக்கோணமலை,

இலங்கை.

ISBN | 955 - 8684 - 02 - 3

PUBLICATION .16

THIRANAAIVALAR

THIRUKKONAMALI T. KANAKASUNDRAMPILLAI

(COLLECTION OF ARTICALS)

KALAVINOTHAN, KALAI VIRUTHAN

KALAPUSHANAM

T. SITHI AMARASINGKEM

24, AUGUST 2003

88 + XVI

1000

EZATHU ILLAKIYACH CHOLLYA

21, AOUVAIYAR STREET,

TRINCOMALEE (SRI LANKA)

SRI GANESHA PRESS

RS. 150/=

- ii -

சமர்ப்பணம்

1914

17 - 12 - 1985

இம்மண்ணின்
கலை இலக்கியப் பணிக்கு
என்னை அர்ப்பணித்த என் தந்தை
தம்பிஐயா. தம்பிமுத்து
சுவர்க்கு

- iii -

அணிந்துரை

திருக்கோணமலை தந்த தமிழறிஞர் தம்பிமுத்துப்பிள்ளை கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களைப்பற்றியும் அவருடைய தமிழ்ப்புலமை பற்றியும் அறிய விரும்புபவர்களுக்கும், ஆய்வு செய்ய விழைபவர்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய, ஓர் தொகுப்பு நூல் வெளியிடப்படவுள்ளது. மன நிறைவைத் தருகின்றது.

இத் தொகுப்பு நூலை, இம் மண்ணைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும், தேடல் முயற்சிகள் பலவற்றை மேற்கொண்டு இம்மண்ணிற்குரிய இலக்கியப் படைப்புக்களை மிகச் சிரமத்திற்கு மத்தியில் வெளியிட்டுவருபவரும், திருக்கோணமலைத் தமிழ் மண்ணில் அசையாத பற்றுறுதிகொண்டு துடிப்புடனும், தியாகத்துடனும் உழைத்துவரும், செயற் திறமைமிக்க இலக்கிய ஆர்வலர், கலைஞர், பதிப்பாசிரியர், எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் "ஈழத்து இலக்கியச் சோலை" அதிபர் கலாபூஷணம் திரு. த. சித்தி அமரசிங்கம் அவர்கள், தமது பதிப்பகத்தின் பதினாறாவது வெளியீடாக வெளியிடவுள்ளமையை நாம் உளமாரப் பாராட்டுகின்றோம்.

1991ம் ஆண்டு தமிழறிஞர் மகா வித்துவான் எப் எக்ஸ். சி நடராஜா அவர்களால் எழுதப்பட்டு, எமது பேரவையால் வெளியிடப்பட்ட "திருக்கோணமலைத் தமிழறிஞர். தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை" என்ற நூலைப் பார்வையிட்ட பேராசிரியர் அறிஞர் திரு. க. சிவத்தம்பி அவர்கள் பின்வருமாறு கூறினார்:-

"இந்த நூலை ஒரு கை நூலாகக் கொண்டு பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ் கற்கும் திருக்கோணமலை மாணவர்கள் அன்னாரின் தமிழ்ப் புலமையை ஆய்வு செய்ய முன்வரவேண்டும்"

இக்கூற்றை நாம் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடம் தெரிவித்துள்ளோம். ஆனால் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படாது கவலைக்குரியதே.

இந்த நூலின் வெளியீட்டின்போது சிறப்புரையாற்றிய கிழக்கு பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர் கலாநிதி, திரு. செ. யோகராசா அவர்கள் எமக்கு வெளியீட்டின் பின்னர் ஓர் கடிதம் எழுதியிருந்தார்.

பொருளடக்கம்

01. அணிந்துரை	
02. முகவுரை	
03. வெளியிட்டாளர் உரை	
04. திறனாய்வாளர் திருக்கோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை சரித்திரச்சுருக்கம்	- 01
05. திருமலை தெப்பத்திருவிழா - எஸ். டி. சீவநாயகம்	- 11
06. From Tamil Literature	- 16
07. தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை (1868 - 1922)	
- செ. யோகராசா	- 17
08. யாழ்ப்பாணப் புலவர்கள் - புலவர் சொ. முருகேசமுதலியார்	- 33
09. திருக்கோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை	
- தாயி. சுப்பிரமணியம்	- 39
10. ஈழத்தமிழறிஞர் வரிசையில் ந. பாலேஸ்வரி	- 41
11. திருக்கோணமலை தமிழறிஞர் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை	
- மகாவித்துவான் எப். எக்ஸ். சி. நடராசா	- 47
12. யாப்பருங்கலக்காரிகை குமாரசுவாமிப்புலவர் உரை	- 77
13. வாழ்வியற் களஞ்சியம் - தொகுதி ஆறு	- 87

அக் கடிதத்தில், தான் தி.த.க. வைப்பற்றி ஆய்வு செய்து “பண்பாடு” இதழில் எழுதியிருப்பதாகவும், அதற்கு எமது நூல் வெளியீடு ஒரு காரணமாக அமைந்தது என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். இதனால் மனம் திருப்தி அடைந்தோம். பண்பாடு இதழில் திரு.செ. யோகராசா அவர்கள் தனது கட்டுரையில் விரிவான ஆய்வின் அவசியம் என்ற தலைப்பில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“தொகுக்கப்பட வேண்டிய தி.த.கவின் கட்டுரைகளும் கடிதங்களும் பல உள்ளன. இதன்பின்பே தி.த.க. பற்றிய பூரண ஆய்வு உருப்பெற இயலும். இவை இதுவரை நிகழாதபடியாலே தான் தி.த.க. மறக்கப்பட்டுவிட்ட ஒருவராகக் காணப்படுகிறார்.”

தமிழ் இலக்கியவரலாறு எழுதும் சில பேராசிரியர்கள் கூட தி.த.க பற்றிச்சரியாக அறியாதவரே. மு.வரதராசனார் தமது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூலில் இவ்வாறு எழுதுகின்றார்.

“இலங்கை அளித்த வழக்கறிஞர்களுள் தி. த. கனகசபைப்பிள்ளை (கி.பி.1863-1922) என்பவரும் குறிப்பிடத்தக்க இலக்கியத் தொண்டு புரிந்தவர். வடமொழி வால்மீகி ராமாயணத்தின் கிஸ்கிந்தா காண்டத்தையும் சுந்தரகாண்டத்தையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். கம்பராமாயணத்தின் பாலகாண்டத்திற்கு உரை எழுதினார்.”

மேற்குறித்த பகுதியிலே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தவறுகள் உள்ளன. அவ்வாறெனில் தி.த.க.பற்றிய ஆய்வு அவசியமானது மட்டுமல்லாது அவசரமானதுமல்லவோ?”

எனவே திரு. செ. யோகராசா அவர்களின் இக் கூற்றை எமது மண்ணின் மைந்தர்கள் சிலருக்கு நாம் பல சந்தர்ப்பங்களில் தெரியப்படுத்தியும் எவ்வித முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படாமை வேதனைக்குரியதாகும்.

கடந்தவாரம் என்னை, எனது இல்லத்தில் சந்தித்த மதிப்புக்குரிய திரு. த. சித்தி அமரசிங்கம் அவர்கள். தாம் தி.த.க.வை பற்றி ஒரு தொகுப்பு வெளியிட இருப்பதாகவும், அதில் எமது பேரவையால் தி.த.க.வைப் பற்றி வெளியிட்ட நூலையும் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு

அனுமதி அளிக்கும்படியும் கேட்டுக்கொண்டார். இந்த நல்ல முயற்சிக்கு நாம் அனுமதி அளித்ததோடு மட்டுமல்லாது இத்தொகுப்புக்கு அணிந்துரை வழங்க வேண்டும் என்றும் அன்னார் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, இந்த அணிந்துரையையும் வழங்கியுள்ளோம்.

தி.த.க.வின் பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்தியுள்ள கலாபூஷணம் திரு. த. சித்தி அமரசிங்கம் அவர்களுக்கு நிரைகழற் பெருமான் என்றென்றும் திருவருள் நலம்புரிந்து காப்பாற்றப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

நன்றி

“சிவஞானச்செல்வர்”

செல்லப்பா. சீவபாதசுந்தரம்

மதிப்பார்ந்த பொதுச் செயலாளர்

திருக்கோணமலை இந்து இளைஞர் பேரவை.

திருக்கோணமலை.

30 - 07 - 2003

முன்னுரை

“என்றும் எழிலுடன் எங்கள் தமிழன்னை
நன்று நிலை நிறைந்தமிழில் - ஒன்றுதிருக்
கோணா மலைக்கனக சுந்தரன் மாண்பனியை
ஏணாகக் கொள்வோம் எடுக்கு.”

புலவர் நா. சீவபாதசுந்தரனார்

குடிதளைப் பெருக்கி, தமிழர் நெருக்கமாய் முன்னாளில் வாழ்ந்த திருக்கோணமலையில் பல புலவர்களும், தமிழ் அறிஞர்களும், கலைஞர்களும் தமிழைப்பேணி வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். வித்துவான் க. தம்பையாப்பிள்ளை, சட்டம்பி தம்பையர், சரவணமுத்துக்குருக்கள், கதிர்காமத்தம்பிப்புலவர், தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை, தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை, வே. அகிலேசபிள்ளை, ஆறுமுகம், பூர்ணானந்தேஸ்வரக்குருக்கள், மாசிலாமணி முத்துக்குமாரப்பிள்ளை, பீதாம்பரணார், சரவணமுத்துப்பண்டிதர், பெ.பொ.சிவசேகரனார், பண்டிதர் வைரமுத்து, புலவர் சத்தியமூர்த்தி, தா.சி.வில்வராசா, தர்மு சிவராமு(பிரேமீள்) என இது விரியும். இங்கே நான் விரிவுகருதி நாடகத்துறையில் தடம்பதித்த பலரையும் குறிப்பிடவில்லை.

சிறுப்பிட்டி தாமோதரம்பிள்ளையையும், நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலரையும், சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்பிள்ளையையும், ஈழநாட்டின் வரலாற்றில் திருப்புமுனையாக அமைந்த தமிழ்த்தொண்டினை புரிந்தவர்கள் எனக்கூறும் பலவிமர்சகர்கள், குமாரசுவாமிப்பிள்ளை அவர்களாலேயே தன்னுடைய யாப்பருங்கலக்காரிகை உரையில்,

“ஆங்கில திராவிட பண்டிதரும், வித்தியாவினோதரும், அதிகார புருடருமாய் இப்போது சென்னை மாநகரில் வசிக்கும் ஸ்ரீமான் திரு. தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்களும் இவ்வுரையை பலமுறை பரிசீலனை செய்து பலதிருத்தங்களோடு எடுத்துக்காட்டுகள் சிலவற்றுக்கு நூற்பெயர் காட்டியும் அச்சிடுகையிற் பரிசித்தும் வண்ணங்களைச் சேர்ப்பித்தும் பலவாறு சிறப்பித்தனர்.”

- viii -

எனக்கூறப்படும் தி. த. க. வின் தமிழ் தொண்டுபற்றிக்கூற மறந்து விடுகின்றனர். அதுபோலவே “தமிழில் சிறுகதையின் திருமுல்” என புகழப்படும் மௌனி என்றுகூறும். விமர்சகர்கள் அந்த மௌனியின் முதல் சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு நீண்டதொரு விமர்சனக்குறிப்பை முகவுரையாக தமது மிக இளம்பராயத்திலேயே எழுதிய திருக்கோணமலை தர்முசிவராமுவைப் பற்றி எதுவும் கூறாமல் இருட்டடிப்புச் செய்துவிடுவர். உண்மையில் கி. சச்சிதானந்தனின் “மௌனி சிறுகதைகள்” இரண்டாம் பதிப்பில் தர்முவின் முன்னுரையே முற்றாக விலக்கப்பட்டது.

“யாழ்ப்பாண வைபகமாலை” முன்னுரையில் குல. சபாநாதன் அவர்கள், “சிலவருடங்களுக்குப் பின்னர் யான் சென்னைக்குச் சென்றிருந்தபொழுது திரு. தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் புதல்வர் திரு. க. ராஜேஸ்வரன் அவர்கள் விட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். “யாழ்ப்பாண வைபகமாலைப் பிரதி எங்கேயாவது கிடைக்குமோ?” என அவர்களை உசாவியபோது, அவர்கள் தம் தந்தையார் தேடிப்பேணி வைத்திருந்த ஏட்டுப்பிரதியை தந்ததும்ட்டுமன்றி, வைபகமாலை முதற்பதிப்பு பிரதியொன்றையும் தந்துதவினார்கள். முன்னொருபோதும் அறிமுகமில்லாத என்னிடம் இத்தகைய கிடைத்தற்கரிய பொருளை நம்பித்தந்த திரு. க. ராஜேஸ்வரன் அவர்களின் பெருந்தன்மையை யான் என்றும் மறக்கவியலாது! இப்பெருந்தகையாளருக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்தக்கடப்பாடுடையேன்.” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். தந்தையைப்போல் தனயன் என்பதற்கு இது நல்ல உதாரணம்

கலாநிதி செ. யோகராசா அவர்கள் தி. க. பற்றிய தமது கட்டுரையில், “ஏடுகள் வைத்திருந்தோர் பலரும் கருமிகளாக விளங்கிய சூழலில் தி. க. வின் பரோபகாரசிந்தை வியப்பையும் மதிப்பையும் அளிக்கக்கூடியது” எனக்குறிப்பிட்டுள்ளது மனங்கொள்ளத்தக்கது. மேலும் அதே கட்டுரையில் அவர் சி. வை. தா. வின் கூற்றினை குறிப்பிடப் பட்டுள்ளவாறு தந்துள்ளார்.

“திருக்கோணமலை ஸ்ரீ. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் சென்னைப் பிரசீனகிரந்த மண்டபத்தில்தான் நெய்தற்கலி பார்த்ததென்று உறுதியாகச் சொன்னமையால் மீளவும் அங்கு சென்று முன்யான் நீக்கி வைத்த ஏடுகளே இப்போது எனக்கு வேண்டிய நெய்தற் கலியுடையவாயிருத்தல் கண்டு அளவற்ற சந்தோஷமடைந்தேன். அ. தல்லாமற் பின்னும் ஒரு நெய்தற்கலி 23ஆம் செய்யுள் வரைக்கும் அம் மண்டபத்தே அகப்பட்டது. உடனே பிள்ளையவர்களும் யானுமாக இருந்து என் பிரதியோடு ஒத்துப் பார்த்துவிட்டு ஆங்காங்கு கண்ட பாடபேதங்களைக் குறித்துக் கொண்டோம்...”

- ix -

தி. த. வும், குமாரசுவாமிப்புலவரும் பதிப்பித்த கம்பராமாயண பாலகாண்டப் பதிப்புப்பற்றி வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள்,

“..... ஆறு காண்டங்களுள் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்பிள்ளையும், தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையும் பதிப்பித்த பாலகாண்டம் ஒன்றே இன்றுவரை சுத்த பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது” என்பது, கலாநிதி யோகராசா சுறுவதுபோல, “வசிட்டர் வாயால் வந்த கூற்றல்லவோ.”

திருக்கோணமலைக்கு வந்த பிரபல ஈழத்து கம்பராமாயண பிரசங்கி ஒருவரிடம் நான், திருக்கோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்தபோது, தான் கம்பராமாயணத்திலேயே தன் கவனத்தைச் செலவழிப்பதனால் கனகசுந்தரம்பிள்ளையைப்பற்றி அறியேன் என்றார். ஆனால் மேற்படி கம்பராமாயணம் - பாலகாண்டப் பதிப்புப்பற்றியும் அவர் ஏதும் அறிந்திலர். என்னே அவர் திறன்!

புலவர் சிவபாதசுந்தரனார் கூறியுள்ளதுபோல், “தங்களறிவும், ஆராய்ச்சியும் மிகச்சிறியவென்பதையும், அவைகொண்டு நூலுரைகளைப் பிழைபடவியற்றி வெளியிடுதல் அநீதி என்பதையும் நோக்காது, பொருள் வருவாயையும், பொய்ப்புகழையுமே கருதி அவற்றை வெளியிடுவது நம்மவருட் பெரும்பாலர் இயல்பு. தக்க அராய்ச்சியின்றி அவ்வாறு செய்தல் நம் பிள்ளையவர்கள் போன்ற அறிஞர்க்கு ஒருபோதும் கருத்தன்று. இதனால் பிள்ளையவர்கள் பெயர் பெரிய எழுத்தில் புத்தக முகத்துக் காணப்படாதொழியுமும் அத்தகைய புகழ் விரும்பப்படாத தொழியினும் இவர் காலத்தில், இவர் உதவிகொண்டு பிரகடனமாகிய அருந்தமிழ் நூல்கள் பல என்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை.

பதிப்புத்துறையில் உச்சியிலேற்றிப் போற்றப்படும் உத்தமதானபுரம் வே. சாமிநாதையருக்கும், தி. த. க. அவர்கள், “குறுந்தொகை”, “பதிற்றுப்பத்து”, “புறநாநாறு, பொருள் வெண்பாமாலை” ஆகிய ஏடுகள் கொடுத்து உதவியதாகக் கூறப்படுகிறது.

தி. த. க. அவர்களின் தமிழ்நாட்டு மாணாக்கர்களுள் ஒருவரான எதிராஜ் நாயுடு அவர்கள்தான், சென்னை எதிராஜ் கல்லூரியின் ஸ்தாபகரா? என்பது அவர் வாழ்ந்த காலப்பற்றிக் கருத்தில் கொண்டு ஆராய்தற்பாலது.

இதுவரை பிள்ளையவர்களைப்பற்றி எழுதியவர்களில் கலாநிதி செ. யோகராசா அவர்களின் பணி ஆழமானது, அளப்பரியது. அதனை அடியொற்றி மேலும் ஆய்வு நடாத்தப்பட வேண்டும். இதனைச் செய்ய தமிழ்மொழியை முதன்மையாகக் கொண்டு கல்விகற்கும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களும், தமிழ் அறிஞர்களும் முன்வரவேண்டும். இந்த முனைப்பினை ஏற்படுத்திய திருக்கோணமலை இந்து இளைஞர் பேரவையின் மதிப்பார்ந்த பொதுச்செயலாளர் செ. சிவபாதசுந்தரம், “ஈழத்துச் இலக்கியச்சோலை” அதிபரும், திருக்கோணமலைபற்றியதும், திருக்கோணமலை எழுத்தாளர்களினதும் படைப்புக்களை மிக்க கஸ்டங்களுக்குள்ளும் பிரசுரிக்கும் நண்பர் த. சித்தி அமரசிங்கம் ஆகியோர் பாராட்டப்படவேண்டியவர்கள்.

முக்கியமாக திருக்கோணமலை த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்பற்றி யாமறிந்தமட்டில் இதுவரை எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொகுத்து வெளியிடும் த. சித்தி அமரசிங்கம் அவர்களின் இம்முயற்சிக்கு எம் வாழ்த்துக்கள்.

இவர், தமிழில் முதலாவது வரலாற்று நாவலான “மோகனாங்கி”யை எழுதியவரும், தமது “தத்தை விடுதாது” மூலம் பெண்விடுதலை விடையத்தில் பாரதிக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்பவரென, கலாநிதி கைலாசபதி அவர்களால் விலாசித்துக் கூறப்படும் தி. த. க. வின் இளவல் திருக்கோணமலை த. சரவணமுத்துப்பிள்ளைபற்றிய படைப்பையும் பிரசுரிக்கவேண்டும் என்பது என் அவா.

அவரின் பணி சிறப்புற, தொடர்ந்து நடைபெற எல்லாம் வல்ல மாதுமை சமேத கோணேஸ்வரப் பெருமான் அருள்பாலிப்பாராக.

நன்றி

காசிநாதர் சீவபாலன்
3, சாரதா வீதி,
திருக்கோணமலை

13 - 08 - 2003

வெளியிட்டாளர் இரை

திருக்கோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் தன் வாழ்நாளில் தமிழுக்கும், தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் அளப்பரிய சேவை செய்துள்ளார் என்பதைக் கிடைத்த தகவல்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரைகளினூடாக அறியக்கிடக்கின்றது. இவை முடிந்த முடிவுமல்ல. எமக்குத் தெரியாமல் இன்னும் எத்தனையோ தகவல்கள் இருக்கின்றன என்பதை, இக்கட்டுரைகளை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவரின் உள்மனதிலும் உறுத்தும் என்பது மறைக்கமுடியாத மறுக்கமுடியாத உண்மை.

இக்கட்டுரைகளினூடே திரு. தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் யார் யாருக்கு எப்படிப்பட்ட உதவிகளைச் செய்தார்கள் என்பது வெளிச்சமாகின்றது. திரு. தி.த.க அவர்களின் அளப்பரிய உதவிகளைப் பெற்றவர்கள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பேசப்படும் அளவிற்கு - போற்றப்படும் அளவிற்கு - இவர் பேசப்படவில்லை - போற்றப்படவில்லை என்பது என்னவோ உண்மைதான்.

எந்த மண்ணில் இவர் பிறந்தாரோ, எந்த மண்ணில் தன் அடிப்படைக் கல்வியைக் கற்று கல்விமானாக உயர்ந்தாரோ, எந்தமண் இவரது நல்வாழ்வுக்கும், கல்வி மேம்பாட்டிற்கும் இவரை வழியனுப்பி வைத்ததோ, அந்தமண்ணே அவரை நினைக்க மறந்துவிட்டது. செர்ந்தங்களும் மறந்தனர். பந்தங்களும் அறுந்தன. அப்படிப்பட்ட அந்தமகாளை - கல்விமானை - பரோபகாரியை நெடுநூல்வரை நினைவு கூராமெக்குக் காரணம்தான் என்ன? அப்படி அவர் என்னதான் செய்துவிட்டார்?

அவர் பெரிதாக ஒன்றும் செய்யவில்லை. அவர் செய்த ஒன்றே ஒன்று, அவர் இந்த மண்ணை மறந்ததுதான்.

1863ம் ஆண்டு இந்த மண்ணில் பிறந்து, பதினேழு ஆண்டுகள் வரை இந்த மண்ணில் வாழ்ந்து, கல்வி கேள்விகளில் இங்குள்ள தமிழ் அறிஞர்கள், கல்விமான்கள் மூலமாக தன்னை வளர்த்து எடுத்து, தனது பதினான்காம் வயதிலேயே கற்றோர் வியக்கும்வண்ணம் கல்வியறிவில் பேராற்றல் பெற்று அந்த இளவயதிலேயே திருவாதவூர் புராணம், மறைசையந்தாதி முதலிய நூல்களுக்கு பொருள் கூறும் ஆற்றல் உடையவராக இருந்து, தனது பதினேளாவது வயதில் இந்த

மண்ணைவிட்டு போனாரே. அன்றிலிருந்து அவரது வாழ்நாள்வரை இந்த மண்ணை அவர் நினைத்தாரா என்பது ஐயமே. தன்பேரின்புன் தன் ஊரின் பெயரை வைத்துக்கொண்டபோதும், தன் ஊரோடு தொடர்பு கொண்டு - தன் உறவுகளை வளர்த்துக் கொண்டாரா என்பது ஐயமே. அவர் இந்த மண்ணோடு உள்ள தன் தொடர்பை அறுத்துக் கொண்டார். இந்த மண்ணின் நேசிப்பை மறந்தார். தன் சொந்தம் சுற்றங்களை மறந்தார். அது மட்டுமல்ல தன் சொந்த மண்ணில் தன் விதைகளை ஊன்றாது எங்கோ விதைத்தார். அவர் எச்சங்கள் அங்கே விழுந்தன. அந்த விதைகள் அங்கு வளர்ந்து விருட்சமாகி பூத்துக்குலுங்கி காய்த்துப் பழுத்து கொட்டையும் போட்டது. இந்த மண்ணிற்கும் இவருக்கும் உள்ள தொடர்புகள் அற்றுப்போய் விட்டன. சொந்த பந்தங்கள் கூட உறவாடி இருக்குமா என்பது ஐயமே. எந்த மண்ணை இவர் மறந்தாரோ அந்த மண் இவரையும் மறந்தது.

எவ்வளவு ஆசையோடு இந்த மண் இவரை ஈன்றெடுத்து வளர்த்து கல்விபுகழ் அறிவாளியாக்கியது. இந்த மண்ணுக்கு எவ்வளவு ஆசை இருந்திருக்கும். இந்த மண்ணோடு ஒட்டி உறவாடாமல் இந்த மண்ணின் பெயரை வெறுமனே தன்பெயரோடு தக்கவைத்திருப்பதால் என்ன பயன்? தான் வாழ்ந்தஇடத்தில் தன்மண்ணைப்பற்றிப் பேசினார். ஆனால் இந்த மண் இவரைக்கண்டு வருடங்களாகின. தொடர்பு அறுபட்டுப் போனது இவர் முகத்தையே இந்த மண் மறந்தது.

இவர் மட்டுதான் இப்படி நடந்தார் என்று சொல்லவில்லை. படித்தவர்கள், புத்திசாலிகள் என்று தங்களை மேன்மைப் படித்திய இம்மண்ணின் மேதைகள் - மேதாபிகள் பலர், என்று இந்த மண்ணைவிட்டு புலம்பெயர்ந்தார்களோ - வேற்றுமண்ணில் தங்களை விதைத்தார்களோ அன்றே அவர்களும் தங்கள் மண்ணை மறந்தார்கள். கடலில் போட்ட உப்பாளர்கள், மண்ணும் அவர்களை மறந்தது. இப்படிப்பட்ட பலரை உதாரணம் காட்டலாம்

ஒரு சகாப்தம் முடிந்தது. மறுசகாப்தம் தொடங்குபோது இந்த மண்ணின் புதிய ஜீவன்கள் தம் சொந்தங்களை தேடும்போதுதான் இவர்கள் மீண்டும் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறார்கள். பேசப்படுகிறார்கள்.

1863ம் ஆண்டு இந்த மண்ணில் பிறந்த தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் மீண்டும் 1961ம் ஆண்டுதான் புதிய

உயிர்ப்புக்களால் நினைவுகூறப்பட்டார். நூறு ஆண்டுகளுக்குப்பின் இந்த மண்ணின் எழுத்தாளர்சங்கம் அவரை நினைவு கூர்ந்தது. எனவே இவர் பேசப்படாமலுக்கு இவரும் ஒரு காரணமாய் அமைந்தார் என்றால் அது மிகையாகாது.

எது எப்படி இருந்தபோதும் இந்த மண்ணிற்குப் பெருமைதேடித் தந்த தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் இன்று இந்த மண்ணின் மக்களின் தேடலுக்கு ஆளாகியுள்ளார்.

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளைபற்றிய இக்கட்டுரைத் தொகுதியின் ஊடாக அவரைப்பற்றிய முழுமையான தகவல்களை அறியமுடியா விட்டாலும், ஒரு ஆரம்ப தேடலுக்குப் போதிய சான்றுகள் உண்டு.

கிடைத்த தகவல்களுடாகவும், ஊகங்களுடாகவும் எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரைகளின் சில இடங்களில் முரண்பாடுகள் இருப்பதுபோன்ற ஒரு மயக்கம் காணப்படுகின்றது. உதாரணத்திற்கு

எப்.எக்ஸ்.சி யின் கட்டுரையில், அவரது முன்னுரையில்;
 “ தி.த.க நாவலருக்கு உதவியவர் அல்லர் ” என்று குறிப்பிட்டள்ளார் (பக்கம் 51) ஆனால் நாவலர் தனது நூல்களில் பிழைகள் இல்லாதிருக்க தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களைக் கொண்டு பிழைதிருத்தி அச்சேற்றியுள்ளதாக அறியக்கிடக்கின்றது.

அடுத்து, அதே கட்டுரையில், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரின் “ என்சரித்திரம் ” என்ற நூலில் தி. த. க. பற்றி குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றை நம்புவதற்கில்லை எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார் (பக்கம் 60). என்ன குறிப்பு? ஏன் நம்பக்கூடாது என்ற விபரமில்லை. அதே நேரம் அதே கட்டுரையில் தி. த. க அவர்கள், டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களுக்குக் கொடுத்துதவிய ஏட்டப்பிரதிகள்பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அடுத்து, சே. யோகராசா அவர்களின் கட்டுரையில் 1850க்குப் பின் தமிழியலாய்வு வளர்ச்சியினை நான்கு கட்டங்களாக வகுத்துள்ளார் இதில் நான்காம் காலகட்டத்தில் (1940) விதந்துரைக்கப்படுபவர் ஆராய்ச்சி அறிஞர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை. அன்னாருடன் பதிப்பு முயற்சி தொடர்பாக நெருங்கிய உறவு கொண்டிருந்தவர் தி.த.கனகசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள். அது மட்டுமன்றி, பதிப்பு முயற்சி தொடர்பாக அவரது

பாராட்டுதல்களையும் பெற்றவர் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள். எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இது எப்படிச் சாத்தியமாகும். 1922ல் இவர்தான் மறைந்து போனாரே ! அப்படி இருக்கும்போது 1940ல் ?

“Tamil Literature” என்ற நூலில் சரவணமுத்துப்பிள்ளை அவர்களை Native of Jaffna என்று பிழையாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. (பக்:16)

அன்றைய இந்தியர்கள் இலங்கை எது, யாழ்ப்பாணம் எது, திருகோணமலை எங்கே இருக்கிறது என்பது அறிந்திலர். எனவேதான் வாழ்வியற் களஞ்சிய நூலில் தி. த. க. அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள திருக்கோணமலையில் பிறந்தார் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (பக்:88)

இப்படிச் சில சந்தேகத்திற்குரிய செய்திகள் இருந்தபோதும் இன்றை தலைமுறையினருக்கு தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களைப் பற்றி போதிய அளவு அறிந்துகொள்ளக்கூடிய தகவல்கள் இக் கட்டுரைகளில் இருப்பது மறுக்கமுடியாத ஒன்று. இருந்தும் இன்னும் தேடல் செய்யவேண்டும்.

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களைப்பற்றிய இத்தொகுப்பை உருவாக்குவதற்கு எண்ணக்கருவைத் தந்தவர் கனடாவில் இருக்கும் வித்துவான் க. செபரெத்திணம் என்பவரே. இவர் தி. த. சரவணமுத்துப் பிள்ளை அவர்களின் இளமைப்பருவம், இளமைக்கல்வி, உயர்கல்வி, வகித்தபதவிகள் முதலிய விபரங்களைத் தரும்படி எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தார். இவரின் தகவல்களைத் தேடத்தொடங்கியபோது தி. த. க. வின் தகவல்கள் கிடைத்தன. அவற்றைத் திரட்டினேன். அப்போதுதான் இதை நாம் ஏன் செய்யக்கூடாது என்ற எண்ணம் தோன்றியது. எனவே, இந்த எண்ணத்தை என் மனதில் பதித்த அப்பெருமகனாருக்கு முதற்கண் என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சே. யோகராசா அவர்களின் கட்டுரையின் படிமும், தி. த. க. வின் படத்தையும் தந்துதவியவர் ந. பாலேஸ்வரி ஆசிரியை. அவர்களுக்கும் என் நன்றி. அக்கட்டுரை வெளிவந்த பண்பாடு இதழுக்கும் என் நன்றிகள்.

அடுத்து, திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவை வெளியிட்ட எப். எக்ஸ். சி. அவர்களின் கட்டுரையை பிரசுரிக்க அனுமதி தந்ததோடு அனிந்துரை தந்துதவிய மேற்படி பேரவையின் பதிப்பார்ந்த பொதுச்செயலாளர் திரு. செ. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள்.

கோணத்தென்றல் இதழ்களில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த நா.பாலேஸ்வரி ஆசிரியை அவர்களின் “ஈழத்தமிழறிஞர் வரியில்” என்ற கட்டுரையை வெளியிட அனுமதித்த கோணத்தென்றல் ஆசிரியருக்கும், கட்டுரை ஆசிரியைக்கும் எமது நன்றிகள்.

நண்பன் தாபிக்கும் எனது நன்றிகள்

மற்றும் தி. த. க. பற்றிய கட்டுரைகள் வெளிவந்த யாழ்ப்பாண புலவர்கள் வரிசை, யாப்பருங்கலக்காரிகை குமாரசுவாமிப்புலவர் உரை, வாழ்வியற்களஞ்சியம் தொகுப்பாறு ஆகிய நூல்களுக்கும் நன்றிகள்.

கட்டுரைகளை படியெடுக்க உதவிய நூலகர்களுக்கும்

முகவுரை தந்துதவிய சட்டத்தரணி கா. சிவபாலன் அவர்களுக்கும்

அழகிய முறையில் நூலாக்கிய கணேச அச்சகத்தாருக்கும் அதன் ஊழியர்கட்கும்

எமது வெளியீடுகளை மனம்முவந்து ஆதரிக்கும் இலக்கிய உள்ளங்களுக்கும் என் நன்றிகளைக் கூறி விடைபெறுகின்றேன்.

நன்றி
வணக்கம்

கலவினோதன், கலை விருதன்

கலாயுஷணம்

த. சீத்தி அமரசிங்கம்

16 - 08 - 2003

“யாழ்அகம்”

21, ஔவையார் வீதி,

திருக்கோணமலை,

இலங்கை.

- xvi -

திருநாய்வாளர்
திருக்கோணமலை
த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை
எழுத்திரச் சுருக்கம்

தமிழ் மன்றம்
மகாஜனக் கல்லூரி
தெல்லிப்பழை
1976

- 01 -

உ நன்றியுரை

பண்டைத் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் பனையோலைச் சுவடிகளில் இருந்து செல்லரித்து அழிந்தொழியாமல் அவை இன்றைய காகிதப் புத்தகங்களாக மிளிர்வதற்குத் தமிழ்சூறும் நல்லுலகில் ஈழநாட்டு நல்லறிஞர்களே முன்னோடிகளாய்ப் பெரும்பங்கு கொண்டனர் என்பதனை 1945ஆம் ஆண்டு நான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் பயின்றுகொண்டிருக்கையில் பெரிதும் உணர்ந்தேன். உணர்ந்த அவ்வுணர்வுப் பெருக்கால் அவ்வமயம் அண்ணாமலையில் கல்வி கற்ற ஈழத்து மாணவர்களை ஒருமுகப்படுத்தி, சங்கம் அமைத்து, திரு. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள், விபுலானந்தவடிகள், ஸ்ரீலலி ஆறுமுகநாவலர் ஆகிய மூவரின் திருவுருவப் படத்தைத் துணைவேந்தர் துணைபுரியத் திறந்துவைத்தோம். இதனைத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் அட்போது எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் "தாமோதரம் பிள்ளையவர்களின் திருநானைத் தமிழுலகம் கொண்டாடுகிறது. இத் திருநானைப்பற்றிய எண்ணம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தே பயின்றுவரும் இலங்கை மாணவர் உள்ளத்தேயே அரும்பி விட்டது எனவறிந்து எனக்கு ஓர் இறுமாப்புண்டு. இல்லை; செம்மாப்பே உண்டு" என்று குறிப்பிட்டுளது ஈண்டு நினைக்கப் பாலதாகும்.

ஈழத் திருநாட்டிலும் அன்னார்களின் திருவுருவப் படத்தைத் திறந்துவைத்து எதிர்கால ஈழத்தமிழுலகை இனிதூற வைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்றம் பெற்றது. திரு. வி. கனகசபைப்பிள்ளை, திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை என்போர் நான் தொழில்புரியும் மகாஜனக்கல்லூரி மிளிரும் வலிகாமம் வடக்கைச் சேர்ந்தவர்களாய் இருந்தமையால் கல்லூரியின் தமிழ்மன்றத்தின் சார்பில் இவர்களின் இனத்தவர்களைக் கண்டு உரையாடி அவ் எண்ணத்தை வெற்றியாக்கிக் கொண்டேன்.

முதற்கண் திருக்கோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் படத்தைத் திறந்து வைப்பதற்குரிய வாய்ப்பைப் பிள்ளையவர்களின் புத்திரர்களில் திரு. க. இராசசேகரன், B.A. அவர்களும், திரு. க. இராசமார்த்தாண்டன், B.A. அவர்களும் மன்றத்தார்க்களித்தார்கள். இவர்கள் இதனால் மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவியை மாண்பாய்ச் செய்துவிட்டார்கள். இதனோடு இவர்கள் அமையாது பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய கடிதங்கள், கட்டுரைகள் முதலானவற்றைத் தொகுத்து ஒரு புத்தகவடிவில் வெளியிடுவதால் எதிர்காலத் தமிழுலகம் ஈழத்தமிழரின் தமிழ்ப் புலமையையும் தமிழ்த் தொண்டையும் நன்கு தெளிந்துகொள்வதாகும் என்பதையும்

கூறிவிடுகின்றோம். இவர்களின் தொண்டுக்கு மகாஜனாவின் தமிழ் மன்றத்தார் நன்றி கூறுகின்றனர்.

இன்னும் பிள்ளை அவர்களின் திருவுருவப் படத்தைத் திறந்து வைக்க முனவந்த இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்து யாழ். வளாகத் தலைவர் கலாநிதி திரு. க. கைலாசபதி அவர்களுக்கும், பிள்ளையின் வரலாற்றுச் சுருக்கத்தை வெளியிட்டு வைத்த மன்றக்காப்பாளரும், கல்லூரித் தலைவருமாகிய திரு. பொ. கனகசபாபதி அவர்களுக்கும், சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றிய யாழ்வளாக நூல்திலைய இயக்குனர் திரு. ஆ. சிவநேயச்செல்வன் அவர்களுக்கும் தமிழ் மன்றத்தார் நன்றி கூறுகின்றனர்.

இங்ஙனம்
மகாஜனா தமிழ் மன்றச் சார்பில்
நா. சிவபாதசுந்தரனார்
(பொறுப்பாசிரியர்)

தருகோணமலை

த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் சரித்திரச் சுருக்கம்

கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் திருமுலநாயனாரால் சிவபூமியென்று கூறப்பெற்ற பண்டைச் செந்தமிழ்த் தேயமாகிய ஈழமண்டலத்திலே தேவாரம் பெற்ற சிவத்தலமாகிய திருகோணமலையிலே வேளாளர் குலத்திலே ருதிரோற்காரி வருடம் ஆவணி மாதம் 24உ (கிறிஸ்தாப்தம் 1863) கல்வி யறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த தம்பிமுத்துப்பிள்ளை என்பாருக்கு அருந்தவப் புதல்வராய்ப் பிறந்தார்கள். சில காலம் சிறுநூர் உயர்தர பாடசாலையிற் பிரதமாசிரியராகவும் சைதாப்பேட்டை ஆசிரிய கல்லூரியில் ஆங்கில போதகாசிரியராகவும் இருந்து தமிழ்ப் புலமையிலும் சிறந்து, தத்தை விடு தூது, மோகனாங்கி முதலிய அரிய நூல்களியுற்றி உலகிற் குபகரித்தவராகிய சிவபதமடைந்த ஸ்ரீமாந் த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை, பி. ஏ. என்பார் இவர்களுக்குச் சகோதரராவர். கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிள்ளைமையில் திருக்கோணமலையிலிருந்த அறிஞர்களாகிய ஸ்ரீ கதிரைவேற்பிள்ளை, ஸ்ரீ கணேச பண்டிதர் என்பாரிடம் தமிழிலக்கிய இலக்கணங்களும் ஆங்கிலமும் கற்றுணர்ந்து கல்வியிற் பேரவாவும், நுண்மதியுமுடையராய்ப் பதினான்கு வயதளவில் திருவாதவூர் புராணம், மறைசையந்தாதி முதலிய நூல்களுக்குப் பொருள் கூறும் ஆற்றலுடையவர்களாயிருந்தார்கள். 1880ஆம் ஆண்டில் சென்னை மாநகர் சென்று முதலில் செங்கல்வராய நாயக்கர் பாடசாலையிற் கற்று, மத்திய பாடசாலைப் பரீட்சையிற் சித்தியெய்தினார்கள். பின் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் எப். ஏ. வகுப்பிலும் பிரசிடென்சிக் கல்லூரியில் பி. ஏ. வகுப்பிலுஞ் சித்தியெய்தியமையோடு, பி. ஏ. வகுப்பில் தத்துவ சாஸ்திரத்திலும் தமிழிலும் விசேஷ சித்தியடைந்தமை காரணமாக மிகச் சிறந்த பரிசுகளும் பெற்றார்கள். கல்லூரிப் பிரதமாசிரியர்களும், மற்றைய ஆசிரியர்களும், அறிவொழுக்கங் காரணமாக இவர்களிடத்து மிக்க பிரீதியுடையவர்களாக இருந்தார்கள். அதன் பின் பிள்ளையவர்கள் அரசாட்சியராக வித்தியாபிவிருத்தி நிலையத்தில் உத்தியோகம் பெற்று அதனை மிக்க திறமையோடு முறை வழுவாது நடாத்தி வந்தார்கள். சில காலஞ் சென்றபின் இராசாங்க லேக நிலையத்தில் உத்தியோகம் மாற்றம்பெற்று அந்நிலையத்திற்றானே வித்தியாபிவிருத்தி நிலைய சம்பந்தமான காரியங்களுக்கு அத்தியட்சகர்களாமாயினார்கள். யாழ்ப்பாணத்துத் தெல்லியம்பதி வாசகரும், கிராமக் கோட்டு நீதிபதியுமாகிய ஸ்ரீமாந் சிதம்பரநாத முதலியார் புதல்வியாகிய சுந்தரம் என்னும் பெண்மணியை விவாகஞ் செய்து அறநெறி வழுவாது இல்லறமோப்பித் திருவாளர்களாகிய இராசராசன், பி. ஏ., இராசசேகரன்,

பி. ஏ. (ஹாண்டஸ்), இராசசேகரன், பி. ஏ., இராசமாத்தாண்டன், பி. ஏ. என்னும் புதல்வர்களையும், செல்வநாயகி என்னும் புதல்வியைப் பெற்று மகிழ்வுற்றார்கள். இப் புதல்வர்கள் தங்கள் அரும் பெற்ற நற்கையார்க்குளவாகிய சீலமெல்லாம் இனிதமையப்பெற்று மன்னுயிர்க்கினியராய், "தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ ரெச்சத்தாற் காணப்படும்" என்னும் பொய்யா மொழிக்கு இலக்கியம் புதுக்குவது காணும் அறிஞரெல்லாம் "நீவீர் பல சிறப்புகளும் பெற்று இனிது வாழ்க" என்று இவர்களுக்கு ஆசி கூறி இறைவனருளை வேண்டி நிற்பது கண்டு மகிழ்கின்றோம். இவர்கள் புதல்வியார் சென்னைப் பிரஸிடென்ஸித் தபாலாபீசத் தலைவராயிருந்து தேகவியோக மடைந்த ஸ்ரீமாந் ராவ் பகதூர் க. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளையவர்கள் சியேட்ட புத்திரராகிய ஸ்ரீ இரங்கநாதன் என்பாரை விவாகஞ்செய்து ஆங்கிலமுஞ் செந்தமிழும் கற்றுணர்ந்து அறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்தவராய்ப் பல சிறப்புகளோடும் வாழ்கின்றனர். பிள்ளையவர்களது மனைவியார் பல வருடங்களின் முன், தமது இருபத்தெட்டாவது வயதில் தேகவியோகமாயினர். அ. து பிள்ளையவர்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் பெருந்துயர் தருவதாயிற்று. பிள்ளையவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை அன்புடன் வளர்த்துக் கல்வி யறிவொழுக்கங்களாற் சிறப்பறுவித்து அவ்வயத்து முந்தியிருப்பச் செய்த திறன் வியக்கற்பாலது. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் தங்கள் உத்தியோகக் கடமைகள் ஒழிந்த மற்றைய காலங்களிலெல்லாம், பழந்தமிழ் நூல்களையும், வடமொழி நூல்களையும் ஆராய்தலையே பெருங்கூடனாகக் கொண்டு ஒழிவின்றி உழைத்து வந்தார்கள். சென்னையிலிருந்த வித்துவான் இராசகோபாலப்பிள்ளையார் அவர்கள் உதவிகொண்டு கம்பராமாயணத்திற் சில பாகங்களையும் வேறு சில நூல்களையும் மிக நுண்ணிதாக ஆராய்ந்துகொண்டார்கள். ஏனைய நூல்களையெல்லாம் தாங்களாகவே இடைவிடாது கற்றுணர்ந்தார்கள். தொல்காப்பியத்தையும் சங்ககாலத்து இலக்கியங்களையும் ஒட்டுப் பிரதிகள் பலவற்றோடு ஒப்புநோக்கி நுண்ணிதாக ஆராய்ந்துகொண்டார்கள். இந்நூல்களினுள்ள உண்மைப் பாடங்களும் நுண்பொருளும் கண்டறிதலில் தமிழ்நாட்டில் ஒப்புயர்வின்றி விளங்கினார்கள். இவர்களாற் பிள்ளைமையிலும் பிற்காலத்தும் பாடப்பட்ட சில செய்யுட்கள் அவ்வவ் காலங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவை பண்டைச் சான்றோர் செய்யுட்கள் போல ஒழுகிய ஓசையும் விழுமிய பொருளும் கொண்டுள்ளன. பிள்ளையவர்கள் தங்கள் அறிதிற் கற்றுணர்ந்த தமிழ்க் கல்வியைப் பிறர்க்கும் பயன்படச் செய்வான் கருதிச் சிறிதும் சிரமம் பாராதும் கைம்மாறு கருதாதும் பிறரியற்றிய நூலுரைகளுக்கு இன்றியமையாத் துணைபுரிந்தும், அவற்றைப் பரிசோதித்துத் திருத்திக்கொடுத்தும், பண்டிதர் பலர்க்கு நூலுரைகளில் நேர்ந்த ஐயங்களை நேராகவும் கடிதவாயிலாகவும் தெளிவித்தும் பேருதவி புரிந்தும் வந்தமையோடு ஆங்கிலத்திலும் பி. ஏ. பரீட்சைக்காகக் கற்று பலர்க்குப் பல நூல்களிலும் நேர்ந்த ஐயங்களைத் தெளிவித்தும் உதவி புரிந்து வந்தார்கள். ஆறுமுகநாவலர்

வர்கள் செந்தமிழ் வளர்ச்சி கருதிப் பரோபகாரமாகத் தாபித்தவித்தியாநுபாலன யந்திரசாலையிற் பிரகடனமாகும் புத்தகங்களிலுள்ள தூலமுத்திரித வழக்களையும் பிறவற்றையும் நெடுங்காலமாகத் திருத்தஞ் செய்து உபகரித்து வந்தார்கள். அம்மட்டோ! தமிழ் நாட்டில் இவர்கள் காலத்திருந்த புலவர்களுள் கல்வி விஷயத்தில் இவர்களது இன்றியமையாப் பேருதவியைப் பெறாதவர்கள் இல்லைவேனாக் கூறிலும் அ.து ஒரு சிறிதும் புனைந்துரையாகாது. "கைம்மறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டென்னாற்றுங் கொல்லோவுலகு" என்பது பொய்யாமொழியன்றோ! சிவபதமடைந்த வித்வச் சிகாமணிகளாகிய சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, திருவனந்தச் சுந்தரம்பிள்ளை, பின்னத்தார் நாராயணசாமி ஐயர் முதலிய பலர் தாம் தாம் பதிப்பித்தனவும் இயற்றி வெளியிட்டனவமாகிய பற்பல நூலுரைக்கெல்லாம், பிள்ளையவர்களது பேருதவி இன்றியமையாததாயிற்று. நாராயணசாமி ஐயரவர்களது நற்றிணையுரையை அவர்களிறந்த பின்னும் பிள்ளையவர்களே பரிசோதித்து அச்சிடுவிக்க வேண்டியவர்களானார்கள். பண்டிதர் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை முதலிய சிலர் இவர்களிடம் தொல்காப்பியத்தைக் கற்றுணர்ந்து கொண்டனர் என்பர். சென்னையிலும் பிறவிடங்களிலுமுள்ள இப்பொழுதைப் புலவருள்ளும் பல்லோர் இவர்களிடம் கல்வி விஷயமாக இன்றியமையா உதவிகளைப் பெற்றோரும், நூலுரைகளைக் கற்றுறிந்தோருமாவர். மஹாமஹோபாத்தியாயர் ஸ்ரீமத் சாமிநாதையரவர்கள் தாங்கள் வெளியிட்ட நூலுரைகளுக்கு இடையிடையே பிள்ளையவர்களையும் உசாத்துணைவர்களாகக் கொண்டுள்ளார்கள். ஸ்ரீமத் அந்நவத விநாயகம்பிள்ளையவர்கள், ஸ்ரீமத் நம்ச்சிவாய முதலியாரவர்கள், ஸ்ரீமத் வ. உ. சிதம்பரப்பிள்ளையவர்கள் என்பவர்களும் தாங்கள் தாங்கள் வெளியிட்ட நூலுரைகளுக்குப் பிள்ளையவர்களது இன்றியமையாப் பேருதவியைப் பெரிதும் பெற்றுள்ளார்கள் பிள்ளையவர்களது வடநூலுணர்ச்சி மாண்பையும் மொழிபெயர்க்கும் ஆற்றலையும், ஸ்ரீ பண்டிதநடேச சாஸ்திரியார் அவர்களுக்குப் பின் இவர்களால் மொழிபெயர்த்துப் பிரகடனஞ் செய்யப்பட்ட. வாலமீகிராமாயணத்துக் கிஷ்கிந்த காண்டப்பாகமும் சுந்தரகாண்டமும் காட்டும். இலக்கிய இலக்கண நூலுணர்ச்சி வன்மையைபும் ஆராய்ச்சித் திறனையும் பிள்ளையவர்களாலும் அவர்களது இன்றியமையாப் பேருதவி கொண்டு பிறராலும் வெளியிடப்பட்ட அரிய நூல்களும் "யாப்பிலக்கணம்", "திருவள்ளுவர்", "இராமாயணம்" முதலாக மாசிக சங்கிகைகளிலும் பிறபத்திரிகைகளிலும் பிள்ளையவர்களால் எழுதப்பட்ட அரிய விஷயங்களும் காட்டும். சமய நூலுணர்ச்சியை இவர்களாற் பரிசோதித்துத் தூலமுத்திரித வழக்களும் பிறவமாக நுண்ணிதினாய்ந்து திருத்தப்பட்ட சிவஞானபாடியம், திருமந்திரம் முதலிய நூல்கள் காட்டும்.

பிள்ளையவர்கள் நெடுங்காலமாகச் சென்னை சர்வகலாசாலைப் பரிட்சகருள் ஒருவராயிருந்தமையோடு நான்கு வருடகாலமாகப் பரிட்சக

சங்கத்துக்குத் தலைவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அன்றியும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் பரிட்சகருள் ஒருவராகவும் சென்னைக் கிறிஸ்தியன் கல்லூரியிலும் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும் தமிழ்த் தலைமைப் புலவர்களாகவும் இருந்தார்கள். சாண்டலர்துரை என்பாரால் அரசினராஞ்சைப்படி தொகுக்கப்பட்ட மிகப் பெரிய தமிழகராதிக்கும் சிலகாலம் உதவிப் பதிப்பாசிரியர்களாக இருந்தார்கள். இவ்வகராதி சென்னை அரசினராற் பெருந்தொகைப் பொருள் கொடுத்து நாடத்துவிக்கப்பட்டது. இதனை ஏற்றவாறு சிறப்புறச் செய்து முடித்ததற்கு ஆங்கில நூலுணர்ச்சியும், மிகப் பெரிய தமிழறிவும், சமஸ்கிருத நூலுணர்ச்சியும் ஒருங்கு கைவரப்பெற்ற பிள்ளையவர்களைப் போன்ற ஒருவர் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் கிடைப்பதரிது என்பது ஆயால் கோபால் பிரசித்தம். அங்ஙனமாகவும், தமிழணங்கும், அரசினரும் புரிந்த தவக்குறையே போலும்! பிள்ளையவர்கள் ஒருவருட காலத்துள் இவ் வேலையினின்று விலகிக் கொண்டார்கள். எவ்வேலையைக் கையேற்றினும் "செய்வன திருந்தச் செய்" என்றவாறு அதனைச் சிறப்புறச் செய்துமுடித்தலும், பொருள் வருவாயையும் பெய்ப் புகழையுமே கருதி முகமன் வார்த்தைகள் கூறி நடுவுநிலைமை குன்றாமையும் நம் பிள்ளையவர்களுக்கு இயல்பாகும் "கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க் கணி" என்பது தமிழ்மறை. பல வருடகாலமாகப் பிள்ளையவர்கள் "கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்" என்றவாறு வடமொழி தென்மொழிகளில் வல்ல கவிஞர் சிகாமணியாகிய சுன்னாகம் குமாரகவாமிப் புலவர் அவர்களுக்கு ஆப்த நண்பினர்களும், நல்லிஷயத்தில் உசாத்துணைவர்களும் அறிவு அளவையுமே எழுதி வெளியிட்டும் நம்பியகப்பொருளுக்கு ஓர் அரிய உரையை எழுதி வெளியிட்டும் கம்பராமாயணத்தைப் பிழையறப் பரிசோதித்துக் கூடியமட்டில் ஏட்டுப் பிரதிகள் பலவற்றோடு ஒப்புநோக்கிச் சுத்த பாடங்கண்டு முழுவதையும் அரும்பதவுரையோடு அச்சிட முயன்று முதலில் பால காண்டத்தை அவ்வாறு வெளியிட்டிருமுள்ளார்கள். இவ்வரும்பதவுரை கம்ப குத்திரத்து நுண்பொருள்களை நன்கு தெரித்துக் கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் பெரும்பயன் தருவதாயமைந்துள்ளது. அயோத்தியா காண்டமும் அவ்வாறே பரிசோதித்துச் சுத்த பாடமாக்கப்பட்டும் அரும்பதவுரை யூர்த்தியாக முன்னே இவர்களிருவரும் ஒருவர் பின் ஒருவராகச் சென்றமையால், அது கடைபோக முடிந்து அச்சவாகனமேற முடியாததாயிற்று. இந்நூல் முழுவதும் இவ்வாறே இப் புலவர் திலகர்களாற் பரிசோதித்து வெளியிடப்பெறாமையால் கம்ப நாடர் தவக்குறையோ நம்மணோர் தவக்குறையோ அறியகில்லேம். தமிழ் நூலவர் சரிதை என்னும் நூலும் ஈழமண்டலத் தேவாரமும் திருப்புகழும் என்னும் நூலும் வேறு சில நூல்களும் பிள்ளையவர்களால் குறிப்பரையோடு அச்சிடப்பட்டனவாகும். பிள்ளையவர்கள் தொல்காப்பியம் முழுவதையும் ஆராய்ந்து குறிப்புரை முதலியவற்றோடு அச்சிட நினைத்து ஏட்டுப் பிரதிகள் பலவற்றை வைத்து ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

தங்களறிவும் ஆராச்ச்சியும் மிகச் சிறிய வெண்பதையும், அவை கொண்டு நூலுகைகளைப் பிழைபடவியற்றி வெளியிடுதல் அநீதி என்பதையும் நோக்காது பொருள் வருவாயையும், பொய்ப் புகழையுமே கருதி அவற்றை வெளியிடுவது நம்வருட்பெரும்பாலும் இயல்பு. தக்க ஆராய்ச்சியின்றி அவ்வாறு செய்தல் நம் பிள்ளையவர்கள் போன்ற அறிஞர்க்கு ஒருபோதும் கருத்தன்று. இதனால் பிள்ளையவர்கள் பெயர் பெரிய எழுத்திற் புத்தக முகத்துக் காணப்படாதொழியினும் அத்தகைய புகழ் விரும்பப்படாதொழியினும் இவர்கள் காலத்தில் இவர்கள் உதவி கொண்டு பிரகடனமாகிய அருந்தமிழ் நூல்கள் பல என்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. "இனித் தமிழுக்கு வரம்புமில்லை; உரைகல்லுமில்லை" எனக் கூறப்பட்டதும் ஒரு சிறிதும் தவறாகாது. பிள்ளையவர்கள் அரசினர்பால் உபகாரச் சம்பளம் பெற்றிருந்த பிற்காலத்தில் தமிழிலக்கண விலக்கிய வரலாற்றை நன்கு ஆராய்ந்து சர்வகலாசாலையிற் பலர்க்கும் பயன்படுமாறு பிரசங்கிக்க வேண்டுமென்று அக்கலாசாலை அதிகாரிகளோடு ஒழுங்கு செய்தருந்தார்கள். அதனால் எவ்வளவோ உண்மைகளும் தவறுகளும் வெளியாகுமென்று பலர் நம்பியிருந்தார்கள். இவர்கள் மரணம் காத்திராப்பிரகாரம் சடுதியில் நோந்துவிட்டமையால் அவ்வெண்ணம் நிறைவேறு முடியாததாயிற்று. நெருந ளுள்ளொருவனின்நிலை யென்னும் பெருமையுடைய இவ்வுலகியல் நோக்கித் திருவருளை நினைத்து ஒருவாற்றான் அமைவதேயன்றி இருகாற் பசுக்களாகிய நம்மவராற்றலால் ஆவது மொன்றுளதோ? தொல்காப்பிய முதலிய இலக்கணங்களைபெல்லாம் பல்காற் பயிலு முகத்தால், இக்காலத்து, அவற்றை ஒருவாறு உணர்ந்திருப்பார் ஒருசில ருளராயினும், அவற்றை நுண்ணிதிறாய்ந்துணர்ந்து பரோபகாரமே கருதிச் சிரமம் பாராட்டாது மாணவர்க்குரைத்து வந்தவர்கள், நம் பிள்ளையவர்களேயென்பது அவர்கள்பால் அந்நூல்களிற்பெரும்பாகத்தைக் கற்றுணர்ந்து கொண்ட அம் மாணவர்கள் நன்கு தெளிந்த உண்மையாகும். தமிழணங்கும் ஆதாரமற்றவளாயினாள். உலகத்தில் தமிழை வளர்க்கின்றோம் என்று கொடிகட்டிப் பிரசித்தம் செய்து புத்தகங்களைப் பிரகடனஞ் செய்வோரை உற்றுநோக்கின் அவருட் பெரும்பாலார் தந்நயமொன்றையே கருதிப் பெரும் பொருளிட்டித் தமக்கும் தம் பெண்டிர் பிள்ளைகட்கும் இம்மைச் சுகமொன்றையே தேடி வைத்துச் செம்மாப்புற்றொழிவாராகின்றனர். நம் பிள்ளையவர்களோ தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளராய் விளங்கித் தம் பெயரையும் பிறவற்றையும் கருதாது, தமிழுக்காக உழைத்த பெருமாண்பும், அருமை பெருமையும் அவர்களோடு நன்கு பழகியோரே அறிய வல்லுநர். "தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியானள்" எனவும் "முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா யாரே யழகுக் கழகு செய்வார்" எனவும் வரும் ஆன்றோர் வாக்குகளும் ஈண்டு நோக்கற்பாலன. பிள்ளையவர்களைப் போன்ற நற்குண நற்செய்கைகளிற் சிறந்த நல்லிசைப் புலவர்களை இத்தமிழுலகம் அடைபும் காலம் எக்காலமோ அறியாகில்லேம்.

நேரிசை வெண்பா

செந்தமிழ்நூன் முற்று முணர்சீரார் புகழ்க்கனக
சுந்தரவேள் வாழ்க்கை சூறந்ததனாற் - செந்தமிழாம்
மாதார நொந்து வருந்தினளே பாவலரும்
ஆதார மற்றனரே யாம்.

தொல்காப் பியமுதலாந் தொன்னூல் வீழுப்பொருளும்
பல்காப் பியமும் பலர்க்கருள - வல்லவனாஞ்
சொல்லார் திற்கனக சுந்தரன்போ ல்வவுலகில்
நல்லா ருளரோ நமக்கு.

புத்திரர்கள் செவ்வீகண்டுள் புந்தநிலை நன்குணர்ந்தேன்
துத்தியஞ்சேர் நற்கனக சுந்தரனே - எத்திறக்குந்
தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

நல்லோன் கனகசுந்தரன்

என்றும் எழிலுடன் எங்கள் தமிழன்னை
நின்று நிலவ நிறைதமிழில் - ஒன்றுதிருக்
கோணா மலைக்கனக சுந்தரன் மாண்பணியை
ஏணாகக் கொள்வோம் எடுக்கு.

கற்றுமிக வாய்ந்து கனகசுந்த ரன்திறனில்
உற்ற தமிழ்ச்செய்திப் பெற்றிதனை - நற்றமிழர்
பற்பலர் கொண்டனர்காண் பைந்தமிழ்ச் சீர்னுக்கே
பொற்பாய் மிளர்ந்த தமிழ்.

ஏடுகளிற் ஏறி எழிலாக வீற்றிருந்த
பீடுதமிழ்த் தெய்வத்தைப் புத்தகமாய் - நாடுகளில்
பல்லோர் பகர்ந்தேத்தப் பாங்காய்ப் பரிந்துழைத்தான்
நல்லோன் கனகசுந்த ரன்.

எழுத்தியலும் சொல்லியலும் ஏடுகளில் தேர்ந்து
வழுக்களைந்து வான்தமிழை வாரி - வழங்கியதால்
கற்றார்உள் எத்தில் கனகசுந்த ரன்நின்றான்
கொற்றத் தமிழனவன் காண்.

அன்னை தமிழுக்கே ஆய்ந்தழகு தான்செய்தான்
உன்னுந் திருக்கனக சுந்தரன் - முன்னாள்
கிவர்போல் தமிழ்ப்பணி ஈழநன் னாட்டார்
தவமாய்த் தழுவுவல் தகும்.

புலவர் நா. சீவாதசுந்தரனார்.

தி. த. க. அவர்கள் திறனாய்வில் சில துளிகள்

..... விருத்தங்களை கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, ஆசிரியப்பாக்களுக்கு
இனமென்று கூறுவது முழுதும் தவறு. அன்றியும் இதுவிஷயத்தில்
அகத்தியரைத் தொல்காப்பியரோடு சேர்த்து அவர்க்கு இது
உடன்பாடென்றாவது; உடன்பாடன்றென்றாவது சொல்லுவதும் தவறு.
அகத்தியர் செய்த இலக்கணத்தினை நாமும் கண்டிலம். தொல்காப்பிய
உரையாசிரியர்களும் கண்டிலர். அகத்தியர் செய்யுளிலக்கணம் கூறினாரோ
என்பதும், கூறினாராயின் தொல்காப்பியர் கூறிய செய்யுளிலக்கணங்களெல்லாம்
கூறினாரோ என்பதும் தெரியா. ஆகலான் இவ்விஷயத்தில் அகத்தியர் கருத்து
இதுவென்று துணிதல் முற்றவியலாது.

- தமிழ் வரலாற்றின் ஆராய்ச்சி

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

பண்டைக்காலத்து நிகழ்ந்த ராஜகாரியத்தைக் கூறுவதே சரித்திரம்
என்பர். சிலர் இது சரியன்று; உண்மையாக நோக்குமிடத்துச் சரித்திரம்
முற்காலத்தில் உலகத்து நிகழ்ந்த சமயாபிவிருத்தி, சனாபிவிருத்தி, தன
விருத்தி, கல்வி விருத்தி, அரசியல் விருத்தி முதலிய சம்பவங்க
ளெல்லாவற்றையும் கூறுவதாகும்.

- சரித்திரநூல் கற்பதனால் வருபயன்

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

பாமிரங் கூறினவர் நூலாசிரியர் பெயரை மொழி பெயர்த்துத் தமிழில்
“அளப்பருங் கடற் பெயருந் தவத்தோன்” என்று கூறினாராயின், நூலாசிரியர்
பெயரை அமிதசாகரரென்று எழுதவேண்டும். அமிதம் அளவில்லாதது;
சாகரம் கடல். ஏட்டில் அமிதசாகரரென்றிருந்ததைப் பின்னுள்ளோர்
அமிதசாகரரென்றும் அமுதசாகரரென்றும் கொண்டிருக்கலாம்.

- யாப்பிலக்கணம்

திருமலை தெப்பத்திருவிழா
உலகத்துக்கு ஒரு புதுமை

எஸ்.டி. சீவநாயகம்

சீந்தாமணி தொடர்
1983 ஏப். 17 - மே. 29

**நாவல்
இலக்கியத்தின்
முன்னோடி
ஒருவரைத்
தந்தது
திருக்கோணமலை**

5

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு என்ற கால கட்டத்தில், யாழ்ப்பாணத்தைப் போலவே, திருகோணமலையிலும் சைவம், தமிழ் ஆகிய இரண்டு துறைகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற அறிஞர்களும், புலவர்களும் பலர் தோன்றியிருக்கிறார்கள்.

அதே வேளையில், தமிழும் அரபும் கற்ற முஸ்லிம் கல்விமான்களும், தமிழும் இலத்தினும் பயின்ற கிறிஸ்தவப் புலவர்களும் அங்கு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

அகில நாயகப் புலவர், கோணைமணிவண்ணர், புலவர் கதிரைவேற்பிள்ளை, கணேச பண்டிதர், அப்துல் காசிப் புலவர், சுவைக்கின் பிள்ளைப் புலவர், திருநாவுக்கரசு உபாத்தியாயர் பூரணானந்த ஐயர், நாவலர் நாசரத் நாத்தர், ஞானபண்டித உபாத்தியாயர் போன்றோர் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் திருகோணமலையில் விளங்கிய தலைசிறந்த தமிழ் அறிஞர்கள் என்று என் ஆசான் திரு. கிருஷ்ணபிள்ளை கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

இவர்களில் சிவர் மூதூர், சம்பூர் பகுதியில் வாழ்ந்தனராம்.

ஆனால் இவர்களைப் பற்றிய வரலாறுகள் தெளிவாகக் கிடைக்கவில்லை. கணேசபண்டிதர், கதிரைவேற்பிள்ளை புலவர் போன்றவர்களிடம் பாடம் கேட்டவர்கள் சிலருடைய வரலாறுகள் அரைகுறையாகக் கிடைக்கின்றன.

இப்படிப் பாடம் கேட்டவர்களில் இருவர், பின்னர் சென்னை சென்று பெரும்புகழ் பெற்று விளங்கியிருக்கிறார்கள்.

ஒருவர் பெயர் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை. மற்றவர் தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை. இருவரும் சகோதரர்களாக இருக்கலாம். அந்தக் காலத்தில் பிறந்த ஊரின் பெயருக்குரிய முதல் எழுத்தைத் தம் பெயருடன் சேர்த்துக் கொள்ளும் வழக்கம் இருந்தது. இது தமிழ் நாட்டில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட வழக்கம்.

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை என்றால், திருகோணமலை

த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை என்று பொருள்.

இந்த கனகசுந்தரம்பிள்ளை தமது பதினான்காவது வயதிலேயே தமிழ் புலமை பெற்று விளங்கினார். பதினேழு வயதில் அவர் சென்னை

சென்று ஆங்கிலம் கற்று பி. ஏ. பட்டதாரி ஆனார். அவருடைய தமிழ்ப் புலமையைப் போலவே ஆங்கிலப் புலமையும் கற்றோரால் மதிக்கப்பட்டது.

அதனால், அவர் சென்னை சைதாப்பேட்டை ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பதவி பெற்றார்.

அதேவேளையில், சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியிலும், சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும் தமிழ் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார்.

பல நூல்களை இவர் வெளியிட்டார்.

கம்பராமாயணத்துக்கு உரை எழுதினார். சமஸ்கிருத மொழியிலும் பாண்டித்தியம் இருந்தமையினால் வாலீகி ராமாயணத்தின் கிஷ்கிந்தா காண்டத்தையும், சுந்தர காண்டத்தையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் பிரசுரித்தார்.

ஆறுமுகநாவலரின் தமிழ்ப் பரம்பரையில் வந்தவர் சுண்ணாகம் அ. குமாரசாமிப் புலவர். இந்த குமாரசாமிப் புலவர்தான் யாழ்ப்பாணம் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளைக்கும், மட்டக்களப்பு புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளைக்கும் குருநாதர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

திரு. கனகசுந்தரம் பிள்ளை, சுண்ணாகம் குமாரசாமிப்பிள்ளையுடன் இணைந்து "நம்பியகப் பொருள்" என்னும் பழந்தமிழ் நூலுக்கு தெளிவான உரை ஒன்றினை எழுதிவெளியிட்டார்.

திரு. கனகசுந்தரம் பிள்ளையின் மிகச் சிறந்த சேவை, சென்னை அரசாங்கம் வெளியிட்ட **Tamil Lexicon** என்ற தமிழ் பேரகராதியை உருவாக்குவதில் ஆற்றிய பெரும் பணிதான். அத்தொகுதியைப் படைப்பதில் சிரேஷ்ட உதவி ஆசிரியராக இருந்து தமது பெயரை நிலை நாட்டிக்கொண்டார் திரு. கனகசுந்தரம்பிள்ளை.

இந்த ஒரு சேவைக்காக திருகோணமலையில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் திரு. கனகசுந்தரம்பிள்ளையை எண்ணிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம்.

இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்த திரு. கனகசுந்தரம்பிள்ளை எழுதி வெளியிட்ட மற்றொரு தரம்வாய்ந்த நூல் "ஈழமண்டலத் தேவாரமும் திருப்புகழும்" என்பதாகும்.

இந்த நூலின் பிரதி இப்போது யாரிடமாவது இருக்கிறதா என்ற விவரம் கூடத் தெரியவில்லை. ஆனால், இந்த நூலின் திருகோணமலை, திருக்கேதீஸ்வரம் பற்றிப் பாடப்பட்ட தேவாரத்

திருப்பாசுரங்களும் திருப்புகழும் இடம்பெற்றிருந்தன என்று தெரிகிறது. அத்தோடு இந்த இரு சேஷத்திரங்கள் பற்றியும், சுதீர்காம ஸ்தலம் பற்றியும் அருணகிரிநாதர் இசைத்த திருப்புகழ் பாடல்களும் இடம்பெற்றிருந்தனவாம்.

இவற்றிற்கெல்லாம் திரு. கனகசுந்தரம்பிள்ளை எழுதிய விளக்கமும், குறிப்பும், உரையும் சிறப்புடையன என்று சொல்லப்படுகிறது.

இந்த நூலைத் தேடிப்பிடித்து மறுபிரசுரம் செய்யவேண்டியது திருகோணமலை திருக்கோணேஸ்வர தேவஸ்தானம், திருக்கேதீஸ்வர தேவஸ்தானம் ஆகியவற்றின் நீங்காக் கடமையாகும். திருக்கோணேஸ்வர தேவஸ்தானத் தலைவர் திரு. எம். கே. செல்வராசா இத்துறையில் வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்வார் என்று நம்புகிறேன்.

திருகோணமலை தந்த மற்றொரு பெருமகன் திரு. தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை, இவரும் திருகோணமலையில் ஆரம்ப தமிழ்க் கல்வி பெற்ற பின்னர், சென்னை சென்று, ஆங்கிலத்தில் பி. ஏ. பட்டம் பெற்றவராவார்.

அங்கு அவர் சென்னை பிரஸிடென்சிக் கல்லூரியின் பிரதம நூலகராகக் கடமையாற்றினார். இவர் "தத்தை விடு தூது", "தமிழ்ப் பாஷை" முதலிய நூல்களின் ஆசிரியருமாவார்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இவர் பல நாவல்களின் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். கையெழுத்துப் படிவமாக பல நாவல்களை எழுதி வைத்திருந்தார் என்று தெரிகிறது. ஆனால் "மோகனாங்கி" என்ற ஒரு நாவலை மட்டுந்தான் இவரால் அச்சேற்ற முடிந்தது. 1895ஆம் ஆண்டில் இந்த நாவல் சென்னையில் வெளிவந்தது.

இலங்கையில், திருகோணமலையில் பிறந்து, புதுமையான நாவல் இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவராக விளங்கிய திரு. சரவணமுத்துப்பிள்ளையைப் பற்றி இலங்கையின் புனைகதை எழுத்தாளர்கள் சகலரும் நெஞ்சை நிமிர்த்திப் பெருமை அடைவதற்கு இடமுண்டு.

இவருடைய இந்த "மோகனாங்கி" நூல் எங்கும் கிடைப்பதாக இல்லை. சென்னை கன்னிமாறா லைபிரரியில் இருப்பதாக ஒரு நண்பர் என்னிடம் கூறினார். சில வருடங்களுக்கு முன்பு அங்கு சென்று தேடினேன், கிடைக்கவில்லை.

சென்னை சைதாப்பேட்டையில் உள்ள அமெரிக்கமிஷன் லைபிரரி ஒன்றில் இருப்பதாக இன்னொரு நண்பர் சொன்னார். ஆனால் அங்கு என்னால் போக முடியவில்லை.

"மோகனாங்கி" என்ற நூல் தாசி ஒருத்தியைப் பற்றியும், அவருடைய பரத நாட்டியச் சிறப்பைப் பற்றியும், இசையைப் பற்றியும் ஏற்றம் கொடுத்து எழுதப்பட்ட நூல் என்று ஆசிரியர் கிருஷ்ணபிள்ளை என்னிடம் கூறியதாக ஞாபகம் இருக்கிறது.

ஒருவேளை "தில்லானா மோகனாம்பாள்" போன்ற ஒரு நாவலாகக் கூட இருந்திருக்குமோ?

காலஞ் சென்ற டாக்டர் டபிள்யூ. பாலேந்திரா அவர்களோடு பல வருடங்களுக்கு முன்பு, நான் வீரகேசரி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய சமயம், ஒரு நாள் பேசிக் கொண்டிருந்தேன்.

திருக்கோணேஸ்வரம் சம்பந்தமாக அவர் ஓர் "அதாரிட்டி" யாக (Authoritv) விளங்கினார். திருகோணமலையின் பழமை பற்றி அறிவதற்காக அவர் போர்த்துக்கல் நாடு சென்று, அதன் தலைநகரான லிஸ்பன் நகரிலுள்ள தேசிய கண்காட்சி சாலையில் ஆராய்ச்சி நடத்தினார்.

நெதர்லாந்து நாட்டுக்குச் சென்று, அதன் தலைநகரான ஆம்ஸ்டர்டாம் நகரிலுள்ள நாஷனல் லைபிரரியிலும் ஆராய்ச்சி செய்தார்.

இங்கிலாந்து சென்று, லண்டன் மியூசியம் லைபிரரியிலும் பல தகவல்களைத் திரட்டினார்.

மறக்கப்பட்டிருந்த திருகோணமலையின் பழம் பெருமை, சரித்திரம், மக்கத்துவம் ஆகியவை பற்றி ஒருவித புத்துணர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு காலாகவிருந்த பெருமகன் டாக்டர் டபிள்யூ. பாலேந்திரா. அவர் மறக்க முடியாத ஒருவராவார்.

"திரு. சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் "மோகனாங்கி" நாவலின் பிரதியொன்று லண்டன் மியூசியம் லைபிரரியில் இருக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு புத்தகம் "லிஸ்ட்" பண்ணியிருப்பதைக் கண்டதாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது" என்று டாக்டர் பாலேந்திரா என்னிடம் கூறியது உண்டு.

அப்படியானால் திரு. கனகசுந்தரம்பிள்ளையின் "ஈழத்துத்தேவாரமும் திருப்புகழும்" என்ற நூலும் அங்கு இருக்கத்தான் வேண்டும்.

திருகோணமலையிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் புதும் மாணவர்களுக்கு ஒரு கடமை காத்திருக்கிறது. அவர்கள் திருக்கோணமலை தந்த தமிழ் அறிஞர்களைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். திருவாளர்கள் கனகசுந்தரம்பிள்ளை, சரவணமுத்துப்பிள்ளை ஆகியவர்களின் வரலாறுகளை முறையாகக் கண்டறிந்து எழுத வேண்டும்.

இந்த நற்பணியைச் செய்ய யார் யார் முன்வருவார்களோ ?

From:

Tamil Literature Sec II

Page : 346

Saravani Pillai, B.A a native of Jaffna, was sometime Librarian at the Presidency College, Madras. His *Mohanangi* based on Kingsley's 'Hepatia,' is a realistic novel. A good friend and a sociable companion, he was some what of a reformer and a promising young man. He too died early.

தீ. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை (1863 - 1922)

(திருகோணமலை)

செ. யோகராசா

பண்பாடு

மலர் - 03

புரட்டாதி 1983 இதழ் 02

வெளியீடு

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள்
திணைக்களம்

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை(1863 - 1922) (திருகோணமலை)

1. காலப் பின்னணி

சென்ற நூற்றாண்டு தொடக்கம் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் மேலைத்தேயத்தவரின் வருகையினாலும் ஆட்சியினாலும் அரசியல், சமூகம், சமயம், கல்வி, பண்பாடு, கலை, இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் பெருமாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. இன்னும் சற்று விரிவாக நோக்கினால், கிறிஸ்தவ சமயப் பிரச்சாரங்கள் துடிப்புடன் நிகழ்கின்றன. அச்சயந்திரங்கள் வந்துசேர்கின்றன. பத்திரிகைகள் வெளியாகின்றன. கல்விமுறை மாற்றமெய்துகிறது. செய்யுள் தளர்ச்சியுற உரைநடை செல்வாக்குற்று வீறுடன் செயற்படுகிறது. மதம் பரப்ப வந்த குரவர் தமிழ்ப்பணி ஆற்றுகின்றனர். தத்துவ போத சுவாமிகள், வீரமாமுனிவர், சீகன் பால்கு ஐயர், கால்டுவெல்ட் ஐயர் முதலானோரே இத்தகு முயற்சியின் முன்னோடிகளாகின்றனர்.

நவீன கல்விமுறை பரவுவதற்கு முன்னர் தமிழ் நாட்டில் மடங்களும் ஆதினங்களும் கல்வி புகட்டும் பணியினை மேற்கொண்டு வந்தன. இந்நிறுவனங்கள் தமிழிலுள்ள சமண, பௌத்த இலக்கியங்கள் மட்டுமன்றி முத்தமிழ் இலக்கியங்கள்கூடி கற்பிக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய ஆரோக்கியமற்றநிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் பற்றி

“18ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியிலே சாமிநாத தேசிகர், சிவஞான சுவாமிகள் காலம் முதல் ஒரு நூற்றாண்டு காலம் வரையும் இருந்து வந்த சகல நூல்களையும் பௌத்த சமய காவியங்களையும் கற்றல் கூடாது என்னும் வழக்கத்தைச் சேலம் இராமசுவாமி முதலியார் அவர்கள் உ.வே. சாமிநாதையரைக் கொண்டு தகர்த்தெறிந்தனர். அக் கொள்கையைமாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அவர் செய்யவில்லை. தற்செயலாக நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி இது. ஆயினும், தமிழ்மொழியின் பழைய இலக்கிய நூல்கள் வாழ்வதற்கு ஏற்ற நற்செயலாக முடிந்தது.”

என்று மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் குறிப்பிடுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது. உ. வே. சாமிநாதையருட்பட உ. வே. சாமிநாதையருக்கு முன்பே பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்ட தொடங்கிய ஆறுமுகநாவலர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை ஆகிய

மூவரும் பதிப்புத்துறை முயற்சியின் மதிப்பிற்குரிய தந்தையர்களாகின்றனர். இம்மூவருக்கும் சற்று முன் பின்னாக வாழ்ந்தவரான தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை (இனி 'தி. த. க.' என அழைக்கப்படுவர்) உ. வே. சா.வுடனும், சி. வை. தா. வுடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். இவர் பதிப்புமுயற்சியில் ஈடுபட்டவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆதிழ் நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டமையால் ஏற்பட்ட பயன் அவை அழிந்து போகாமல் பாதுகாக்கப்பட்டமை மட்டுமன்றி தமிழியல் ஆய்வு புதியதொரு தடத்திலும் செல்லத் தொடங்குகிறது. அதுவரை காலமும் மாக்ஸ்முல்லர் போன்ற மேனாட்டாய்வாளர் முன்வைத்த ஆரிய மேன்மைக்கருத்துச் சிதறத் தொடங்கியது. இன்னொரு விதமாகக் கூறின் கி. பி. 9ம் நூற்றாண்டின் முன், தமிழ் இலக்கியங்கள் இல்லை என்ற மேனாட்டாரின் அபிப்பிராயம் ஆட்டங்களைத் தொடங்கியது.

தி. த. க. பதிப்பாசிரியராக மட்டுமன்றி தமிழியல் ஆய்வாளராகவும் விளங்கியவர் ஆதலின், தமிழியல் ஆய்வு வளர்ச்சிப்போக்குப் பற்றியும் சற்று விரிவாக கவனிப்பது அவசியமாகிறது.

ஏறத்தாழ 1850 களிலிருந்து ஆரம்பித்த தமிழியலாய்வு வளர்ச்சியினை நான்கு காலகட்டங்களாக வகுத்துரைத்தல் சாலும். முதற் காலகட்டம் கால்டுவெல்ட் ஐயரின் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பியல் இலக்கணம்(1856) என்ற நூலின் வருகையுடன் ஆரம்பிக்கிறது. இரண்டாவது காலகட்டம் ஆரம்பமாகின்றது(1880) அவ்வேளை தி. த. க. வின் பெயரும் இடம்பெறுகின்றமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

“...இக் காலத்தில் பி. சுந்தரம்பிள்ளை, வி. கனகசபையிள்ளை, வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரி, டி. சுவாரியபிள்ளை போன்ற அறிஞரும் இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மதுரையில் பரணிடத்துரை தேவர் என்ற பிரபுவால் நிறுவப்பெற்ற தமிழ்ச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த வித்துவான்களாய் இருந்த ரா. இராகவய்யங்கார், அரசன் சண்முகனார், மு. ரா. சுப்பிரமணிய கவிராயர், மு. இராகவய்யங்கார், திரு. நாராயணய்யங்கார் போன்ற பண்டிதர்களும் ஈழநாட்டுப் புலவர்களான அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை, ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை, நா. கதிரவேற்பிள்ளை, சுவாமிநாத பண்டிதர் போன்றவரும் மதுரையிலிருந்து வெளிவந்த செந்தமிழ் பத்திரிகையில் கட்டுரைகள் எழுதிய பிறரும் இன்னும் பலரும் தமிழ் ஆராய்ச்சியில் ஆர்வத்துடன் முனைந்து எத்தனையோ கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் அகராதிகளையும் நூற்பதிப்புக்களையும் வெளியிட்டார்கள்....”

என்பது ஏ. பி. சுப்பிரமணிய ஐயரின் கணிப்பீடாகும். மூன்றாம் காலகட்டத்தில்(1910) சிறப்பிடம் பெறும் அறிஞர்களுள் ஒருவர் தமிழரின் சரித்திரம் (History of Tamils) எழுதிய கே. எஸ். சீனிவாசியினை ஆவார். அந்நூலில் குறைகள் கண்டவராகவும் ஐயங்கள் எழுப்பியவராகவும் விளங்கினார். தி. த. க. (இதுபற்றிப் பின்னர் கூறப்படும்). நான்காம் காலகட்டத்தில்(1940) விதந்துரைக்கப்படுபவர் ஆராய்ச்சி அறிஞர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை. அன்னாருடன் பதிப்பு முயற்சி தொடர்பாக நெருங்கிய உறவுகொண்டிருந்தார் தி. த. க.. அது மட்டுமன்று. பதிப்பு முயற்சி தொடர்பாக அவரது பாராட்டுதல்களையும் பெற்றவர் தி. த. க.

2. பதிப்பாசிரியர்

2.1. தி. த. க.வின் பதிப்பு முயற்சிகளுள் பின்வருவன குறிப்பிடத்தக்கவை.

- (1) தொல் எழுத்ததிகாரம் - நச்சினார்க்கினியம்
- (2) தொல் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையும் (இம்முயற்சி பற்றித் திட்டவட்டமாகக் கூறுவதற்கில்லை)
- (3) கம்பராமாயணம் - பாலகாண்டம்
- (4) தமிழ் நாவலர் சரிதை.

மேற்கூறிய பதிப்பு முயற்சிகள்பற்றி அறிவதற்கு முன்னர், பதிப்பு முயற்சி எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் பற்றி நினைவுகூர்வது அவசியமாகின்றது. (அவ்வாறு அறியமுற்படும்போதுதான் பதிப்புப்பணியில் ஈடுபட்டோரது தன்னலமற்ற தியாகம்பற்றி உணர முடியும்). இவ்விதத்தில் சி. வை. தா. வின் பதிப்பு முன்னுரைகளும் உ. வே. சா. வின் (என்சரித்திரம்) என்ற நூலும் பேருதவி புரிவன. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வரும் விடயங்களை இனங்காண முடிகின்றது.(அ) பல இடங்களிலும் தேடி அலைந்து ஏடுகளைப் பெற்றுக்கொள்வதிலுள்ள சிரமங்கள் (சி. வை. தா. வின் கவித்தொகை முன்னுரை) (ஆ) ஏடுகளின் பழமையும் அவற்றின் அழிந்தொழியும் நிலையும் (சி. வை. தா. வின் கவித்தொகை முன்னுரையும், வீரசோழிய முன்னுரையும்) (இ) ஏடுகளில் இடம்பெறும் வழக்கள் (வீரசோழியப் பதிப்புரை) (ஈ) சரியான பாடம்பற்றிய ஐயங்களைத் தெளிவுபெறமுடியாத நிலை (சி. வை. தா. வின் தொல்பொருளதிகாரப் பதிப்புரை) (உ) குறைகாணும் பிறரது மனோபாவம் (ஊ) பிரகாச செலவு (எ) போதிய விற்பனை இல்லாமை. பதிப்புத்துறை முன்னோடிகள் எதிர்கொண்ட இவ்விடர்களை தி. த. க. வும் எதிர்கொண்டார் என்பது மனங்கொள்ளப்படவேண்டியது.

இவ்விடத்தில் பதிப்புத்துறையின் தொடர்புபட்ட மூல பாடத்திறனாய்வுபற்றியும் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. கிடைக்கும்பல் பிரதிகளையும் தொகுத்து, வகுத்து, பாட பேதங்களை நுணிகி ஆராய்ந்து, காரண அடிப்படையிலே சரியான மூல பாடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையே மூல பாடத்திறனாய்வு (Textual Criticism) என்பது. இது நான்கு படிமுறைகள் கொண்டது. (i) பிரதிகளைக் கால அடைவில் வைத்து நோக்கல் (ii) தேர்ந்தெடுத்தல் (iii) பிரதிகளை ஆராய்ந்து நம்பகத்தன்மை அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுத்தல் (iv) உயிர்தலைத் திறனாய்வு என்பனவே அவை. மூலபாடத்திறனாய்விற்றுகரிய இத்தகைய அம்சங்களை தி.த.க. முற்று முழுதாக கடைப்பிடித்துள்ளார் என்று கூறுமுடியாது; எதிர்பார்க்கவுமியலாது. ஆயினும், இயன்ற வரையில் இத்தியாதி அம்சங்களைப் பேண முயன்றுள்ளார் என்று கூறுவதில் தவறில்லை. இதற்கு முரணாக அமைகிறது தி. த. க. வின் கம்பராமாயண - பாலகாண்டப் பதிப்பு முகவுரை.

“இப்போது இவ்விராமாயணம் பலவித வழக்களும் பாடபேதங்களும் விரவி வழங்கி வருவதை நாம் அநுமானித்து இயன்ற வுரையிற் சுத்தமாக எண்ணிப் பழைய ஏடுகள் பல வருவித்துப் பரிசோதித்தோம். பரிசோதித்தபோது முன்னர் அச்சிட்டுள்ள பாலகாண்டத்திலே பலவித வழக்களும் பல பாடபேதங்களும், புதியனவாகப் புகுத்திய சில சில, கவிகளும் தோன்றின. மணி நுரைக்கொடி’ என்பது ‘மணியுடைக்கொடி’ எனவும் ‘மறிவிழியாயர் மாதர்’ என்பது ‘மறியுடையாயர் மாதர்’ எனவும்..... பிழைபட்டிருந்தன. இவ்வாறு பிழைபட்டிருந்த பாடங்களையும் பாடங்கள் பலவாக வேறுபட்ட விடத்துத்தக்கனவாகக் காணப்படாத பாடல்களையும் எழுத்து சொல் வழக்களையும் நீக்கி இயன்ற வரையிற் சுத்தமாக்கிப் பாலகாண்டத்தை அச்சிட்டனம்.”

மேற்கூறிய பாலகாண்டப் பதிப்புப் பற்றி எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

“... ஆறு காண்டங்களுள் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் பிள்ளையும் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையும் பதிப்பித்த ‘பாலகாண்டம் ஒன்றே இன்றுவரை சுத்தப்பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது.”

இது வசிட்டர் வாயிலிருந்து வந்த கூற்றன்றோ!

இங்கு தொல் எழுத்ததிகாரம் -- நச்சினார்க்கினியம் நூலின் முகப்புரை. "மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியனுரையுடனும் திருகோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை பி.ஏ.யவர்கள் பல ஏட்டுச் சுவடிகளைக் கொண்டு செய்து வைத்திருந்த திருத்தங்களுடனும்" என்று குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது.

எனினும், மேற்கூறிய இரு நூற்பதிப்புகளிலும் காணப்படும் குறையொன்றுள்ளது. பிரதி பேதங்கள், பாடபேதங்கள் பற்றிய விவரக்குறிப்புகள் தரப்படாமையே அதுவாகும். (அவ்வாறு தரப்படும் போதுதான் மூலபாடத்திறனாய்வென்பது முழுமையெய்தும் என்பர்.) ஆயினும், இத்தகைய குறைபாடு தி. த. க. வின் தமிழ் நாவலர் சரிதைப் பதிப்பில் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாம்.

தமிழ் நாவலர் சரிதை பிற்காலத்தது எழுதியவர் பெயரும் காலமும் அறியுமாறில்லை. "தமிழில் முதற் துவையாக பல்வேறு தமிழ்ப் புலனார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை எடுத்துக்கூறும் நூல் தமிழ் நாவலர், சரிதை" என்பர் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி. எனினும், இந்நூலின் முக்கியத்துவம் பலராலும் அறியப்படவில்லை. (அதுபற்றி விளக்க ஏற்ற இடம் இதுவன்று.)

அது எவ்வாறாயினும் தமிழ் நாவலர் சரிதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தி. த. க. பற்றி நோக்கும்போது தி. த. க.வின் சில சிறப்புக்கள் வெளிக்கொணரப்படுகின்றன. அவையாவன:

(i) தமிழ் நாவலர் சரிதை பதிப்பிக்கப்பட்ட முறை

(அ) பாடபேதங்கள் தரப்பட்டுள்ளமை.

(ஆ) பாட்டுகள் பலவற்றிற்கு குறிப்புகள் எழுதப் பட்டுள்ளமை இவற்றின் மூலம் பாட்டுக்களில் குறிக்கப்படும் இடங்களையும் மக்களையும் பாட்டுப் பாடிய புலவரிருந்த காலத்தையும் அறியமுடியும்.

(ii) தமிழ்ப்புலவரின் வரலாறு பேணப்படுவதன் - எழுதப்படுவதன் - அவசியம்பற்றி தி. த. க. பிரக்கரை பூர்வமாக உணர்ந்து செயற்பட்டுள்ளமை.

(iii) தி. த. க. வின் திறனாய்வு நோக்கும், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, புலவர் வரலாறு, வரலாறு என்பன பற்றிய தெளிவும் வெளிப்படுகின்றமை (சான்று: தமிழ் நாவலர் சரிதை முன்னுரை)

2.1.2. தமிழ் அகராத (Tamil Lexicon)

மேலைத் தேயத்தவரின் வருகையின் பின்னரே தமிழில் அகராத முயற்சி இடம்பெறத் தொடங்கியது. இம்முயற்சியில் இலங்கை தமிழ் நாட்டிற்கு முன்னோடியாயுள்ளது. 1842ல் மானிப்பாய் அகராதியும் 1862ல் உவின்சுலே அகராதியும் 1904ல் தமிழ்ச்சொல் அகராதியும் யாழ்ப்பாணத்தில் உருவாகியிருந்தன. தமிழ் நாட்டில் வண. J.S. சாண்டலர் தலைமையில் தமிழகராதி முயற்சியொன்று 1913ல் ஆரம்பமாகியது. நீண்டகாலம் நிகழ்ந்த இம்முயற்சியின்போது உதவிப் பதிப்பாசிரியராக தி. த. க. விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவரது மும்மொழிப்புலமை (தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம்) இதற்குக் காரணமெனலாம்.

2.2 பிறகு பதிப்பு முயற்சிகளுக்குத் துவதல்

தி. த. க. தமது சமகாலத்தில் பதிப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வந்த பலருக்கும், பல இடர்கள் மத்தியில் தாம் தேடி வைத்திருந்த அரிய ஏடுகள் பலவற்றையும் கொடுத்து பேருதவி புரிந்துள்ளார். இவ்விதத்தில் ஏடுகள் பெற்றோர் பற்றிய பின்வரும் பட்டியல் நம் கவனத்திற்குரியதாகிறது.

குறுந்தொகை

உ. வே. சாமிநாதையர்

பதிற்றுப்பத்து

உ. வே. சாமிநாதையர்

புறநானூறுப்பாடிகள் வெண்பா மாலை

உ. வே. சாமிநாதையர்

புறத்திரட்டு

எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை

நான்மணிக்கடிகை

எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை

கயாதரம்	-	எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை
ஆசாரக்கோவை	-	ரி. செல்வக்கேசவராய முதலியார்
நற்றிணை	-	அ. நாராயணசாமி ஐயர்
அகநானூறு	-	இராகவையங்கார்
களநாற்பது	-	கா. ர. கோவிந்தராச முதலியார்
கலித்தொகை	-	சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

ஏடுகள் வைத்திருந்தோர் பலரும் கருமிகளாக விளங்கிய சூழலில் தி. த. க. வின் பரோபகாரசிந்தை வியப்பையும் மதிப்பையும் அளிக்கக்கூடியதே.

அது மட்டுமன்று பிறபதிப்பாளருக்கு ஏடுகள் கிடைக்குமிடங்கள் பற்றிக்கூறி அவர்களை ஊக்கப்படுத்தியுமுள்ளார்; சி. வை. தா. ஓரிடத்தில் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்:

“திருகோணமலை ஸ்ரீ. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் சென்னைப் பிரசீனகிரந்த மண்டபத்தில்தான் நெய்தற்கலி பார்த்ததென்று உறுதியாகச் சொன்னமையால் மீளவும் அங்குச் சென்று முன்யான் நீக்கி வைத்த ஏடுகளே இப்போது எனக்கு வேண்டிய நெய்தற் கலியுடையவாயிருத்தல் கண்டு அளவற்ற சந்தோஷமடைந்தேன். அ. தல்லாற்ற பின்னும் ஒரு நெய்தற்கலி 23ஆம் செய்யுள் வரைக்கும் அம் மண்டபத்தே அகப்பட்டது. உடனே பிள்ளையவர்களும் யானுமாக இருந்து என் பிரதியோடு ஒத்துப் பார்த்துவிட்டு ஆங்காங்கு கண்ட பாடபேதங்களைக் குறித்துக் கொண்டோம்...”

பதிப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோர் பிறரது கண்டனங்களால் மனந்தளரும்போது அவர்களைப் பாராட்டி ஊக்கப்படுத்தியுள்ளார்(சான்று: உ. வே. சா. வின் கூற்று)

3. ஆய்வாளர் 3.1. கட்டுரைகள்

குறிப்பிடத்தக்கதொரு ஆய்வாளராக தி. த. க. வை இனங்காட்டும் தி. த. க. வின் கட்டுரைகளை (இதுவரை எமது பார்வைக்குக் கிடைத்த கட்டுரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு) பொருள் நோக்கில் இருவகைப் படுத்தலாம். (i) பதிப்பு முயற்சிகளுடன் தொடர்புபட்டவை. (ii) தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்டவை.

பதிப்பு முயற்சிகளுடன் தொடர்புபட்டவை:- எடுத்துக்காட்டாக, யாப்பிலக்கணம் என்ற கட்டுரையின் ஒரு பகுதி:

“நூலாராய்ச்சிக்கு யாப்பிலக்கண அறிவு இன்றியமையாதது. பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவும் இன்றும் அச்சில்வராது ஏட்டிலேயே இருக்கின்றன. ஏட்டிலெழுத்துப் புள்ளியிட்டெழுதப்படாதது. அவ்வெழுத்திலுள்ள பாக்களின் உண்மைப் பாடங்களைக் கண்டு கொள்வதற்கு யாப்பிலக்கண உணர்ச்சி ஒருதலையாக வேண்டும். அச்சில் வந்த நூல்களிலும் பலவற்றில் பாடல்கள் பிழைபடப் படித்து வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. நெடுங்காலமாக தமிழ் நாட்டெங்கும் அன்போடு படித்து ஆலயங்களிலும் ஓதப்பட்டுவரும் தேவாரம் முதலிய திருப்பாடல்களுள்ளேயே இவ்வகைப் பிழைகள் காணப்படுமாயின், வழக்கு வீழ்ந்து கிடந்த எஞ்சிய பழந்தமிழ் நூல்களின் நிலைமையைச் சொல்லுவதேன்? இப்பிழைகளுள் இரண்டொன்று காட்டுதும்.....” தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்டவை:

இவ்விதத்தில் புலவர் காலம், வாழ்க்கை நூல்களின் காலம், தமிழக இடங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் கவனிப்புக்குரியன. நூல்களின் காலம் பற்றியன என்ற விதத்தில், திருவள்ளுவமாலை, தெரீல்காப்பியம், வான்மீகி இராமாயணம், வியாசர் விருந்து ஆகியவற்றின் காலம் பற்றிய ஆய்வுகள் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியன.

திருவள்ளுவ மாலையின் முக்கியத்துவம் பலராலும் அறியப்படாதது. “பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் ஒரே விமரிசன ரத்தின மாலைதான் திருவள்ளுவ மாலை” என்று ஏ. வி. சுப்பிரமணிய ஐயர் கூறுவதிலிருந்து இதன் முக்கியத்துவம் புலனாகும். ஐயர் கருத்து திருவள்ளுவமாலை கடைச்சங்க காலத்திற்குரியதென்பது. அது கடைச்சங்க காலத்தது அல்ல என்று டி. வி. சதாசிவ பண்டாரத்தார், வ. உ. சி. முதலானோர் கருதுவர்.

தி. த. க. வும் இக்கருத்துடையவராய் இதனை நிறுவமுற்படுகின்றார். நூலின் காலம் எதுவாயினும் தி. த. க. அது தொடர்பாகக் கூறும் கருத்துகள் சில, நம் கவனத்திற்குரியவை. ஓரிடத்தில் அவர் குறிப்பிடுகின்றார்;

“...இந்தப் பாட்டு (திருத்தகு தெய்வத்திருவள்ளுவரோ” - ஆர்) மதுரையில் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சங்கப்பலகை ஒன்றிருந்ததென்பதைக்குறித்தலினாலும், அந்தப் பலகையில் திருவள்ளுவரோடொக்கவிருத்தற்கு உருத்திரன்மே ஏற்றவர் என்பதால் குறளரங்கேற்றிய காலத்தில் சங்கப் புலவர் நாற்பத்தெண்மரும் திருவள்ளுவரோடொக்கவிருக்கத் தகுதியற்றவராய் பொற்றாமரை வாயியுள் விழ்ந்து முழுகினரென்னும் கதைக்குத் தோற்றுமிடமாயிருத்தலினாலும் இது குறள் தோன்றி வெகு காலத்திற்குப்பின் இயற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்பது தோற்றம். சங்கப்பலகையிலேற்றிய இந்தக் கதை கட்டுக்கதை. இது போன்றதொரு கதை சடகோபியற்றிய திருவாய்மொழி பற்றியும் வழங்குகிறது”

(கீழ்க்கோடு கட்டுரையாளரால் இடப்பட்டது.)

சங்கப்பலகையிலேற்றிய கதை முதலான கதைகள் பலவும் இன்றுகூட தமிழறிஞர்கள் பலரால் ஐயமின்றி ஏற்கப்படும் நிலையில் அது கட்டுக்கதையென்று அன்றே புறக்கணித்திருந்த தி. த. க. வின் ஆளுமையும் அறிவும் துணிச்சலும் பாராட்டப்பட வேண்டியன அல்லவா?

‘இராமாயணம்’ என்ற இன்னொரு கட்டுரை வான்மீகிராமாயணத்தின் காலம் பற்றி ஆராய்கிறது. இங்கு தி. த. க. எடுத்தாளும் ஆதாரங்கள் பலதுறை சார்ந்தனவாக - புத்த ஜாதகக் கதை, கிரேக்கத் தொடர்பு, வரலாறு என்பனவாக அமைந்துள்ளமை விதத்துரைக்கத் தக்கது. மேலும், வான்மீகிராமாயணம், மகாபாரதத்திற்கு முந்தியது என பண்டித நேச சாஸ்திரியார் கூறியிருந்த கருத்துக்களுக்கு மாறாக தி. த. க. ஆணித்தரமான கருத்துக்களை முன் வைத்துள்ளார்.

‘மகாபாரதம்’ என்ற மற்றொரு கட்டுரையும் கவனிக்கப்படவேண்டிய தொன்று; க்ண பரம்பரைக் கதை காலப்போக்கில் உண்மைச் சம்பவமாக மாறி ‘மகாபாரதம்’ ஆனமையற்றி தி. த. க. தெளிவுபடுத்துகின்றார். மகாபாரதம் உட்பட சீவக சிந்தாமணி, பெரிய புராணம் ஆகிய நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள இடைச் செருகல்கள் பற்றி ஆராய முற்படுகின்றார். பெரியபுராண இடைச் செருகல்களுக்குக் காரணமானவரென்று கருதப்படும் வெள்ளியம்பலத்தம்பிரான் தி. த. க. வினால் ஓரிடத்தில் பின்வருமாறு கண்டிக்கப்படுகின்றார்.

“இவ் வெள்ளியம்பலத் தம்பிரான் போன்ற நாணில்களாகிய புலவர்களால் நம் சமஸ்கிருத, தமிழ் நூல்கள் தம் சிறப்பும் மதிப்பும் கெட்டுக்கிடக்கின்றவற்றிற்கு களவில்லை”

மேற்கூறிய கட்டுரைகளைவிட ‘தஞ்சை சீனிவாசியிள்ளை - தமிழ் வரலாற்றின் ஆராய்ச்சி’ என்ற தி. த. க. வின் கட்டுரை மிக முக்கியமானது. தஞ்சை சீனிவாசியிள்ளை, டாக்டர். மு. வரதராசனார் வார்த்தைகளில் கூறுவதாயின் “தமிழ் வரலாறு என்ற பெயரால் நூல்களைக் கால முறைப்படி ஆராய்ந்து நல்ல இலக்கிய வரலாற்று நூல் எழுதியவர்” இத்தகைய அறிஞர் எழுதிய நூலின் மீது தவறுகள் காண்கின்றார். தி. த. க. குமரியாறு என ஒன்றில்லை” ‘தமிழ்ச் சங்கம் தொன்மையானதன்று’ என்பன அத்தகையனவற்றுள் சிலவாம். தி. த. க. வின் கருத்துக்கள் எவ்வளவு தூரம் சரியானவை என்பதல்ல கேள்வி; சான்றாதாரங்களுடன் தர்க்கரீதியான முறையிலே கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றார் என்பதே கவனிக்கத்தக்கது.

மேற்கூறியவை தவிர, கவனத்திற்கெடுக்கப்படவேண்டிய வேறுகட்டுரைகளுமுள்ளன. விரிவஞ்சி அவை இங்கு நோக்கப்படவில்லை.

3.2. கடிதங்கள்

தி. த. க. வின் ஆய்வறிவுத் திறனை வெளிப்படுத்துவன, கட்டுரைகள் மட்டுமல்ல, கடிதங்களும்மாகும். பதிப்பு முறைமைபற்றி பிற பதிப்பாளிகளுக்கு தி. த. க. அவ்வப்போது பல கடிதங்கள் எழுதி வந்துள்ளார். (அத்தகைய பல கடிதங்கள் மூலரூபத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக தமிழ்த்துறை சிரேட்ட விரிவுரையாளர் திரு. க. சிவலிங்கராசா அவர்களிடமுள்ளன.) அவையும் ஆய்விற்கெடுக்கப்படும்போதுதான் தி. த. க. பற்றி முழுமையாக அறிந்துகொள்ளவியலும் பாடபேதங்கள் பற்றிய ஐயம் எழுப்புகின்றனவாகவோ ஐயம் போக்குவனவாகவோதாம் அவற்றின் பலவும் அமைந்துள்ளன.

நூலின் காலம், நூலாசிரியரின் காலம் பற்றிக் கவனஞ் செலுத்துமாறு எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் சிலவுமுள்ளன. தி. த. க. வின் இலக்கிய வரலாறு பற்றிய நோக்கையும் திறனாய்வு நோக்கையும் ஓரளவு வெளிப்படுத்துகின்றது என்ற விதத்தில், அத்தகைய ஒரு கடிதத்தின் ஒரு பகுதி இங்கு எடுத்தாளத் தக்கது. தி. த. க. எழுதுகின்றார்.

“புலவர் வரலாறு எல்லாம் ஒரே மாதிரியிராமல் வசனநடையைச் சிறிது வேறுபட எழுதினால் நன்றாயிருக்கும். காளமேகப் புலவர், அவ்வையார் இருவருடைய சரித்திரத்தைப் பற்றிய குறிப்பைச் சற்றுக் கவனிக்க. புத்த யுத்திக்குப் பொருந்தாதவற்றை விலக்கி விடுதல் நன்று. காலமும் ஏறக்குறையச் சரிவர இருத்தல் வேண்டும். புலவர் காலத்தைப் பற்றிய அறிவு நமக்குச் சரிவர இருக்குமாயின் பின்னர் எத்தனையோ விஷயங்கள் நன்றாய்ப் புலப்படும். ஆதலால், காலக்குறிப்பைச் சற்றே விசாரித்துக் குறிக்க முத்துத் தம்பிப்பிள்ளையைப் போல் ஆதாரம் யாதுமின்றி காளமேகம் காலம் அறுநூறு வருஷத்துக்கு முற்பட்டதென்று எழுதற்க, தக்க ஆதாரம் கிடைக்கவில்லையாயின் காலம் செவ்வனே தெரியவில்லையென்று சொல்லிவிடலாம்.

4. உரையாசிரியர்:

உரை எழுதிய நூல்கள்:
அகப்பொருள் விளக்கம்
கம்பராமாயணம் - பாலகாண்டம்
(சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் பிள்ளையுடன் இணைந்து எழுதியவை)

செய்யுள்களுக்கான உரை, (வேண்டியவிடத்து) தெளிவுரை, அரும்பதவுரை விளக்கவுரை என்றவாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வரையாளர்களது உரைத்திறன் எத்தகையதன்று இனங்காண்பதற்கு பின்வரும் பகுதி உதவுகின்றது.

(“வைத வைவின்” என்ற பாடலுக்கானது):

தெளிவுரை: (அறவோர் சபித்த சாப மொழிபோன்ற அம்பினால் மராமரமேழுந் துளைபட எய்த இராமன் பொருட்டு தெய்விகச் செயலாற் சம்பவித்த பெருங்கதையைக் காவியமாகச் செய்த வான்மீகி முனிவருடைய(வலிய) சொற்கள் வழங்கி நிலைபெற்ற இடத்திலே நொய்யதிலும் நொய்தலாகிய சொற்களால் ஒரு நூல் செய்யத் தொடங்கினேன். என்னறிவு இருந்தவாறென்னை?

விளக்கவுரை: நொய்யசொல் - உள்ளீடில்லாத மெல்லிய சொல். நூற்கல் - இயற்றல். வைவுசாப வார்த்தை; வைணமுநிவர் சொல் வளைய வாளிகள்(அதிகாயன் - கங்உ) எனப் பின்னுங் கூறுவர் வான்மீகி முனிவர் தமசையாற்றங் கரையிலே அன்றிற் பறவை ஒன்றினைக் கொன்ற வேடனை நோக்கிக் கூறிய வாக்கியமே ஒரு சுலோகமாய்ப்

பின் ஆராய்வுழி இராமசரிதமாய் அமைந்தமைபற்றி ‘எய்திய மாக்கதை’ என்றார்.

5. கல்வீப்பணி

நீண்ட காலமாக இலங்கை அறிஞர்கள், பெரியார்கள் பலரும் தமிழகம் சென்று பல்வேறு பணிகளாற்றி வந்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, வித்தியாசாலைகள் நிறுவினர் (எ-டு: நாவலர், காசிவாசி செந்திநாதையர்.) சொந்தமாக அச்சுக்கூடங்கள் நிறுவி நூல்கள் வெளியிட்டனர் (எ-டு: நாவலர், காசிவாசி செந்திநாதையர், வண்ணை சுவாமிநாத பண்டிதர்;) சொத்திரிகைகள் நடத்தினர் (எ-டு: சி. வை தாமோதரம்பிள்ளை, G. P. சவுந்தரநாயகம்பிள்ளை, தென்கோவை ச. கந்தையாபிள்ளை.) சைவப் பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்தினர் (எ-டு: நாவலர், நீர்வேலி சிவசங்கர பண்டிதர்) நீதிபதிகளாகவும் (எ-டு: சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை) அஞ்சல் அதிகாரிகளாகவும் (எ-டு: மல்லாகம் கனகசபைப்பிள்ளை) கடமை புரிந்தனர். கல்லூரி ஆசிரியராகவும், கல்வி அதிகாரிகளாகவும் பணிபுரிந்துள்ளனர் என்ற விதத்தில் தி. த. க.வும் இந்நீண்ட வரிசையாளரில் ஒருவராகத் திகழ்கின்றார் எனலாம்.

சென்னை கிறிஸ்தவ கல்லூரியிலும், சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும் தி. த. க. தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சிலகாலம் ஆங்கில ஆசிரியராகவும் விளங்கினாரென்றும் அறிய முடிகிறது. ஓய்வு வேளைகளில் மாணவருக்கு வீட்டிலும் கற்பித்து வந்ததாகக் கூறுவர் தி. த. க. வின் மாணவர்களுள் கந்தசாமி முதலியார்(பச்சையப்பன் கல்லூரி தமிழாசிரியர்) மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார் (பச்சையப்பன் கல்லூரி தமிழாசிரியர்) சுப்பிரமணிய சிவா (கிறிஸ்தவக் கல்லூரி தமிழ்ப் பண்டிதர்.) எதிராஜ் நாயுடு முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவராவர். புலோலி நா. கதிரவேற்பிள்ளையும் தி. த. க.விடம் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியம் கற்றதாக அறியப்படுகிறது.

மேலும், சென்னை பல்கலைக்கழக பரீட்சகராகவும், பரீட்சைக் குழுத் தலைவராகவும் தி. த. க. கடமையாற்றியுள்ளார்.

6. தமிழ்நாட்டில் பிற்பணிகள்

வெளியுலகம் நன்கறியாத விதத்தில் தி. த. க.. ஆற்றிவந்த பணிகளுமுள்ளன.

எடுத்துக்காட்டாக, இலங்கை அறிஞர்களது நூல்கள் - குறிப்பாக, அ. குமாரசுவாமிப் புலவரது நூல்கள் - தமிழ்நாட்டில் பாடப் புத்தகங்களாவதற்கு வழிவகுத்தார்; இலங்கை அறிஞர்களது நூல்கள் தமிழ்நாட்டில் பிரசுரமாவதற்கும் விற்பனையாவதற்கும் ஒத்தாசைகள் புரிந்துள்ளார். அவை மறுபதிப்புகளாக வெளிவருவதற்கும் காரணராக இருந்துள்ளார்.

7. சமகால அறிஞர், புலவர் தொடர்பு

தி. த. க., சமகால தமிழக, இலங்கை அறிஞர்கள், புலவர்கள் பலருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அத்தகையோர் பலரும் பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தோராவர். இலங்கையர்களுள் அ. குமாரசுவாமிப் புலவருடன் தி. த. க. கொண்டிருந்த தொடர்பு மிக முக்கியமானது. இருவருமிணைந்து நூல்கள் பதிப்பித்துள்ளனர்; உரை எழுதியுள்ளனர். அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் மரபுவழிக் கல்வி கற்ற அறிஞராவார். அத்தகைய புலவர் மூலபாடத் திறனாய்வு நோக்கிற்கேற்ப நூல்களைப் பதிப்பிப்பதற்கு அகராதி முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கும் தி. த. க. முக்கிய காரணராக விளங்கினார் என்பர். குமார சுவாமிப் புலவர் பற்றிய ஆய்விலே தோய்ந்தவரான திரு. எஸ். சிவலிங்கராசா:

அறிஞர்களுடனான இலக்கிய உறவினை கடிதத் தொடர்பு வலுப்பெறச் செய்திருந்தாலுங்கூட அவர்களது இலக்கிய முயற்சிகளில் தவறுகள் காணப்படுமாயின் அத்தகையோருக்கு 'நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்துபவ'ராக விளங்கியவர் தி. த. க.; ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, தி. செல்வகேசவராய முதலியார், எஸ். சீனிவாசியிள்ளை உட்பட தி. த. க. வின் கண்டனத்திற்குள்ளானவர் பலர். ஒரு தடவை அ. குமாரசுவாமிப் புலவருக்கு எழுதியிருந்த கடிதத்தின் ஒரு பகுதி இவ்விதத்தில் இங்கு எடுத்தாளத்தக்கது.

"திருவவதாரப் படலம் 22ம் பாட்டில் நிசரதம் என்பதை வடமொழியாகக்கொண்டு, நி+சரதம் எனப் பிரித்து சரதம் என்பதற்கு மெய் என்று பொருள் கொண்டிருக்கிறீர்கள். சரதம் வடமொழியாகக் காணவில்லை வடமொழி அகராதிகளில் அச்சொல் காணப்படவில்லை. இதற்குச் சாமதானம் என்னை...?"

8. வீரவான ஆய்வின் அவசியம்:

தி. த. க., வின் பணிகள்பற்றிய சுருக்கமான ஆய்வுகூட முதன்முறையாக இதுவாகத்தான் அமைகின்றது. விரிவாக இனிமேற்றான்

ஆய்வு நிகழவேண்டும். தி. த. க. வின் பணிகள் சில ஒளிபெற்றவேண்டியுள்ளன. எப். எக்ஸ். ஸி. நடராசா அவர்கள் கூறுவதுபோன்று, தி. த. க. தொல்சொல்லதிகாரம் சேனாவரையும் பதிப்பித்தமை பற்றிச் சரியாக அறிய முடியாதுள்ளது. திருமலை நவம் கூறுவதுபோன்று தி. த. க. மோகனாங்கி பதிப்பித்துள்ளாரா என்பது பற்றியும் அறிய முடியாதுள்ளது. இவற்றைவிட, தொகுக்கப்படவேண்டிய தி. த. க. வின் கட்டுரைகளும் கடிதங்களும் பல உள்ளன. இதன்பின்பே தி. த. க. பற்றிய பூரண ஆய்வு உருப்பெற இயலும். இவை எதுவும் இதுவரை நிகழாதபடியாலேதான் தி. த. க. மறக்கப்பட்டுவிட்ட ஒருவராக காணப்படுகின்றார். தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதும் சில பேராசிரியர்கள்கூட தி. த. க. பற்றி சரியாக அறியாதவரே. மு. வரதராசனார் தமது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூலில் இவ்வாறு எழுதுகின்றார்.

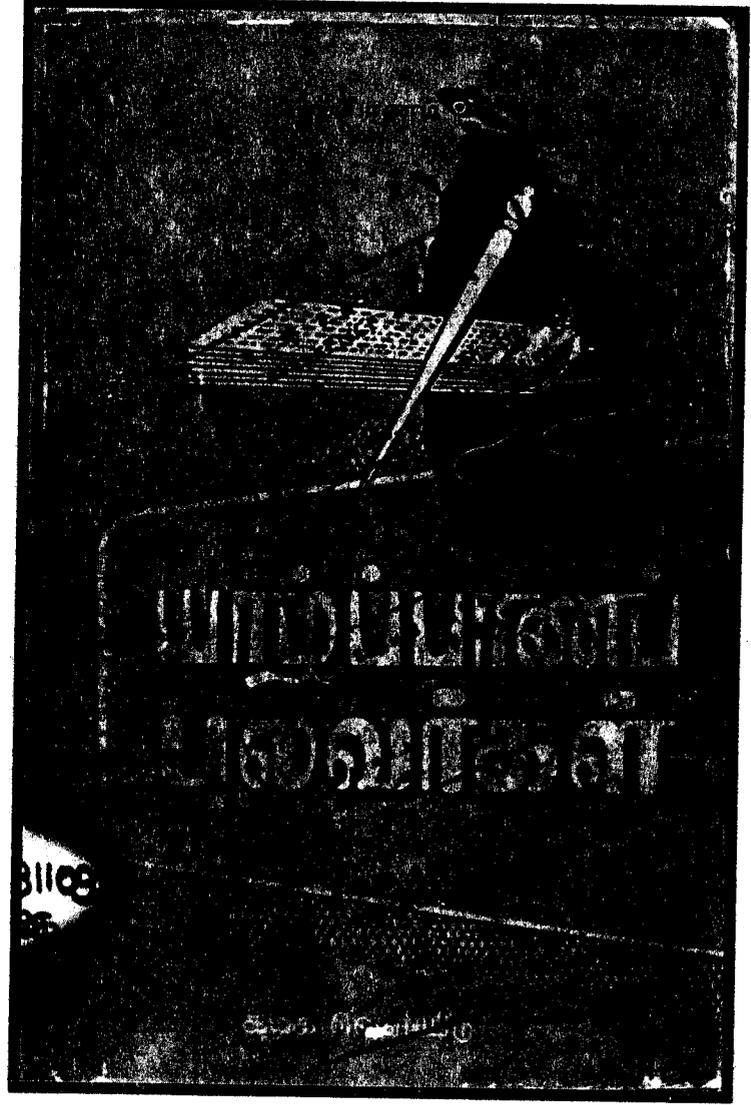
"இலங்கை அளித்த வழக்கறிஞர்களுள் தி. த. கனகசபைப்பிள்ளை(கி. பி. 1863 - 1922) என்பவரும் குறிப்பிடத்தக்க இலக்கியதொண்டு புரிந்தவர். வடமொழி வான்மீகி ராமாயணத்தின் கிஷ்கிந்தா காண்டத்தையும் சுந்தரகாண்டத்தையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். கம்பராமாயணத்தின் பாலகாண்டத்திற்கு உரை எழுதினார்."

மேற்குறித்த பகுதியிலே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தவறுகள் உள்ளன. அவ்வாறெனில், தி. த. க. பற்றிய ஆய்வு அவசியமானது மட்டுமன்று, அவசரமானது மல்லவோ?

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையின் கில்லம்

திருக்கோணமலை தமிழறிஞர் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் வசித்த வீட்டை இன்றும் திருக்கோணமலை வித்தியாலயம் வீதியில் காணலாம். "ரோஸ் பீல்ட்" என (Rose Field) அழைக்கப்படும். இவ்வீட்டில்தான் காவிரி விபலானந்தரும் திருக்கோணமலையில் வாழ்ந்த காலத்தில் வசித்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை.

புலவர். சொ. முருகேசமுதலியார்

சொக்கையக முருகேச முதலியார் (1914)

1979 THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LIMITED

கிளைகள் :

திருநெல்வேலி-6
சும்பகோணம்-1

மதுரை-1

கோயமுத்தூர்-1
திருச்சிராப்பள்ளி 2

முதல் வெளியீடு : 1966

முதற் பதிப்பு : நவம்பர் 1978

மறுபதிப்பு : சூன் 1979

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை இலங்கைத் திருக்கோணமலையில் 1863 ஆம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 24ஆம் நாள் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் தம்பிமுத்துப்பிள்ளை. குலம் வேளாள குலம்.

கல்வி.

இளம்பருவத்தில் கனகசுந்தரனார் தொடக்கப்பள்ளிக்கு அனுப்பப் பெற்றார்.

“ ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவர்க்கு
எழுமைக்கும் ஏமப் புடைத்து”

என்னும் திருக்குறளுக்கேற்ப முன்னைப் பிறவிகளில் இவர் கற்ற கல்வி அறிவு இளமையிலேயே இவருக்குத் துணைசெய்யலாயிற்று. இளமையிலேயே கல்வியறிவு இவர்க்கு மிகவிரைவில் வளர்ந்து வரலாயிற்று.

இவருக்கு ஆசிரியராய் அமைந்த கதிரவேற்பிள்ளை. கணேச பண்டிதர் என்பார்கள் போதனையாற்றல் மிக்கவராய் விளங்கினார். அவர்களிடம் இலக்கிய இலக்கணங்களை குன்றா ஊக்கத்துடன் கனகசுந்தரனார் கற்று மிகச் சிறு அகவையிலேயே மறைசையந்தாதி முதலிய நூல்களுக்குப் பொருள் உரைக்கத்தக்க ஆற்றலை பெற்றுவிட்டார். பதினான்காவது அகவையில் இளந்தமிழ்ப் புலவர் என்னும் பெயர் திருக்கோணமலையிலேயே கனகசுந்தரனார்க்கும் உண்டாகிவிட்டது..

ஆங்கிலம்

அகவை பதினேழு நிரம்பும் வரையில் தாம் பிறந்த இலங்கை நாட்டிலேயே தமிழையும், ஆங்கிலத்தையும் நன்கு கற்ற கனகசுந்தரனார் தமது 18ஆம் அகவையில் 1884 ஆம் ஆண்டு சென்னையை அடைந்து கல்வி கற்க விரும்பினார். ஒரு விட்டினைக் கூலிக்கு அமர்த்திக்கொண்டு அதில் தனிமையாகத் தங்கினார். செங்கல்வராய் நாயக்கர் பள்ளி, பச்சையப்பா உயர்கல்வி, மாநிலக்கல்லூரி ஆகியவற்றிற் சேர்ந்து கல்வி கற்றார். தேர்வுகள் யாவற்றிலும் இவர் முதல்வராக விளங்கினார். பி. ஏ. தேர்விலும் முதல்வராக நின்றார். இவ்வாறு தேர்வுகள் யாவற்றிலும் கனகசுந்தரனாரே முதன்மை பெற்றமையால் இவருடைய மதிப்பு உயர்ந்து விளங்கியது.

அலுவல் பார்த்தல்

கனகசுந்தரம் பீ. ஏ. பட்டம் பெற்றபின் சிறிதுகாலம் வேலையில்லாமல் பொழுதைப் போக்கினார். பிறகு சிறுநூர் என்னும் ஒரு ஊரில் ஒரு பாடசாலையில் சிறிது காலம் தலைமையாசிரியராகப் பணியாற்றினார். பிறகு சென்னை சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஆங்கில ஆசிரியராகச் சிறிது காலம் இருந்தார்.

பின்னர் நுங்கம்பாக்கத்தில் கல்விப்பீரிவு அலுவலகத்தில் கணக்காளர் வேலையில் அமர்ந்தார். இந்த வேலையும் கனகசுந்தரனார்க்கு மன நிறைவை அளிக்கவில்லை. சிறிது காலம் இந்த வேலையைப்பார்த்த பின்னர் அரசு செயலகத்தில் (Secretariat) ஒரு வேலையை பெற்றார். முன்னர் பார்த்த பல வேலைகளையும் விட இவ்வேலை சுந்தரனாரின் உள்ளத்திற்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. இந்த வேலையை ஆர்வத்துடன் திறம்பெறச் செய்து மேலதிகாரிகளின் நன்மதிப்பைப் பெற்றார். பிறகு ஓய்வு பெறும்வரை அவ்வலுவலை நன்கு பார்த்து முடிவில் ஓய்வுதியமும் பெற்றார்.

மணமும் மக்கட்பேறும்

கனகசுந்தரனார்க்கு முப்பத்திரெண்டாம் அகவையில் திருமணம் இனிது நடைபெற்றுது. வாழ்க்கைத் துணைவியாக வாய்த்த மாதரசியின் பெயர் சுந்தரத்தம்மையார் என்பதாகும். இல்லறவாழ்வை இனிது நடத்தி நின்ற இவர்கட்கு இராசராசன், இராசசேகரன், இராசேசுவரன், இராசமாந்த்ரான்டன், என்னும் நான்கு ஆண்மக்களும் செல்வநாயகி என்னும் பெண் மகள் ஒருத்தியும் பிறந்தனர். தாயும், தந்தையும் தம் மக்களை கல்விகேள்விகளிற் சிறந்தவர்களாக ஆக்கி வளர்த்தனர்.

இளவல்

கனகசுந்தரம்பிள்ளைக்கு உடன் பிறந்த இளவல் ஒருவர் இருந்தார். அவர்பெயர் சரவணமுத்துப்பிள்ளை என்பதாகும். அவரும் கல்வியிற் சிறந்த பீ. ஏ. பட்டம் பெற்று சிறந்த நிலையடைந்தார். “தத்தை விடு தூது” “மோகனாங்கி” என்னும் நூல்களை எழுதிய இவர் தம் தமயனார்க்கு பேரனுசரணையுடையவராகத் திகழ்ந்தார். தாம் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் தம் தமயனாருடைய கல்விப் பெருமையைப் புகழ்ந்து கூறி அவர் பெருமையை வளர்த்தார்.

இன்பத்தின் பின் சூன்பம்

இன்பதுன்பங்கள் ஒன்றையொன்று பின்னி நிற்கின்றன என்பது ஆன்றோர் கொள்கை. துன்பமுற்றவர் பின்பு இன்பமடைவதும் இன்பமடைந்தவர் பின்பு துன்பமடைவதும் இயல்பே என்று அறிஞர் கூறுவர். இன்பவாழ்வு வாழ்ந்த கனகசுந்தரனார் துன்ப வாழ்வு வாழவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இவருடைய ஆருயிரான இளவல்

சரவணமுத்துப்பிள்ளை இளமைக் காலத்திலேயே இறைவன் திருவடிநிழலை எய்தினார். அதனால் இவர் துன்பமுற்றுக் கலங்கினார். அடுத்த சில ஆண்டுகள் நிறையுமுன்னரே வாழ்க்கைத் துணைவியாகிய சுந்தரத்தம்மையாரும் கனவளையும் பிள்ளைகளையும் கலங்கவிட்டு விண்ணூலகு சென்றார். இதனால் கனகசுந்தரனார் மனங்கலங்கி வருந்தினார். ஆயினும் இவர் மறுமணஞ் செய்துகொள்ளவில்லை. மேற்கொண்டு காலம் கழித்தார்.

கல்லூரிக் தமிழ்க் தொண்டு.

துன்பத்தை மறப்பதற்குக் கனகசுந்தரனார் கல்வியையே தோழமைகொண்டார். அறிஞர்கள் இவரை உடனிருத்திக்கொண்டு தமிழ்நூல்களையும் இலக்கணங்களையும் மேலும் நன்றாக ஆராய்ந்தனர். கனகசுந்தரனாரின் பெரும் புலமைத் திறத்தை உணர்ந்த கிறிஸ்தவக் கல்லூரியின் தலைமை ஆசிரியர் அக் கல்லூரியின் தமிழ்ப்பேராசிரியராக அமர்ந்து பணியாற்றினார். கனகசுந்தரனாரைக் கேட்டுக்கொண்டார். தமிழ்வளர்த்துத் தொண்டு புரிவதற்கு இது தக்கவழி என்றுணர்ந்து கனகசுந்தரனாரும் அப்பணியை மகிழ்ச்சியோடு ஒப்புக்கொண்டார். தமிழாசிரியத்தொழில் கனகசுந்தரனார்க்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளித்தது. மாணவர்களை மகிழ்ந்து உளங்கொளுமாறு கல்விச் செல்வத்தை வரையாது வாரிவாரி வழங்கினார். கனகசுந்தரனாரிடம் கற்ற மாணவர்கள் நல்ல தமிழ்ப் பயிற்சியுடையவர்களாயினர். இவருடைய தமிழ்த்திறத்தை உணர்ந்த பலர் இவரிடம் கல்விகற்க வேண்டுமென்று விரும்பினர். கல்விகற்கவேண்டுமென்ற விரும்பத்தூடன் தம்மிடம் வருவோர்க்கெல்லாம் கனகசுந்தரனார் அவரவர் தகுதியை அறிந்து சங்க நூல்களையும் இலக்கண இலக்கியங்களையும் இனிது கற்பித்து அவர்களையெல்லாம் தமிழறிஞர்களாக கினார். கனகசுந்தரனாரின் இல்லம் எப்பொழுதும் தமிழ்கற்பவர் கூட்டத்தால் நிறைந்திருந்ததோடு அங்கு செந்தமிழ் முழக்கம் எப்போதும் முழங்கிக்கொண்டிருந்தது.

சோமசுந்தரமுதலியார். மணிதிருநாவுக்கரசர் மோகூர் கந்தசாமி முதலியார் பி. ஏ. வித்துவான் சுப்பிரமணியம் ஆச்சாரியார் முதலியோர் கனகசுந்தரனாரிடம் தமிழ் கற்ற மாணவர்களிற் சிலராவார்.

தமிழ் நூற்பணி

கனகசுந்தரனார் காலத்திலே நூல்களை அச்சிட்ட அறிஞர்களிற் பெரும்பாலானோர் தாம் அச்சிடும் நூல்களை கனகசுந்தரனாரிடம் காண்பித்து ஆராய்ச்செய்து இவருடைய உடன்பாட்டோடு வெளியிட்டனர். பல நூல்கள் “இந்நூல் திரு. தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்களால் பார்க்கப்பட்டது” என்னும் குறிப்புடன் வெளியாகின. ஆறுமுகநாவலர் நூல்களை அச்சிடும்போது பிழை ஒன்றும் தம் பதிப்புகளில் வருதல்

கூடாது என்பதில் கண்ணும் கருத்தும் உடையவராகவிருந்தார். அதனால் அக்காலத்தில் நாவலர் பதிப்பு நூல்களுக்கு நற்பெயர் வளர்ந்திருந்தது. அவர் தம் பதிப்பு நூல்களை கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்களைக் கொண்டு பிழை திருத்துவதும் உண்டு. இவர் கம்பராமாயணம் பாலகாண்டத்துக்கு உரையொன்று எழுதி முடித்தார். வடமொழி தென்மொழிகளில் வல்லவரான கண்ணாகம் குமாரசாமிப்பிள்ளை அவர்களோடு சேர்ந்து நம்பியகப்பொருள் என்னும் இலக்கணநூலுக்குப் புதிய உரையொன்று எழுதிமுடித்தார். அந்நூலுரை பல ஆண்டுகள் இளம் புலவர் தேர்வுக்குப் பாடமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. தமிழ் நாவலர் சரிதை. ஈழமண்டல தேவாரம் முதலிய நூல்கள் கனகசுந்தரனாரின் பதிப்புரையோடு வெளியாகின. இவர் வடமொழியிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தபடியால் வால்மீகி இராமாயணத்தில் சுந்தரகாண்டம் என்னும் பகுதியை தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். அந்நூல் 1911ஆம் ஆண்டில் கலியாணராம ஐயர் என்பவரால் வெளியிடப்பெற்றது.

இலக்கணம்.

ஈழநாட்டிலே பிறந்து தமிழ் நாட்டிற்கு சென்று சென்னையில் உயர்கல்வி கற்று பெரும்புலவராக விளங்கித் தமிழ்தொண்டு செய்த இவர் அறுபது அகவை நிறைந்தபோது சிறிது காலம் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். மாணவர்களும் நண்பர்களும் உறவினர்களும் பலவாறு முயன்று மருத்துவம் செய்தும் நோய் நீங்கவில்லை. 1922ஆம் ஆண்டு ஆனித்திங்களில் இவர் தம் பருவுடல் நீத்து இறைவன் திருவடிநிழலையடைந்தார்.

(The South India Saiva Seddhanta Works;
Publishing Society. TINNEVELLY LINITON;)

திருக்கோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை

தமிழ் இனிமையான மொழி! அதன் இனிமைக்கு வழிவகுத்தோரும் மெருகேற்றியவர்களும் ஏராளம்! ஏராளம்!! காலவெள்ளம் அவர்களை நம்மிடமிருந்து பிரித்துவிட்ட போதிலும் அவர்கள்தம் சேவை என்றும் எம்மிடையே நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது. காலத்துக்குக் காலம் தோன்றி, தமிழ் வளர்த்து மறைந்த எண்ணற்ற அறிஞர்களுள் தலையாய இடத்தை வகிப்பவர் திருக்கோணமலை ஈன்றெடுத்த தீந்தமிழறிஞர் த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்களாகும்.

கடந்த நூற்றாண்டின் நடுக்கூற்றில், அதாவது 1863ஆம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 24ஆம் நாளில், வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற திருக்கோணமலையில் தம்பிமுத்து தம்பதிகளின் அன்பு மகனாகப் பிறந்தவர் திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்.

இளமையில் இவரிடம் காணப்பட்ட தமிழார்வம் தமிழில் புலமை எய்தத் தூண்டியது. அன்று அறிஞர்களாக இருந்த கதிரவேற்பிள்ளை, கணேச பண்டிதர் ஆகியோர் இவரின் ஊக்கத்திற்கு உற்சாகமுட்டி தமிழமுதை நன்கு ஊட்டிவிட்டனர். திறமையும் அதேவேளையில் ஆர்வமும் கொண்ட கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் தனது பதினாலாவது வயதில் “இளம் தமிழ்ப்புலவர்” என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார்.

தமிழிற் புலமையோடு அவரது ஆர்வம் நின்றுவிடவில்லை. அன்றைய ஆட்சி மொழியாக விளங்கிய ஆங்கிலத்திலும் புலமைபெற விழைந்தார். சென்னை சென்றார். ஆங்கிலக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். ‘பீ. ஏ’ பட்டதாரியானார். தொடர்ந்து சைதாப்பேட்டையிலுள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் சென்னை கிறிஸ்தவ கல்லூரியிலும் தமிழ்ப் பேராசானாகக் கடமை புரிந்தார்.

தமிழ்நாட்டில் சேவையாற்றக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டு ஒரு கலைவண்டாக, தமிழ்ச் சோலைகள் தோறும் காணப்படும் இலக்கிய மலர்களைச் சுவைத்து அரும்பெரும் கருத்துக்களை காவியங்களை முடிந்தவரை நன்றாக அனுபவித்து ஆராய்ந்தார்.

கிடைத்தற்கரிய எண்ணற்ற நூல்கள் படிப்பதற்கு முடியாத நிலையில் பாழடைந்து கிடப்பதைக் கண்ணுற்றார். பண்டைக் காவியங்களைப் புதுப்பிக்கும் பணியில் தொண்டாற்றுவதற்கு முன்வந்தார்.

ஈழத்தமிழர் வாரசைப்.....

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை

சிவ பூமியென திருமூல நாயனாரால் போற்றப்பட்ட ஈழத்திருநாட்டிலே தேவாரம் பாடப்பட்ட திருத்தலமாகிய திருக்கோணமலையில் வேளார் குலத்திலே ருதிநோற்காரி வரும் ஆவணித் திங்கள் 24ம் திகதி (கி. பி. 1863) கல்வி கேள்வியிற் சிறந்த தம்பிமுத்தப்பிள்ளை என்பவருக்கு அருந்தவப் புதல்வராய் அவதரித்தார். சில காலம் தமிழ்நாடு சிற்றார் உயர்தரப் பாடசாலையில் பிரதம ஆசிரியராகவும், சைதாப்பேட்டை ஆசிரிய கல்லூரியில் ஆங்கில போதகாசிரியராகவும் இருந்து தமிழ்ப் புலமையிலும் சிறந்த தந்தைவிடு தாது ஈழத்தின் முதலாவது நாவலான மோகணங்கி முதலிய அரிய நூல்களியற்றி இளவயதிலேயே இறைவனடி சேர்ந்த தி. த. சரவணமுத்தப்பிள்ளை அவர்களுக்குச் சகோதரனுமாவார்.

திரு. தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் தனது இளமைக் காலத்தில் திருக்கோணமலையில் இருந்த அறிஞர்களாகிய ஸ்ரீ கதிரவேற்பிள்ளை, ஸ்ரீ கணேசபண்டிதர் ஆகியோரிடம் தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணங்களும், ஆங்கிலமும் கற்றுணர்ந்து, 14 வயதளவில் திருவாதவூர் புராணம் மறைசைந்தாதி முதலிய நூல்களுக்குப் பொருள் கூறும் ஆற்றல் படைத்திருந்தார்.

1880ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகர் சென்று செங்கல்வராய நாயக்கர் பாடசாலையில் கற்று மத்திய பாடசாலைப் பரீட்சையில் சித்தியெய்தினார். பின்னர் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பி. ஏ. வகுப்பிலும் பீரசிடென்சிக் கல்லூரியில் பி. ஏ. வகுப்பிலும் சித்தியெய்தியமைப்போடு பி. ஏ. வகுப்பில் தத்துவ சாஸ்திரத்திலும், தமிழிலும் விசேட சித்தியடைந்து விசேட பரிசுகளும் பெற்றார்.

இவர் பி. ஏ. பரீட்சைக்காகக் கற்று பலருக்குப் பல நூல்களிலும் இருந்த ஐயங்களைக் களைந்தார். ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் செந்தமிழ் வளர்ச்சி கருதிப் பரோபகாரமாகத் தாபித்த அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப்படும் புத்தகங்களிலுமுள்ள வழக்களையும், பிறவற்றையும் நெடுங்காலமாக திருத்தம் செய்து உதவினார்.

சிவபதமடைந்த விதவசிரோன்மணிகளான சி. வை. தாமோதிரம்பிள்ளை, திருவனந்த சுந்தரம்பிள்ளை, பின்னத்தார் நாராயணசாமி ஐயர் இவர்களது அனுசரணையுடன் பல நூல்களைப் பதிப்பித்தும் வெளியிட்டும் உள்ளார். பண்டிதர் நா. கதிரவேற்பிள்ளையவர்கள் இவரிடம் தொல்காப்பியம் கற்றுணர்ந்தார். மஹாமஹோ பாத்தியாயர், ஸ்ரீமத் சாமிநாதஐயர் அவர்கள் தாங்கள் வெளியிட்ட

நூல்களைக் கு இடையிடையே பிள்ளையவர்களையும் கலந்துரையாடியுள்ளார்கள். பிள்ளையவர்களது வட நூலுணர்ச்சி மாண்பையும், மொழிபெயர்க்கும் ஆற்றலையும், ஸ்ரீ பண்டித நட்ச சாஸ்திரியார் அவர்களுக்குப் பின் இவர்களால் மொழிபெயர்த்துப் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட வால்மீகி ராமாயணத்துக் கிஷ்கிந்தகாண்டப் பாகமும், சுந்தரகாண்டமும் காட்டும். இவரது இலக்கண இலக்கிய நூலுணர்ச்சி வன்மையையும் ஆராச்சித் திறனையும் பிள்ளையவர்களாலும் அவர்களது இன்றியமையாப் பேருதவி கொண்டு பிறராலும் வெளியிடப்பட்ட அரிய நூல்களும் "யாப்பிலக்கணம்" "திருவள்ளூர்" "இராமாயணம்" முதலாக மாச சஞ்சிகைகளிலும், பிற பத்திரிகைகளிலும் பிள்ளையவர்களால் எழுதப்பட்ட அரிய விடயங்களும் காட்டும். அன்னாரது சமய நூலுணர்ச்சியை இவர்களால் பரிசோதித்துத் தூல முந்திரித் வழுக்களும் பிறவுமாக நுண்ணிதினாய்ந்து திருத்தப்பட்ட சிவஞானபாடியும், திருமந்திரம் முதலிய நூல்கள் காட்டும்.

பிள்ளையவர்கள் நெடுங்காலமாகச் சென்னை சர்வகலாசாலைப் பரீட்சகருள் ஒருவராய் இருந்தமையோடு நான்கு வருட காலமாகப் பரீட்சக சங்கத்துக்கு பரீட்சகருள் ஒருவராகவும், சென்னை கிறிஸ்தியன் கல்லூரியிலும், பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும் தமிழ் தலைமைப் புலவராகவும் இருந்தார். சண்டலத்துரை என்பவரால் அரசினராகுபைபடி தொகுக்கப்பட்ட மிகப் பெரிய தமிழகராதிக்கும் சிலகாலம் பதிப்பாசிரியராகவும் இருந்தார்கள். இவ்வகராதி சென்னையரசினரால் பெருந்தொகைப் பொருள் கொடுத்து நடாத்துவிக்கப்பட்டது.

சுண்ணாகம் குமாரசாமிப் புலவரோடு சேர்ந்து நம்பியகப் பொருளுக்கு ஓர் அரிய உரையை எழுதி வெளியிட்டும், கம்பராமாயணத்தைப் பிழையறப் பரிசோதித்துக் கூடிய மட்டில் ஏட்டுப் பிரதிகள் பலவற்றோடு ஒப்புநோக்கிச் சுத்தபாடம் கண்டு முழுவதையும் அரும்பதவுரையோடு அச்சிட முயன்று முதலில் பாலகாண்டத்தை அவ்வாறு வெளியிட்டுமுள்ளார். அயோத்திய காண்டத்துக்கு அரும்பதவுரை புர்த்தியாகும் முன்பே இவர்களிருவரும் ஒருவர் பின் ஒருவராக இறைவனடி சேர்ந்தனர்.

இத்தனை பெரிய ஈழத்தமிழ் அறிஞரை ஈழம் நன்றாக அறியாமலிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதே.

இவர் யாழ்ப்பாணத்து தெல்லிப்பளை வாசியும் கிராமக்கோட்டு நீதிபதியுமாகிய ஸ்ரீமான் சிதம்பரநாத முதலியார் புதல்வியாகிய சுந்தரம் என்னும் பெண்மணியை விவாகம் செய்து அறநெறி வழவாது இல்லற மோம்பித் திருவாளர்களாகிய இராசராசன் பி. ஏ. இராசசேகரன் பி. ஏ. இராசேஸ்வரன் பி. ஏ. இராசமாத்தாண்டன் பி. ஏ. என்னும் புதல்வர்களையும் செல்வநாயகி என்னும் புதல்வியையும் பெற்று மகிழ்வுற்றார்கள்.

இவர்களில் இராசராசனும் இராசேஸ்வரனும் தமிழ் நாட்டிலேயே தங்கிவிட்டனராயினும் இவர்கள் துணைவியர் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இராஜசேகரன், இராஜமாத்தாண்டன் ஆகிய இருவரும் ஈழநாடு திரும்பி யாழ்ப்பாணத்து கல்லூரிகளிலேயே ஆசிரியர்களாக கடமையாற்றித் தம் பங்களிப்பை தம் தாய்நாட்டுக்கு நல்கியுள்ளனர்.

இவர்களில் தற்போது உயிருடன் இருப்பவர்கள் இராஜேஸ்வரனும், செல்வநாயகியுமே ஆவர். இராஜேஸ்வரன் சிதம்பரத்தில் உள்ள நாவலர் பாடசாலையின் காப்பாளர்களில் ஒருவராகவும் இருந்து வந்துள்ளார். செல்வநாயகி சென்னை பிரஸிடென்ஸித் தபால் அலுவலக தலைவராயிருந்து இறைவனடி சேர்ந்த ஸ்ரீமாந்ரால்பகதூர் க. வைத்திலிங்கம்பிள்ளை அவர்களின் சிரேஸ்ட புதல்வராகிய ஸ்ரீஇரங்கநாதன் என்பவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். பிள்ளையவர்களின் மனைவியார் தமது 28வது வயதில் விண்ணுலகேய்த பின் பிள்ளைகளை வளர்த்து ஆளாக்கும் போறுப்பு பிள்ளையவர்களையே சார்ந்தது. ஆயினும் அண்ணார் தம் கடமையைச் சிறப்புறச் செய்து முடித்தார்.

பிள்ளையவர்கள் தம் வாழ்நாளில் பெரும்பாகத்தை பழந்தமிழ் நூல்களையும், வடமொழி நூல்களையும் ஆராய்வதிலேயே கழித்தார். சென்னையில் இருந்த வித்துவான் இராசகோபாலப்பிள்ளையார் அவர்கள் உதவியுடன் கம்பராமாயணத்தில் சில பகுதிகளையும் வேறுசில நூல்களையும் மிகவும் நுண்ணியதாக ஆராய்ந்து கொண்டார். இவரால் இளமைக் காலத்திலும் அதன் பின்னரும் பாடப்பட்ட சில செய்யுட்கள் அவ்வவ் காலங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

சிவபதமடைந்த வித்துவ சிகாமணிகளாகிய சி. வை. தாமோதிரம்பிள்ளை, திருவனந்தச் சுந்தரம்பிள்ளை, தின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் முதலிய பலர் தாம் தாம் பதிப்பித்தனவும் இயற்றி வெளியிட்டனவும் ஆகிய பற்பல நூலுரைகட்க்கெல்லாம் பிள்ளையவர்களது பேருதவி இன்றியமையாததாயிற்று. நாராயணசாமி ஐயர் அவர்களது நற்றிணையுரையை அவர்கள் இறந்த பின்னும் பிள்ளையவர்களே பரிசோதித்து அச்சிட்டார்கள். பண்டிதர் நா. கதிர்வேற்பிள்ளை முதலிய சிலர் இவர்களிடம் தொல்காப்பியத்தை கற்றுக் கொண்டதாக சொல்லப்படுகின்றது.

திருகோணமலையில் வாழ்ந்த இவரது சகோதரர்களாகிய முகாந்திரம் த. பாலசுப்பிரமணியம், திருமதி. தையல்நாயகி சுப்பிரமணியம் அவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மாதர் ஐக்கிய சங்க வருடாந்த சஞ்சிகையான மாத்மதிமாலிகையில் திரு. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பல கட்டுரைகளும், பாடல்களும் எழுதியுள்ளார். அவர் சங்கத்தின்

நாமமாண்டு நிறைவு விழாவின்போது பாடப்பட்ட ஒரு பாடலைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

காலயுக்தி வருடம் 1919ம் ஆண்டு

சீர்வாய்ந்து செவ்வர்கிழ் சிறப்பின்மிகு திருக்கோண
மலையாம் வெற்பிற்
கார்வாய்ந்து மழைமிகுந்து கவினார்ந்த வாண்டுநல
கால யுக்திப்
பார்வாய்ந்த பங்குனிபிற் பயிர்ப்பொடுநாண் மடமச்சம்
பயின்று மாதர்
நார் வாய்ந்து நலந்திகழ மாதர்ஐக்கியசங்கம்
நாட்டி னாரே

அன்னநல சங்கத்தே யக்ராச னம்வகித்தா
எழுகின் றயா
மன்னுபுகழ்க் கனகர்தன் மாது சிரோ மணியாவான்
மருவி நின்று
துன்னுபல காரியமும் துகளறநின் றியற்றுவான்
தூ மம் மல்கு
பின்னுகுழல் தையல்நா யகியென்னப் பேசுமொழி
பிணை யன்னாளே

கல்வி தமிழ் மொழிமாதர் கடமைமனை யறவொழுக்கம்
கற்பு மாட்சி
நல்லொழுக்கம் நங்கைமா ரொழுக்கமொடு சத்தியமும்
நாட்டு மன்பும்
ஒவ்வை முறை ஒற்றுமையோடுயர் செவ்வப் பொருள்தரும்
உவந்து தந்தை
நல்லதாய்ப் பேணல்பிள்ளை வளர்ந்தபிலனும் விஷயமிவை
நயந்து பன்னி

ஓராண்டு கழிந்தெனநல் வாண்டுநிறை விழவயர்வான்
 ஒருங்கு கூடிக்
 காராண்ட கருங்குழலார் கருத்தொருமித் துளமகிழ்ந்து
 காதல் கூர்ந்து
 சீராண்ட செல்வக்கிரு கத்தினிருந் தெல்வோரும்
 சிறப்பு வாய்க்க
 ஊராண்ட பெருமையுற உயர்நிலைமை ஓங்குவன
 உற்றா ரன்றே

வாழ்க மன்னவன் வாழ்க மநுநெறி
 வாழ்க மாநிலம் வாழ்க மனையறம்
 வாழ்க கோண மலைவளர் மாதரார்
 வாழ்க கோண மலைமாதர் சங்கமே.

திருக்கோணமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் தன் பிறந்த
 ஊரின்மீது அதிகப் பற்றுக்கொண்டிருந்தார் என்பதற்கு தன் பெயர்
 முன் தி என்ற எழுத்தே தக்க சான்றாகும். தி என்பது
 திருக்கோணமலையையும் த என்பது தம்பிமுத்துப்பிள்ளை என்பதையும்
 குறிக்கும் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

ந. பாலேஸ்வரி

திருக்கோணமலை தமிழறிஞர்

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை

ஆசிரியர்:

மகாவித்துவான் F. X. C. நடராசா.

வெளியீடு:

திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவை,
 392, திருஞானசம்பந்தர் வீதி,
 திருக்கோணமலை.

முன்னுரை

திருக்கோணமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பல சான்றோர் தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டாற்றிவந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களுள் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களும் ஒருவராவர். அன்னாரை நினைவுகூருமுகமாக இந்நூல் வெளியிடப்படுகின்றது.

திருக்கோணமலை பற்றிய செய்திகளை நாம் அறிய வேண்டுமானால் திருக்கோணமலையில் தோன்றிய அறிஞர்களின் வரலாற்றினை நாம் படிக்கவேண்டும். இதற்குரிய வாய்ப்பினை மக்களுக்கு வழங்குவதே இவ்வெளியீட்டின் முக்கிய நோக்கமாகும். தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் பணிபுரிந்த காலத்தில் தமிழ் மொழிக்காற்றிய தொண்டினால் தமது பிறப்பிடமாகிய திருக்கோணமலைக்குப் பெருமையும் சிறப்பும் தேடித்தந்துள்ளார் என்றால் அது மிகையாகாது.

திருக்கோணமலை பெற்றெடுத்த பிள்ளை அவர்கள் பற்றிய இந்நூலினை எழுதிய மகாவித்துவான் எவ். எக்ஸ். ஸி. நடராசா அவர்கட்கும், நூலைச்சிறப்புற அச்சிட்டு வழங்கிய மட்டக்களப்பு சென். ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகத்தினருக்கும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் என்றும் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

வ. தங்கராசா

தலைவர்,

தி. மா. இ. இ. பேரவை

17 - 08 - 1991

நூலாசிரியர் முன்னுரை

தமிழ்கூறும் நல்லுலகம். திருக்கோணமலை தம்பிமுத்துப் பிள்ளை கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் வரலாறு அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக அறிந்திருக்கின்றார்கள் என்பது புலப்படுகின்றது. திருக்கோணமலை, திரிகோணமலை பரியாய்ப் பெயர்கள்.

ஆறுமுகநாவலர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் என்பவர்கள் பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளை நூல் வடிவமாகப் பதிப்பித்தார்கள். பண்டைய ஏடுகளை உதவியவர் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களேயாவர். நாலருக்கு உதவியவர் அல்லர். பின்னிருவரும் போற்றியுள்ளார்கள். உ.வே.சாமிநாதையர் போற்றியும் தூற்றியும் உள்ளார்.

ஆறுமுகநாவலர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, சுவாமி விபுலானந்தர் இவர்களின் திருவுருவப் படங்களை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் திறந்துவைத்தார். சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலமைந்த ஈழத்து மாணாக்கர் சங்கம் ஏற்பாடு செய்தது. புலவர் நா.சிவபாதசுந்தரனார் மாணாக்கருளொருவர்.

புலவர் நா.சிவபாதசுந்தரனார் படிப்பித்த பாடசாலை மகாசனக் கல்லூரி. தெல்லிப்பழையில் உள்ளது. தி. த. க. அவர்கள் தெல்லிப்பழையில் மணம் முடித்தவர். புத்திரர்களை அணுகி தி. த. க. அவர்களின் படத்தைத் திறந்துவைத்தார். புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரனார். தி. த. க. அவர்களின் வரலாற்று நூலினை வெளிப்படுத்தினார். 1976ல் இவை நடந்தவை. புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரனார் என் நட்பாளர்; தொல்புரவாசி.

ஞானசம்பந்தர் திருக்கோணமலைக்கு வராதவர். பதிகம் பாடினார். தேவாரப் பாடல் பெற்றதலம். பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை திருக்கோணமலையைப் பாடிய IIம் பாடலில் ஈற்றடி இரண்டடியிற் புகழ்ந்து பாடினார் என்று நவீனரார். இவ்வாறுயர்ந்து சிறந்த திருக்கோணமலையிற் தி. த. க. அவர்கள் பிறந்தவர்.

திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவையின் மதிப்பார்ந்த பொதுச் செயலாளர் திரு. செ. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களை 1982ல் கொழும்பில் சந்தித்தேன். துடிப்பான பேச்சாளர். பேச்சினைக்

கேட்டு மகிழ்ந்தேன். தேடிப் பிடித்துக் கதைத்தேன். புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் **உள்ளதும் நல்லதும்** என்ற நூலினை அறிமுகஞ் செய்ய மலைக்குப் போனேன். வேண்டிய உபசாரத்தோடு உவந்து வரவேற்றார்.

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையின் வரலாற்றினைப் பேச வாய்ப்பினைக் கொடுத்தார். அன்றுமுதல் தி. த. க. அவர்கள் வரலாற்றினை எழுதுதற்கு என் வாக்கினைப் பெற்றார். திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவையின் பேரில் இந்த வெளியீடு திகழ்வதில் பெரு மகிழ்ச்சியுற்றேன்.

திரிகோணமலையிலே, கனகசுந்தரம்பிள்ளையின் பேரிலே இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற நூல்நிலையம் கேள்விப்பட்டதும் பூரிப்படைந்தேன். இவ்வாறு போற்றிப் புகழும் தி. த. க. அவர்கள் ஆற்றிய தமிழ்தொண்டுகண்டு பேருவகை கொண்டேன்.

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையின் புதல்வர்கள் நால்வரும் பீ. ஏ. (B. A.) பட்டதாரிகள்.

ஈன்றுபுறந் தருத வென்றலைக் கடனே
சான்றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே.

- புறநானூறு: செய்.312,

எனங் கூற்றுப்படி பேரறிஞர்களாக்குதல் தந்தையாகிய தி. த. க. அவர்கள் கடப்பாடு, தந்தை மகற்காற்று நன்றி, மகன் தந்தைக்காற்று முதலி என்னும் திருவள்ளுவர் வாக்கு என் மனதில் உதிக்கின்றது.

அணிந்துரை வரைய முன்வந்திருப்பவர்களுக்கு நன்றி. அணிந்துரைகள்மூலம் என்னைக் களஞ்செய்தவர்களை என்றும் மறவேன். கடப்பாடுடையேன்.

அச்சவாகனம் ஏற்றிய புனித வளனார் அச்சகத்திற்கும் நன்றி.

F. X. C. நடராசா.

127, மத்திய வீதி,

மட்டக்களப்பு.

02 - 09 - 1991

ஏன் இந்த வெளியீடு ?

திருக்கோணமலை தந்த தமிழறிஞர் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களைப்பற்றியும், அவர்களின் தமிழ்ப் பணியைப் பற்றியும் எம்மவர்களில் பலர் அறியமாட்டார்கள்; இப்படி ஒரு அறிஞர் இருந்தார் என்பதையே நாம் மறந்திருந்த வேளையில்தான் 1961ம் ஆண்டில் திருக்கோணமலை எழுத்தாளர் சங்கம் அன்னாருக்கு ஒரு நினைவு விழாவை எடுத்தார்கள். ஆனால் அதற்குப்பின் எவரும் இப்பெரியாரை நினைவு கூரவில்லை என்பது வேதனைக்குரியதாகும். எமது பேரவை 1974ம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது; நாம் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் சில பணிகளை மேற்கொண்டோம். இதனால் விழாக்களில் எமது கவனத்தை நாம் செலுத்தவில்லை. இருந்தும் 1982ம் ஆண்டு தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களுக்கு ஒரு விழாவெடுத்து அன்னாரை நினைவு கூர்ந்தோம் இவ்விழாவிற்கு வருகை தந்து சிறப்புரையாற்றிய தமிழ்ப் பெரியார், மூதறிஞர், மகாவித்துவான் உயர்திரு. எவ். எக்ஸ். எஸ். நடராசா அவர்கள் தமிழறிஞர் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களைப் பற்றி ஒரு நூலை எழுதுவதற்கு எமது வேண்டுகோளை ஏற்று முன்வந்தார். இருந்தும் எமது மாவட்டத்திலும் வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளிலும் 1983ம் ஆண்டு முதல் ஏற்பட்ட வன்முறைச் சம்பவங்களினால் எம்மால் இப்பணியை நினைக்க இயலவில்லை. நாம் 1987ம் ஆண்டுமுதல் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் நினைவாக ஒரு நூலகத்தை நடத்தி வருகின்றோம். மேலும் தற்போது பேரறிஞர் திரு. எவ். எக்ஸ். எஸ். நடராசா அவர்கள் தனது தள்ளாத முதுமைப் பருவத்திலும் இந்நூலை ஆக்கித் தந்தமைக்காகத் திருக்கோணமலை மாவட்டத் தமிழ் அன்பர்கள் சார்பில் அன்னாருக்கு எமது மேலான நன்றியறிதலைப் பேரன்புடன் தெரியத்தருவதில் மனநிறைவடைகின்றோம். அவருக்கு நாம் என்றும் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதையும் தெரியத்தருகின்றோம். இவ்வெளியீட்டை நாம் வெளியிடுவதன்மூலம் ஒரு தமிழ்ப் பெரியாரின் வரலாற்றை எம்மவர்கள் குறிப்பாக எமது வருங்காலச் சந்ததியினர் அறிவதற்கு வழிவகை செய்துள்ளோம் என்ற மன நிறைவுடன் இவ்வெளியீட்டைத் திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவையினராகிய நாம் உங்கள்முன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

அணிந்துரை

திரு. ஆலவாய்ச் சொக்கேசர் தருமிக்கு எழுதிக் கொடுத்த கவிதையொன்று கடைச்சங்கப் புலவர் நக்கீரருடைய வரலாற்றுடன் தொடர்புடையதாயிருப்பதைத் தமிழறிஞர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ்செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற்றிரிவை கூந்தலில்
நறியவுமுளவோ நயறியும் பூவே”

என்பது அக்கவிதை. வங்கிய சூடாமணியென்னும் சண்பகமாறனுடைய மனைவியின் கூந்தலிலிருந்தெழுந்த நறுமணம் இயற்கை மணமா? செயற்கை மணமா? என்பதை மன்னன் அறிய விரும்புகிறான். சங்கப் புலவர்களால் தீர்க்கமுடியாத சந்தேகத்தைச் சொக்கேசர் தீர்த்துவைக்கிறார். பூக்களிலுள்ள தேனை உண்ணச் செல்லும் வண்டுகள் அம்மலர்களிலுள்ள நறுமணத்தையும் நன்றாக நுகர்ந்துணர்ந்த அனுபவமுடையவை. இதனால் திருவாலவாய்ச் சொக்கேசர் இக்கவிதை மூலம் வண்டினைக் கட்டியங்கூற அழைக்கிறார்.

திரு. தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களுடைய வரலாற்றை மலரச்செய்யும் இந்நூலிலே இரண்டு வண்டுகள் கட்டியங்கூறுவதைக் காண்கின்றோம். இரண்டும் தமிழ்த் தேனை உண்ண நூல்களைக் குடையும் வண்டுகள். காமஞ்செப்பாது கண்டது மொழியும் அஞ்சிறைத் தும்பிகள். ஒன்று புலவர்சிகாமணி தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள். மற்றது மகாவித்துவான் எப். எக்ஸ். ஸி. நடராசா அவர்கள்.

சரித்திர நாயகராகிய தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் திருக்கோணமலையிற் பிறந்து, தெல்லிப்பளையில் திருமணஞ் செய்து, தென்தமிழ் நாட்டில் பைந்தமிழ்த் தேனுண்ட தமிழ் வண்டு, பிறந்த மண்ணை மறவாமல் திகாரத்தையும் - திருக்கோணமலை - தந்தையையும் தமிழன்னையையும் -

மேலும் இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய சைவ அறிஞர் - பண்டிதர் திரு. இ. வடிவேல் அவர்களுக்கும், பிரபல எழுத்தாளரும் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையின் நெருங்கிய உறவினருமான திருமதி. பாலேஸ்வரி நல்லரெட்ணசிங்கன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றியைத் தெரியத்தருவதோடு இந்நூலைச் சிறப்புற அச்சிட்டு வழங்கியுள்ள மட்டக்களப்பு சென். ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகத்தினருக்கும் எமது மேலான நன்றியினைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்வடைகின்றோம்.

நன்றி

செல்லப்பா சீவபாதசுந்தரம்

மதிப்பார்ந்த பொதுச் செயலாளர்,
திருக்கோணமலை மாவட்ட
இந்து இளைஞர் பேரவை.

தி. மா. இ. இ. பேரவை,
393, திருஞானசம்பந்தர் வீதி,
திருக்கோணமலை.
01 - 09 - 1991

அணிந்துரை

தம்பிமுத்துப்பிள்ளை + அம்மணி - மேம்படுத்த தகாரத்தையும் இரண்டு இறக்கைகளாகக் கொண்ட கனகசுந்தரம்பிள்ளையாகிய வண்டு. ஈழத்திலும் தமிழ் நாட்டிலுமுள்ள நுண்மாண் நுழைபுலம்மிக்க சான்றோர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கியச் சுவடிகளைக் குடைந்து தமிழ்த் தேனை நுகர்ந்தெடுத்து வழங்கிய மும்மொழிப் புலமைமிக்க தமிழ் வண்டு. பிள்ளை அவர்களுடைய தமிழ்த்தொண்டு இலக்கியப் பூஞ்சோலையில் மலர்ந்து நறுமணங் கமழ்வதை இந்நூலில் பரக்கக் காணலாம்.

இந்நூலைப் படைக்கும் கதாநாயகராகிய எப். எக்ஸ். ஸி. நடராசா அவர்களும் நூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுபவிக்கும் பண்பில் காமஞ்செப்பாது கண்டது மொழியும் தமிழ்த்தேன் வண்டு. இயல்பாகவே நூல்களைத் துளைத்துக் குடைந்து தமிழ்த் தேனைச் சுவைக்கும் பாங்குடைய இந்த வண்டு, தி. த. க. பறந்துசென்ற இடமெல்லாம் தொடர்ந்து சென்றிருப்பதை இந்நூலிற் காணலாம். ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் பிள்ளைய வர்கள் சென்ற இடங்களையும், தொடர்பு கொண்ட பேரறிஞர் களையும், சான்றோர்களையும், ஆய்வு செய்த சுவடிகளையும், ஆக்கங்களையும் தேடித் தேடிச் சிரமப்பட்டுச் சேர்த்த வரலாற்றுத் தேனை இந்தத் தேன்கூட்டில் நிரப்பித்தந்து கட்டியங்கூறும் தமிழ் வண்டாகிய மகாவித்துவான் எப். எக்ஸ். ஸி. நடராசா அவர்களுக்குத் தமிழ் கூறும் நல்லுகம் என்றும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

சமய, சமூக, தமிழ்ப் பணிகளுக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்து செயலாற்றும் திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவை வெளியிடும் இந்நூலையும், பேரவை உறுப்பினர்களையும் கோணைசப் பெருமான் என்றும் அருள்புரிந்து காப்பாராக.

**சைவப் புலவர் - பண்டிதர்
இ. வடிவேல்**

15, வித்தியாலயம் ஒழுங்கை,
திருக்கோணமலை.
25 - 08 - 1991.

திரு. தி.த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை ஈழத்தின் தலைசிறந்த இயற்கைத் துறைமுகமும் தேவாரம் பாடப் பெற்ற திருத்தலமுமாகிய திருக்கோணமலை பெற்ற தவப்புதல்வனாக இருந்தும் இத்தனை காலத்துக்குப் பின் திருக்கோணமலை மக்களுக்கு அன்னாரை அறிமுகம் செய்து வைக்கவேண்டிய நிலை வருத்தத்துக்குரிய ஒரு விடயமாகும்.

1863ம் ஆண்டு திருக்கோணமலை மண்ணிற் பிறந்த தி.த.க.1880ல் தனது பதினேழாவது வயதில் பிறந்த மண்ணை விட்டு உயர் கல்வி கற்க தமிழகம் செல்லவேண்டிய ஒரு துரதிர்ஷ்ட நிலை ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக தமிழகத்திலேயே அவர் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் தங்கவேண்டி ஏற்பட்டது. ஆயினும் திருமண சம்பந்தங்கள் ஈழத்திலேயே செய்துகொள்ளப்பட்டது. அவரது பரம்பரையினரும் அதையே கைக்கொண்டு வருகின்றனர். இதன் காரணமாக அவரைப்பற்றித் திருக்கோணமலை மக்கள் அறியக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை.

ஆயினும் இங்கு பிறந்த தமிழ் அறிஞர்கள் சிலர் அவரைப்பற்றி அறிந்து அவரைப்பற்றிய சில குறிப்புக்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஒரு ஆறுமுகநாவலர். மட்டக்களப்புக்கு ஒரு விபுலானந்தர். திருக்கோணமலைக்கு யார்? என்ற வினாவுக்கு இடமின்றி அன்னாரை திருக்கோணமலைத் தமிழ் அறிஞன் என்று இம்மண்ணுக்கு அறிமுகஞ் செய்து அவரதுபெயரின் நினைவாக ஒரு வாசிகசாலையையும் நிறுவிபுள்ள திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவையினரின் அரிய சேவையைப் பாராட்டவேண்டும்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட மூன்று தமிழ் அறிஞர்களையும் நாம் மூன்று தராசிற் போட்டுப் பார்ப்போமாக இருந்தால் அவர்கள் நிறைகள் சரிசமனாக இருக்கும் என்பது உறுதி.

இது உண்மைதானா என்ற சந்தேகம் உங்களுக்கு எழுமாக இருந்தால் தி. மா. இ. இ. பேரவை செயலாளர் திரு. செ. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க மட்டக்களப்புச் சேர்ந்த மகா வித்துவான் எப். எக்ஸ். ஸி. நடராசா அவர்களால் ஆய்வுசெய்து எழுதப்பட்ட தி. த. கவின் வரலாற்றைக் குறிக்கும் இந்நூலை வாங்கிப் படியுங்கள் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

தி. த. க. வின் நூற்றாண்டு கழிந்து முப்பது ஆண்டுகளின் பின் அன்னாரைப்பற்றிய வரலாற்று நூல் வெளிவருவது போற்றுதற்குரியது.

தி. த. க. வைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து அன்னாரின் தமிழ்ப் பணியை உலகறியச் செய்ய சகல முயற்சிகளையும் எடுக்கும் தி. மா. இ. இ. பேரவையினரின் பணி வாழ்க! வளர்க!

**திருமதி. பாலேஸ்வரி நல்லரெட்ணசிங்கன்
திருக்கோணமலை.**

திருக்கோணமலை

தம்பிமுத்துப்பிள்ளை கனகசுந்தரம்பிள்ளை

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை சுருக்கமாகக் கூறுவார்கள். பிறப்பிடம் திருக்கோணமலை. தந்தை பெயர் தம்பிமுத்துப்பிள்ளை. தாயார் பெயர் தெரியுமாறில்லை. மோகணாங்கி எழுதிய சரவணமுத்துப்பிள்ளை இளைய சகோதரன் என்று சொன்னார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

சரவணமுத்துப்பிள்ளை தந்தை விடு தூது, வாகைமாலை, பிரிவாற்றாமை, காதலாற்றாமை, பச்சையப்பன் கல்லூரி என்ற நூல்களைப் பாவடிவமாக்கி 1892', 1895' ஆண்டுகளில் பதிப்பித்தார். அவர் காதலிற் சிக்கி, அலைமோதி வாழ்ந்தார். அவர்களும் பீ. ஏ. (B.A.) பட்டதாரி

கனகசுந்தரம்பிள்ளை 1880 சென்னைக்குச் சென்றார்; படித்தார்; முன்னேறினார்; பட்டதாரியானார். பதினேழுவயதில் சென்னை மாநகரஞ் சென்று பாடசாலையிற் சேர்ந்தார். உயர்நிலைப் பாடசாலைக்குத் தகுதியாக்கினார். பச்சையப்பன் கல்லூரியிற் F.A. வகுப்பிற் பயின்றார். F.A. வகுப்பென்றார் தெரியாது. அக்கல்லூரி அதிபராகக் D.M. குறுசாங்கு (D.M. CURUKSHANK, M.A.) இருந்தார். கற்பிக்கும் வன்மையும், இனிய குணமும் உடையவர்.

அதிபர் நோய்வாய்ப்பட்டனர். அபாயகரமான நோய். உயிர்பிழைப்பாரோ என்ற பயம் எல்லாருக்கும் உண்டு. ஆவி அகத்ததோ, புறத்ததோ என்ற ஆபத்து. ஆண்டவர் அருளால் ஆபத்து நீங்கியது. அதிபர் உயிர் பிழைத்து வந்தார். மாணாக்கருக்கு ஆரவாரம் பொங்கி எழந்தது. தி. த. க. உயர்ந்து நின்றார்.

குயிற்பத்து பாடினார். அப்பாட்டுகளில் சொற் கவையும்மிக்கன. அக்காலத்திலேயே தமிழ்மொழிப் பற்றும், புலமையும், கவிபாடும் வன்மையும் பெற்றிருந்தார். குயிற்பத்து என்று மகுடஞ் சூட்டிய கவிகளில் ஏழு பாட்டு மட்டும் கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தன. முதலாம் பாட்டு வருமாறு:

சீர்மேவு சோலையின்கட் சேர்ந்துறையும் பூங்குயிலே
பேர்மேவு பச்சையப்பப் பிரபுபெய ரானிலகும்
ஏர்மேவு கல்விபயி லெழிற்கழகத் தேமுதலாம்
நீர்மேவு புண்ணியனை நீநினைந்து கூவாயே
நேமிபுகழ் குறுக்காங்கை நேயமொடு கூவாயே.

இந்த முதலாம் பாட்டையும் மிகுதி ஆறு பாக்களையும் சேர்க்கை எனும் பாகத்திற் பார்க்குக.

சுவாமி விபுலானந்தர். நெடுப்புக் காய்ச்சலாகி 1944 மருத்துவ மனையில் இருந்தார். அப்போது புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை பாடியது மீட்சிப்பத்து. சுவாமிபு மீண்டார். குறுக்காங்கும் மீண்டார். தி.த.க. அவர்கள் பாடியது குயிற்பத்து. புலவர்மணி பாடியது மீட்சிப்பத்து. இருவரும் குயில் கூவாய் என்று சுற்றிற் பாடினார்கள். மாங்குயிலே, ஒண்குயிலே, இன்குயிலே விளித்துப் பாடுகிறார்கள். புலவர்மணி பாடியது குயிற்பத்து என்பர். குயிலை விளித்துப் பாடுதல் மரபுபோல. குருபக்தி மிகுதியாக மிளிர்கின்றது.

எவ். ஏ. பரீட்சையிலும் சித்தி. பீ. ஏ. பரீட்சையிலும் (Bachelor of Arts) பாரட்டத்தக்க சித்தியடைந்தார். ஏடது கை விடேல் என்பதற் கியைய புத்தகமும் கையுமாக இருந்தவர். உண்மையாராய்ச்சியில் நோக்கமுடையவர். சென்னைக் கிறித்தவ கல்லூரியில், பின்னர் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறை ஆசிரியராக இருந்தவர்.

1887ல் கலித்தொகை சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை பதிப்பித்தார். அப்பதிப்புக்கு தி. த. க. உதவிசெய்தார். அதனைத் தருவாம்.

“திருக்கோணமலை ஸ்ரீ த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் சென்னைப் பிராசிய கிரந்த மண்டபத்திற்றான் நெய்தற் கலி பார்த்தேனென்று உறுதியாகச் சொன்னமையால் மீளவும் அவ்விடஞ் சென்று முன் யான் நீக்கிவைத்த ஏடுகளே இப்பொழுது எனக்கு வேண்டிய நெய்தற் கலியுடையவாயிருத்தல் கண்டு அளவற்ற சந்தோஷமடைந்தேன். அதல்லாமற் பின்னும் ஒரு பிரதி நெய்தற் கலி 23ம் செய்யுள் வரைக்கும் அம்மண்டபத்தே அகப்பட்டது. உடனே (1) பிள்ளையவர்களும் யானுமாக இருந்து அதனை எனது பிரதியோடு ஒத்துப் பார்வையிட்டு ஆங்காங்கு கண்ட பாடபேதங்களைக் குறித்துக் கொண்டோம்.”

கடைசியில் நன்றி கூறுகையில்:

‘இந் நூலைப் பதிப்பிக்கும் பொருட்டு ஏட்டுப் பிரதியளித்த கனவான்களுக்கும், இதனைப் பரிசோதித்து அச்சிடுவதில் எனக்கு அப்போதப்போது சகாயஞ் செய்த ஸ்ரீமத் ந. க. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கட்கு, ஸ்ரீ யாழ்ப்பாணம் சிந்தாமணி உபாத்தியாயர் வேலுப்பிள்ளையவர்கட்கும், ஸ்ரீ நல்லூர் சிற்.கைலாசபிள்ளை அவர்கட்கும், ஸ்ரீ திரிகோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கட்கும் என் நன்றி கூறுகின்றேன்.’

இது 1887க்கு முன்னர் நிகழ்ந்தது.

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை 'இலக்கண விளக்கம்' என்ற நூலினைப் பதிப்பித்தபோது - 1889 - தி. த. க. பற்றிக் குறித்துள்ளார். 'தாமோதரம்' பக்கம் 89.

“இ. தெழுதிய பின்னர் ஸ்ரீ திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் தமக்கு அகப்பட்டதோர் மிகப் பழைய கீழ்க்கணக்குச் சுவடியில் 'நாலடி நான்மணி' என்னுஞ் செய்யுள் அதிகஞ் சிதைவுபட்டுக்கிடப்பதில் ஐந்திணை என்பதற்கு ஐந்திணையையுடைய ஐந்திணையெழுபது திணை மொழியையையுடைய திணைமாலை நூற்றையையுடைய என்னும் நான்குமே உரையிற் குறிக்கப் பட்டிருக்கின்றனவென்றும். முப்பால் என்பதன் உரை நாயனார் திருக்குறளை ஒருவாற்றானும் சுட்டாது முப்பாலென்றே கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்றும், கைநிலையென்பது அப்பெயரான உரையோடு உள்ளதோர் தனி நூலாகக் கண்டிருக்கின்றதென்றும் எழுதியறிவித்தனர்.”

1888 தொடக்கம் தி.த.க. அவர்கள் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களுடன் தொடர்புக் கடிதங்கள் எழுத ஆரம்பித்தார்கள். 'என் சரித்திரம்' என்ற நூலை 1940ம் ஆண்டு முதற்றொடங்கி ஆனந்தவிகடன்- நூல்வடிவமாக 1950ல் வெளிவந்தது.

தி.த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையையப்பற்றிய குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றை நம்புவதற்கில்லை. தி.த.க. அவர்கள் கால்பட்ட புல் சாகாது. ஒழுக்கம் நிறைந்தவர். மற்றவர்கள் இழுக்கம் பேசுவதில்லை. உதவியெய்வதில் பின்தங்குவதில்லை. பரோபகாரி. உபகாரமாக இருப்பவர். அபகாரம் புரிவதில்லை. உபத்திரவம் புரிபவர்கள் வழியில் நடப்பவரில்லை.

“ தீங்கினர் தம் கண்ணிற் தெரியாத தூரத்து
நங்குவதே நல்ல நெறி ”

என் சரித்திரம் என்ற நூலிலே பக்கம் - 892, 901, 1003 பார்க்குக. ஒருபால் மேன்மையாக எழுதுகிறார்; இன்னொருபால் குறை கூறுவார். வாய்ப்பான நேரம் ஆண்டு குறிப்பதில்லை. தேதி கிடையாது. வரலாறு முறிந்து போதலுமுண்டு.

தி. த. க. அவர்கள் உத்தியோகம் பார்த்தார். ஓய்வு நேரங்களில் பழந்தமிழ் வடமொழி நூல்களை ஆராய்ந்து காலங்களிப்பவர். சென்னையிலிருந்து வித்துவான் இராசகோபாலப்பிள்ளையவர்கள் உதவி கொண்டு கம்பராமாயணத்திற் சில பாகங்களையும் நுண்ணிதாக ஆராய்ந்துவைத்தனர்.

தொல்காப்பியம் - எழுத்து, சொல், பொருள் - சங்க இலக்கியங்களாகிய எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு இவற்றை ஏட்டுப் பிரதிகள் பலவற்றோடு ஒப்புநோக்கிக் குறிப்புகள் எழுதினார். இவற்றிலுள்ள உண்மைப் பாடல்கள், உண்மைப் பொருள், நுண்கருத்துக் கண்டறிதல் ஒப்புயர்வு இன்றி விளங்கினார்கள்.

செய்யுள்கள் தனிப் பாடல்களாகவும், தொடர் பாடல்களாகவும் யாக்கக் கற்றுக்கொண்டனர். ஒழுகிய ஓசையுமுடையன. விழுமிய பொருளின.

திங்கள் கழியென்பு தேன்பிலிற்றும் நறையார்
கங்கையணி சங்கரன் காதலா - செங்கண்
அரிமருகா கோணை வைகுமுருகா வுண்ணப்
பரிமருகா வென்றே பகர்.

திருக்கோணமலை முத்துகுமாரசுவாமி வெண்பா.
ஆக்கியோன்: தி. த. கனகசுந்தரப்பிள்ளை.
திருக்கோணமலை மாவட்ட திருத்தலங்கள்.
ஆசிரியர்: சைவசித்தாந்த சிகாமணி. சைவப்புலவர்.

பண்டிதர் இ. வடிவேல் - பக்கம்: 2

இந்தச் செய்யுள் ஓசை நயமுடைத்தாய் பொருள் நயமுடைத்தாய் மிளிர்கின்றது.

கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் தாங்களாக அரிதிற் கற்றுணர்ந்தார். பிறர்க்கும் பயனடையச் செய்யும்படி ஆவன செய்தார். கைம்மாறு கருதாது சிரமம் பாராது உழைத்தார். கற்றறிந்த பலருக்குச் சந்தேகம் வருகிறது இயல்பு. சந்தேகத்தை நீக்கினார். கற்றறிந்த நூல்களுக்கு வழக்களைந்து துணைபுரிந்தார். பரிசோதித்துத் திருத்த வேண்டியவற்றைத் திருத்தியும் செவ்வனே நூல்நிலைநிற்க ஆவன செய்தார்.

S. வையாபுரிப்பிள்ளை- இளமைமுதலே இவருக்கு தமிழ்கற்பு வழக்கம். கற்றவர்களுடன் நல்லாகப்பழகிக்கொள்வார். தி. த. க. அவர்களிடம் ஏடுகள் இருத்தல்வேண்டுமென்று அறிந்திருந்தார். கல்லூரி மாணாக்கராயிக்கும்போது தி. த. க. அவர்களிடம் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார இளம்பூரண உரைப்பிரதியைப் பெற்று அதனைப் படிசெய்துகொண்டார்.

காவேரிபாக்கம் நமச்சிவாய முதலியார் தொல்காப்பியம் சொல்ல திகாரம் - இளம்பூரணம் உரையில் - 1927 - தி. த. க. அவர்களிடம் பெற்ற உதவியைக் குறிப்பிடுகிறார். முன்னுரையிலே

“இந்நூலை யான் அச்சிட முயன்றகாலத்து என்னுடனிருந்து கவடிகளை ஒப்பிட்டுத் தூய்மை செய்யத் தொடங்கினவர் செந் தமிழறிஞர் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இந்நூல் 64 பக்கங்கள் முடியுமுன்னரே அவர் காலஞ்சென்றார். அதன் பொருட்டு யான் பெரிதும் கவல்கின்றேன்.

என்று துக்கிக்கின்றார்

1917 சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் போதகாசிரியர் ஆனார். தி. த. க. அவர்கள் நெடுங்காலமாகச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தோடு பரிட்சைத் தொடர்புடையவராக இருந்தனர். பரிட்சைச் சங்கத்துத் தலைவராக நான்கு ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்தனர்.

தமிழ் அகராதி என்று தமிழில் வழங்கும் - **Tamil Lexicon** இன்னுமோர் பெயருண்டு; சென்னைத் தமிழ் அகராதி என்றும் வழங்குவர். பொதுவாக **Madras Lexicon** என்று ஆங்கிலத்திற் சொல்லுவர்.

மாணிப்பாய் அகராதி	-	-	1842	} யாழ்ப்பாணத்தில் உருவாகின
உலின்சலே அகராதி	-	-	1862	
தமிழ்ச் சொல் அகராதி	-	-	1904, 1910	
சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதி - ஏமட்டும்	-	-	1932	

* யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் தொடங்கப்பட்ட ஆண்டு முடிவுற்ற ஆண்டு தெரியுமாறில்லை. ஆனால், (1) யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் 1913ம் வருடம் ஏப்பிரல் மாதம் 4உ கூடியது என்று நிச்சயமாகத் தெரியும். அப்போது அக்கிராசனாதிபதி த. கைலாசபிள்ளை, மதுரையிலிருந்த தமிழகராதி சபைத் தலைவர் வண. J. S.. சாண்டலர் எழுதிய கடிதம் வாசித்துக் காட்டப்பட்டது.

வண. J. S.. சாண்டலர் தமிழ் அகராதிக்கு - **Tamil Lexicon**. தலைவராக இருந்தவர். அவர் 1913 - 1918 தலைவர் : S.. வையாபுரிப் பிள்ளை 1926ல் தலைவரானார். அகராதி பதிப்பாசிரியரும் அவர்.

உதவிப் பதிப்பாசிரியர்கள்.

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை } மாசி 1919 - வைகாசி 1920
S. சிறினிவாசாச்சாரிய

குடும்பம்

திருக்கோணலையிற் பிறந்தார் உருதிரோற்காரி வரும் ஆவணி மீ 24 உ (கி பி 1863) திரிகோணமலை என்றுமழைப்பார். தந்தையார் பெயர் - தம்பிமுத்துப்பிள்ளை; தாயார் பெயர் - அம்மணி. வேளாளர் மரபு. திருக்கோணமலையிற் பிறந்து வளர்ந்து ஆரம்பக் கல்வி கற்றார். சகோதரர்கள் இருவருங் கூடிச் சென்னைக்குச் சென்றார்கள். சென்னையில் இருவரும் பீ. ஏ. (B. A) பட்டதாரிகள்.

ஒருவர் மோகனாங்கி - சரித்திரநாவல் - 1892 - இடையிடையே பாக்கர். சரித்திர நாவல்களுக்கு முன்னோடி. மதுரை நாயக்கருடைய கதை.

1. செந்தமிழ்! "தொகுதி 6 பகுதி: பக்கம் 199

சரித்திரநாயகர் - தி. த. க. அவர்களுடைய குடும்ப வரலாறுகளை பார்ப்போமாக. யாழ்ப்பாணத்திலே, தெல்லிப்பழையில் மணம் முடித்தார். கிராமக்கோட்டு நீதவான் பெயர் சிதம்பரநாத முதலியார். அவர் புதல்வியாகிய சுந்தரம் என்னும் பெண்மணியை விவாகஞ் செய்தனர்.

இல்லறமாகிய நல்லறத்தின் பேறாகிய நால்வர் புதல்வர்கள்; புதல்வி ஒருவர். புதல்வர்கள் நால்வரும் பட்டதாரிகள். நால்வரும் பீ.ஏ. -B.A. பட்டம் பெற்றவர்கள். பெயர்கள் வருமாறு:

01. இராசாசன், B. A. சங்கீதத்திலும் வல்லவராய்ப் பலருக்கும் ஆசிரியர்
02. இராசசேகரன், M. A. சென்னைக் கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் ஆசிரியர்
03. ⁽¹⁾ இராசேசுவரன், B. A. சென்னை மாநகர சங்கப் பரிசோதகர்.
04. இராசமார்த்தாண்டன், B. A. சென்னை அகராதி சபையில் எழுத்தார்

எங்கெங்கு விவாகஞ் செய்தனர் என்று தெரியாது.

செல்வநாயகி பெயர் தாங்கிய புதல்வி இரங்கநாதனை விவாகம் முடித்துச் செல்வஞ்சீருமாக இல்லறத்தை நடாத்தினார். குமாரசுவாமிப் பிள்ளையும் வாழ்த்தினார். - குமாரசுவாமிப் புலவர் வரலாறு; பக்.165

தி. த. க. அவர்களின் மனைவி 28 வயதில் தேகவியோகமாயினர். மனைவி இறந்தும் மறுமணஞ்செய்யாது வாழ்ந்தனர். கண்ணுங் கருத்தும் பிள்ளைகள் வளர்த்து பீ ஏ. பட்டதாரிகளாக்க முயன்றனர்.

(1) 1971° சிதம்பரத்திற்குப் போனேன். சிதம்பரம் நாவலர் பாடசாலைக்குச் சென்றேன். அங்கேயுள்ள ஆறுமுக நாவலர் நிலபுலங்களைப் பராமரிப்பவராகவும், பாடசாலை முகாமையாளராகவும் இருக்கிறார். பாடசாலைக்கு அன்று வந்தார். என்னைக் கண்டதும் உவகைப் பூத்தனர். திருமுருகாற்றுப்படை - ஆறுமுகநாவலர் உரை - புத்தம் புதிய பதிப்பு (தாம் பதித்த பதிப்பு) அன்பளிப்பாகத் தந்தனர். 1849° பதிப்பித்த சூடாமணி நிகண்டைக் காட்டினார் நாவலர்.

புலவர் சிகாமணியாகிய தி. த. க. அவர்கள் 1863ல் பிறந்து கல்விமாணாகி 1922ல் தேகவியோகமாயினார். குமாரசுவாமிப் புலவரும், திருக்கோணமலை தம்பிமுத்துப்பிள்ளை கனகசுந்தரம்பிள்ளையும் ஒருவர் பின்னொருவராக மாசியிலும், ஆனியிலும் - 1922 - உயிரிந்தனர். இருவரும் பெரும் புலவர்கள்.

மாணாக்கர்:

மாணாக்கராயிருந்து பின் ஆசிரியராகத் திகழ்தல் வேண்டும். கி.பி. 1963 - பிறந்தவர். பிறந்து ஐந்து வயதானவுடன் ஏடுதொடங்கி கதிரைவேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர், கணேச பண்டிதர் என்பவர்களிடம் கல்வி கற்றனர்.

இலக்கணம் கற்றார்: இலக்கியங்களாகிய திருவாதவூரர் புராணம், மறைசையந்தாதி படித்தார். அங்கிலமும் கற்றுக்கொண்டார் சென்னைக்குப் போய் தமிழும் ஆங்கிலமும் கற்றுத்தேறி பீ. ஏ. பட்டமும் பெற்றார்.

நல்மாணாக்கராயிருந்து நல்லாசிரியராகத் திகழ்ந்தார். புகழுரை சென்னை மாநகர் எங்கணும் பரவியது. நுண்மாணுழைபுலம் மிக்கவராக விளங்கினார். இலக்கண இலக்கியம் விளங்கினவர்கள் சூழ்ந்தார்கள்.

புலோலி நா. கதிரைவேற்பிள்ளை தொல்காப்பியம், சங்க நூல்கள் இவற்றை தி.த.க. அவர்களிடம் கற்றுத் தேறியவர் என்றால் மற்றவர்கள் படிக்க முயன்றார்கள்.

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை

கா. ர. கோவிந்தராச முதலியார்	கந்தசாமி முதலியார்- மணி.திருநாவுக்கரசு
மே. வீ. வேணுகோபாலப்பிள்ளை	முதலியார் 1888-1931. சுப்பிரமணியசிவா எதிராசலுநாயுடு.

காஞ்சிபுரம் ரங்கசாமி முதலியார் மகனாய் 1874ல் பிறந்தவர். தி.த.க. அவர்களிடம் படித்தார். காள் நாற்பது பதிப்பித்து 1917.கா.ர.கோவிந்தராச முதலியார் உரை எழுதினார். சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி தமிழ்ப் பண்டிதர். முகவுரையிற் தன்னாசிரியருக்கு-தி.த.க. அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லுவதாவது:

“ம-றி-ற-ஸ்ரீ T.T. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் B.A. தம்மிடமிருந்த கையெழுத்துப் பிரதியைக்கொண்டு எஞ்சிய (29,30,31,32, ஆகிய) நான்கு செய்யுள்களின் திருத்தமான பாடத்தைத் தெரிவித்து அவற்றிற்கு ஒருவாறு உரையுங் கூறினார்கள். அதுகொண்டு அந்நான்கு செய்யுள்களுக்கும் உரை எழுதி இந்நூலின் உரையை முடித்தேன். நான் சென்று கேட்டவுடன் இங்ஙனம் உதவிபுரிந்த மேற்படி பிள்ளையவர்களுக்கு யான் என் மனமாற்றந்த வந்தனத்தை புகிகின்றேன்.”

காஞ்சிபுரம் ர.கோவிந்தராச முதலியார் பச்சையப்பன் கல்லூரி முன்னாள் தலைமைத் தமிழாசிரியர். வித்துவான் மே. வீ வேணுகோபால பிள்ளை பெப்ரிசியசு உயர் கலாசாலை தலைமைத் தமிழாசிரியர். இருவருஞ்சேர்ந்து இறையனார் அகப்பொருள்- 1939-பதிப்பாசிரியர்கள். இருவரும் தி.த.க. அவர்களிடம் படித்தார்கள்.

சி.கு.நாராயணசாமி முதலியார் இரட்டைப் புலவர் சரிதம் எழுதினார்கள். 1922ல் எழுதப்பட்டது. பக்கம் 48ல் காளமேகப் புலவர் காலம் கி.பி. 1453-1468 எனத் திருவாளர் தி.கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் ஆராய்ச்சி முகத்தால் விளக்கியிருப்பதாலும், காளமேகப் புலவரும் இவர்கள் காலத்தவரென்றறியப்படுகிறது.

மணி.திருநாவுக்கரசு முதலியார் பாமணிக் கோவை இரண்டாம் பாகம் 1952ல் அச்சேற்றினார். சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழாசிரியர் அவர்களது நூலில் XI குயிற்பத்து குறித்துள்ளார். ஏழு பாட்டுகள் ஞாபகம். அவற்றை இந்நூலிற் சேர்கையிலே சேர்த்துள்ளேன். மணி.திருநாவுக்கரசு முதலியார் பல நூல்கள் எழுதியுள்ளார். பிறப்பு: 1888 - மரணம்: 1931. விரிவு: செந்தமிழ்ச் செல்வி சிலம்பு: 9. பால்: 5. பக்: 227 - 239. மறைமலையடிகள் எழுதியது.

ஏடுகள் உதவியமை

01. புறத்திரட்டு - சென்னைச் சர்வகலாசாலை தமிழாராய்ச்சித் துறைத் தலைவர் S வையாபுரிப்பிள்ளை.
1 - 1232 - ஏடு - 1938
02. இலக்கிய தீபம் - எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை - 1952 பக்கம் 114
03. இலக்கிய மணிமாலை - வையாபுரிப்பிள்ளை - 1954 - பக்கம் 114
04. அகராதி நினைவுகள் - வையாபுரிப்பிள்ளை - 1954 - பக்கம் 6
05. குறுந்தொகை - டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் - 1937 - பக்கம் - 10
06. பதிற்றுப்பத்து - டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் - 1941 - பக்கம் - 12

07. நற்றிணை - அ. நாராயணசாமி ஐயர் - 1915 - முகவுரை - பக். 2 தி.த.க. - 2 பிரதிகள்
நாராயணசாமி ஐயர் மரணித்தபின்னும் தி.த.க. பரிசோதித்து அச்சிடுவித்தார்.

08. சீவகசிந்தாமணி - நான்காம் பதிப்பின் முகவுரை: சீவகசிந்தாமணி சம்பந்தமாக ஒரு தனிப்பாடல் ஒரு சுவடியில் காணப்படுவதாகத் திருக்கோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் தெரிவித்து அதனை ஒரு கடிதத்தில் எழுதியனுப்பி யிருந்தார்கள். அச்செய்யுள் வருமாறு:

பனகமாற்ற முன்னிராய்ப் பத்திலம்பத் தோடு
நகைமாற் றியதுறவி னோடும் - தொகையேற்றின்
மூவா யிரத்தோடு முந்நாற்று மூவைந்தே
கோவாய சீவகன்மேற் கூற்று

09. அகநானூறு : மூலமும் பழைய உரையும்: உ.வே.ரா. ராகவையங்கார் பரிசோதித்தது. வத்ஸகர்வர்த்தி ராஜகோபாலராயன் பதிப்பு: 1933. பக்கம்: 15. முகவுரை

10. புறப்பொருள் வெண்பா மாலை. இரண்டாம் பதிப்பு: டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பு: 1915. முதற் பதிப்பின் முகவுரை: பக்கம் 8.

11. ஆசாரக்கோவை: T. செல்வக்கேசரவாய முதலியார் பதிப்பு: 1918. ஸ்ரீமான் தி. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் B.A. உதவிய பிரதியுமேயாம்.

12. கயாதரம் : S. வையாபுரிப்பிள்ளை B.A.B.L. சென்னை சர்வகலாசாலை 1939. திரு. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்களுக்குரியது. பக். XIII
Mr. T.T. Kanagasundaram Pillai and was kindly placed at my disposal by his son, Sri Rajeswaran, B.A. Page VIII

ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் - த. கைலாசபிள்ளை - 1919

“ இச்சரித்திரத்தை விரிவாக எழுதுதல்வேண்டுமென்று ஸ்ரீ தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை பி.ஏ. முதலானவர்கள் சிலர் என்னைக் கேட்டார்கள்”

13. நான்மணிக்கடிகை : ச. வையாபுரிப்பிள்ளை:

ஒப்புநோக்கிய ஏட்டுப்பிரதிகள்:

திரு. தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை - இராஜசேகரன்
ஏடு எழுதி முடிந்தது. பக். 16.

பதித்த நூல்கள்

01. தமிழ் நாவல் சரிதை 1921.
இனி இந்நூலை இயற்றினார் யாவரென்பது
ஒருவாற்றானும் புலப்படவில்லை.
நாராயணசாமி முதலியார் பதிப்பு: 1916 - கரந்தைக்
கட்டுரை: வெள்ளி விழா நினைவு மலர். பக். 121.
தமிழ்நூல் விபர அட்டவணை 1916 - 1920.
பக். 449. நூல் எண். 2231.
02. வால்மீகி ராமாயண வசனம் - சுந்தரகாண்டம் -
தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையால் தமிழில்
மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. 1923.

எழுதிய கட்டுரைகள்

1. யாப்பிலக்கணம். செந்தமிழ்ச் செல்வி: சிலம்பு: 8,
பரல்: 7. பக்: 388 - 395
2. இராமாயணம். செந்தமிழ் செல்வி: சிலம்பு: 9,
பரல்: 2 பக். 53 - 60.
3. திருவள்ளுவர். செந்தமிழ்ச் செல்வி: சிலம்பு: 9,
பரல்: 3 பக். 121 - 133
4. தமிழ் வரலாற்றின் ஆராய்ச்சி: தஞ்சை சீனிவாசப்பிள்ளை.
இது 26 - 3 - 1922ல் தஞ்சை K.S. சீனிவாசப்பிள்ளையவர்
கட்டுத் திருவாளர் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் B.A.
எழுதிய கடிதத்தினின்றும் எடுத்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டது.
செந்தமிழ்ச் செல்வி: சிலம்பு: 8. பரல்: 10, 11. பக்கம்: 610
618. பக்கம். 677 - 686

பதிப்பித்த நூல்கள்:

1. ஈழமண்டலத் திருத்தல தேவாரமும் திருப்புகழும் - 1910.

தமிழ்நூல் விவர அட்டவணை - தமிழ்நாட்டு அரசினர் தமிழ்
வளர்ச்சி இயக்க வெளியீடு - 1911 - 1915: கி.பி. 1978 இதனைப்
பற்றிக் குறிப்பிடுவதாவது:

முதற் பதிப்பு: ii. தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை; வித்தியாநுபாலன்
யந்திரசாலை, சென்னை, iii. நவம்பர். 1910.

ஈழ மண்டலத்தின்கண் உள்ள சிவன்கோயில்கள், முருகன்
கோயில்கள் பேரில் சைவசமயக் குரவர்களான திருஞான
சம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகியோராலும் அருணகிரிநாதராலும்
இயற்றப்பட்ட தேவார திருப்புகழ்களை ஒருங்குதிர்டி அவற்றை
நாடோறும் படிக்க விரும்புவர்க்காக இது அச்சிடப்பட்டுள்ளது.
படிப்பவர்கள் தேவாரங்களின் பொருளையுணர்ந்து
படிப்பதன்பொருட்டுத் தேவாரங்களுக்கு ஒருவாறு வினை முடிபும்
குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

2. தொல்காப்பியம்: எழுத்ததிகாரம்: நச்சினர்க்கினியர் உரை.
3. அகப்பொருள் விளக்கம்: 1912 - உரையாசிரியர்கள்.

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை, திருக்கோணமலை த. கனகசுந்
தரம்பிள்ளை என்பவர்களாலே திருத்தியும் விளக்கியும்
புதுக்கப்பட்ட உரையுடன்.

சென்னை பட்டணம் வித்தியாநுபாலன் யந்திரசாலையில் அச்சிற்
பதிக்கப்பட்டது. பரிதாபி ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் முதலாம்
பதிப்பு: 1912.

4. கம்பர் இயற்றிய இராமாயணம் - பாலகாண்டம்.

சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை, திருக்கோணமலை
த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை என்பவர்களாலே பல பிரதிகளைக்
கொண்டு பரிசோதித்து அரும்பதவுரையுடன் சென்னை பட்டணம்
வித்தியாநுபாலன் யந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டது - 1918

5. பதிப்பித்த நூல்களாகிய சிவஞானபாடியம், திருமந்திரம் என்னும்
நூல்கள் ஓதப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையோ பொய்மையோ
தெரியுமாறில்லை.

அணிந்துரைகள்.

1. ஊ. சா. வேங்கடராம ஐயர்.

அரிச்சந்திரன்: முதற்பதிப்பு :தி. க. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் ஆங்கிலத்தில் அணிந்துரை வரைந்துள்ளார். அணிந்துரையினைத் தெரியுமாறில்லை. தமிழ் நூல் விவர அட்டவணை 1916 - 1920 ii பக். 408

2. அ. குமாரசுவாமிப்புலவர்

இதோபதேசம் 1920¹, - 1940². சுன்னாகம் அ. நாகநாத பண்டிதர் மொழிபெயர்ப்பினின்று சுருக்கி இயற்றியது. அப்பிராயம் ஆங்கிலத்தில் கொடுத்தவர்கள்:

1. தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை,

2. S. அளவரதவிநாயகம்பிள்ளை

1920, 1940ம் ஆண்டுப் பதிப்புகளிலிருக்கின்றன.

3. அ. குமாரசுவாமிப்புலவர்:

யாப்பருங்கலக்காரிக்கை: 1899¹, 1908², 1925³, 1938⁴.

1899ல் உரை புதுக்கப்பட்டது. தி. த. க. அவர்கள் முகவுரை 2ம் பதிப்பில் 1908 உரையில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிந்திய பதிப்புகளிலும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. உபக்கிரமணிகை என்பது முகவுரை, பாயிரம். தி. த. க. அவர்கள் முகவுரை எழுதினபடியால் உரையாசிரியர் உபக்கிரமணியை எழுதினார். பின்வருமாறு தி. த. க. அவர்களுக்கு நன்றி பாராட்டுகின்றார்.

“ ஆங்கில திராவிட பண்டிதரும், வித்தியாவிநோதரும், அதிகாரபுருடருமாய் இப்போது சென்னை நகரில் வசிக்கும் ஸ்ரீமான் திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்களும், இவ்வுரையைப் பலமுறை பரிசீலனஞ் செய்து பல திருத்தங்களோடு எடுத்துக்காட்டுக்கள் சிலவற்றிற்கு நூற்பெயர் காட்டியும், அச்சிடுகையிற் பரிசுதித்தும் வண்ணங்களைச் சேர்பித்தும் பலவாறு சிறப்பித்தனர்.

குமாரசுவாமிப்புலவர் வரலாறு என்ற காலை 1970ல் அவருடைய மகன் கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை B.A. இயற்றியது. தி. த. க. அவர்களைப்பற்றி எழுதிய எழுத்துக்களை பார்த்தல்கூடும். பக்கம்: 121, 137, 143, 165, 169, 175.

சேர்க்கை :

குயிற்பத்து - தி. த. க. அவர்கள்.

சீமேஷு சோலையின்கட் சேந்துறையும் பூங்குயிலே.

பேர்மேஷு பச்சையப்பப் பிரபுபெய ரானிலகும்

ஏர்மேஷு கல்விபயி லெழிற்கழகத் தேமுதலாம்

நீர்மேஷு புண்ணியனை நீநினைத்து கூவாயே

நேமிபுகழ் குறுக்காங்கை நேயமொடு கூவாயே. (1)

பரவைகுழம் ஸ்காட்லாண்டுப் பதியினின்று மிங்குவந்தே

இரவையேறி யொள்ளிரவி யெனநமகங் கொண்டிருக்கும்

கரவைமுத லாயபொல்லாக் காரிருளை யேயெறிவோன்

வரவையுள மகிழ்ந்துகொள வந்துநின்று கூவாயே

வலியநோ யகன்றதென்று மாங்குயிலே கூவாயே. (2)

பேர்பெற்ற பச்சையப்பப் பிரபுமண்ட பத்திருந்து

கூர்பெற்ற மாணவகர் கொள்வகைகண் டேயறிய

ஏர்பெற்ற நூல்களெல்லா மினிமையுட னோதுவிக்குஞ்

சீர்பெற்றோன் றனைநாடிச் செவ்வேநீ கூவாயே

சேந்தவினை தீந்தபடி சீர்க்குயிலே கூவாயே. (3)

இலகுமொளி விண்மீனின் இடைநாளும் ஒளிந்தருவெள்

அலகில்கதிர் மதியமென அன்பின்மா ணாக்கரிடை

நிலவுபுகழ் குறுக்காங்கு நிவப்போடு பச்சையப்பன்

உலவுமொளி மண்டபத்தி னூடிருத்தல் கூவாயே

உபதியென யாம்மகிழ ஒண்குயிலே. கூவாயே. (4)

இடமகன்ற இக்கழகத் தின்போடு மாணவகர்
மடமகற்று நமதுதுரை மதிமுகத்தைக் காணாமே
இடருமக்கும் எமதுநிலை துணையின்பாம் மாங்குயிலே,
கடல்புடைகுழ் ஸ்காட்லாண்டுக் கண்ணியர்க்குக் கூவாயே.
காமன்நிகர் அமுகனுக்குக் கனிவாய்நீ கூவாயே. (5)

என்புருக்கி யறிவுருக்கி யெழிலார்நல் லுடலுருக்கி
வன்புருக்கித் தீங்கிழைத்த வன்னோய்கள் தீர்ந்ததனால்
அன்புருக்கி மாணவகீ ரவன்வந்த வாபாடி.
இன்புருக்கி மலர்சொரிந்தே யிரைஞ்சிரென்று கூவாயே.
ஏதமிதல்லை யினாலென் றின்குயிலே. கூவாயே. (6)

மருமேவு தண்சோலைத் தேமாவில் வாழ்குயிலே.
திருமேவு பச்சையப்பச் சீமண்கல் விச்சாலை
குருமேவு மெங்கடுரை குறுக்காங்கு நிதம்வாழி
உருமேவு மாணவகர் வாழியென்றே. கூவாயே
உலகமுறை நெறிவாழி யென்றென்றே கூவாயே. (7)

திருக்கோணமலை முத்துக்குமாரகவாமி வெண்பா. தி. த. க. அவர்கள்

வீநாயர் வணக்கம்

கங்கை யணியுங் கணபதியைக் கைதொழுது
மங்குல் படி கோணை மாமலையில் - தங்குமொரு
முத்துக் குமார முதல்வன் கழலிணைக்கோர்
பத்துப் பகர்வல் வெண்பா.

திருமாலு நான்முகனுந் தேடியுங் காணாய்
பெருமா னருள்புதல்வ பேசு - மொருமான்
வயிற்றுதித்த நங்கை மணவாளா கோணை
யயிற் கரத்தா யாற்ற வருள்.

தேனோங்கு சோலைத் திகழிமய கன்னியருள்
வானோங்கு சோலை மலையோனே - தானோங்கு
வேலனே கோணை விலங்க லினிதமர்வாய்
காலனுறு போதுவந்து கா.

வானோர் நிலைகலங்க வந்தெதிர்த்த தாருகனைத்
தானோர் கணத்திற் றபவெறிந்த - கோனார்
அடியார்க் கருளுமண்ணல் வாழுங் கோணைப்
படியார்க்கு முண்டோ படர்.

வாரியாய் மண்ணாய் வளியாய் வகவனலாய்
பாரி லெடுத்த பலவுருவம் - போரில்
இமைப்பொழுதின் முன்னே யிறந்துபட வென்றோன்
சிலைக்கோணை வெற்பனென்றே செப்பு.

சயந்தன் முதலமர் தம்மைச் சிறையில்
நயந்து வைத்தகுர னடுவமரில் - பயந்து
சரந்தொடுத் தோயோடத் தனிக்கோணை வெற்ப
கரந்தூக்கி யஞ்சலென்றே கா.

திங்கள் கழியென்பு தேன்பிலிற்றும் நறையார்
கங்கையணி சங்கரன் காதலா - செங்கண்
அரிமருகா கோணை யசலமினி தமர்வாய்
பரிமருகா வென்றே பகர்.

செங்கயற்கண் மாதறத்தின் செல்வியுமையாள்
புதல்வா
அங்கயற்கண் வள்ளிதெய் வயானையாம் -
மங்கையர்கள்
வாழ்வரைக் கோணை வைகுமுருகா வுண்ணைத்
தாழ்வர நிதம்யாண்டுந் தா.

பூதப்படையள்ளிப் போசனமா யுண்டுவந்த
ஏதத்தரி யெறிந்த வேந்தல் - சீதந்து
மேகம்படி சோலை விண்ணோங்கு கோணையார்
மாகந்த னென்றே வழுத்து.

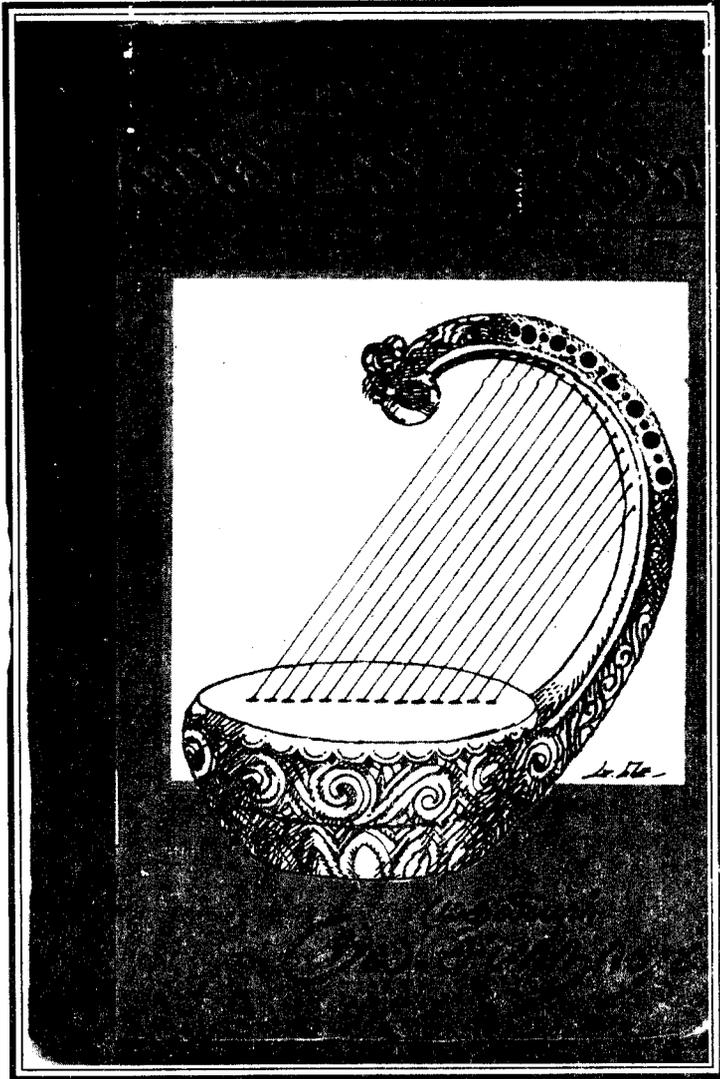
ஓராறு சென்னி யுடையானைக் கோணையா
ரீராறு கண்களுடை யெம்மானைத் - தோரது
போக்காதே விண்காலம் பொங்கும் பழவினையை
நீக்கு மனனே நினைந்து.

கங்கை மகனைக் கருமான் மருமகனைச்
செங்கை யயிலுடைய செவ்வேளைத் - தங்கடியார்
துன்பந் தீர்கோணைச் சுரிறையை வாழ்த்தினால்
இன்பம் பெறலா மினிது.

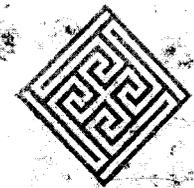

உசாத்துணை நூல்கள்:

01. அச்சம் பதிப்பும் - மா க. சம்பந்தன் - 1980.
02. இரட்டைப் புலவர் சரிதம் சி. கு. நாராயணசாமி முதலியார் - 1922.
03. சுமுநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம் - வித்துவான் சி. கணேசையர் - 1939.
04. கார்நாற்பது மூலமும் கா. ர. கோவிந்தராச முதலியார் உரையும் - 1917
05. செந்தமிழ்ச் செல்வி: சிலம்பு: 8. 296 - 303.
06. தமிழ் நாவலர் சரிதை - தி. த. க. 1921.
07. தமிழ் நூல் விவர அட்டவணை 1867 - 1920. தமிழ்நாட்டு அரசினர் தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்ற வெளியீடுகள்.
08. தாமோதரம் - யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு தமிழ்நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம் - 1971.
09. திருகோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை சரித்திரச் சுருக்கம் - தமிழ் மன்றம், மகாசனக் கல்லூரி, தெல்லிப்பழை - 1976.
10. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம்: மயிலை சீனி, வேங்கடசாமி - 1962 - கீழ்க்கணக்கு நூலாராய்ச்சி.
11. பாமணிக் கோவை - இரண்டாம் பாகம் - மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார் - 1925.
12. யாப்பிலக்கணம் - தி.த.க. செந். செல்வி. 8. பக்கம் 388 - 395.

**யாப்பருங்கலக்காரிகை
குறாகவையிப்புலவர் 2-ரை**

இந்த சமய, தலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

ஆசிரியர் அமிர்தசாகரர்
செய்த

யாப்பருங்கலக் காரிகை

யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாகம்
அ. குமாரசுவாயிப் புலவர்
இயற்றிய புத்துரையுடன்

உ
பகீப்புரை

தம் அறிவாற்றல் புலப்பட “ செந்தமிழ் ” முதலானவற்றில் எழுதிய கட்டுரைகளாலும் பிற நூல்களாலும் தமிழகத்தைத் தென்திசை நோக்கவைத்தவர் யாழ்ப்பாணத்து சன்னாகம் அ.குமாரசாமிப்புலவர்.

அவர் தமிழ்மொழி, வடமொழி, இலக்கிய இலக்கணங்களிலே புலமையுடையவராய்க் கற்பித்தல், நூலியற்றுதல் கவிபுனைதல் கட்டுரை வரைதல், கண்டனந் தீட்டுதல், மொழிபெயர்த்தல், நூற்பதிப்பு, பாடபேத ஆய்வு, அகராதி தயாரித்தல் உரை எழுதல், புராணபடனம் செய்தல், பிரசங்கம் செய்தல் முதலாம் பலதுறைகளிலும் வல்லுநராய் ‘நடமாடும் கலைக்களஞ்சியம்’ என உலகத்தார் பாராட்ட உலவியவர்.

சைவத்தையும் தமிழையும் தம் இரு கண் எனக் கருதும் நாவலர் நெறியைத் தன் வாழ்க்கை நெறியாகக் கொண்டொழுகியவர்.

வித்துவசிரோமணி கணேசையர், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை முதலான புகழாளர் போற்றும் ஆசிரியராய்த் திகழ்ந்தவர்.

அவரியற்றிய நூல்கள் யாவும் அறிஞர்தம் பாராட்டுதலுக்கும் போற்றுதலுக்கும் உரியனவாய் விளங்கின. அவற்றுள் ஒன்றே அமிர்தசாகரரின் யாப்பருங்கலக்காரிகைக்குப் புலவர் எழுதிய இந்த உரை.

தமிழிலக்கியத்தினதும் தமிழ்க் கல்வியினதும் போக்கானது பெரிதும் மாறுபாடுற்றுவிட்ட இக்காலத்தில் புலவருடைய கூர்ந்த நுண்ணறிவின் வெளிப்பாடாய் அமைந்த நூல்கள் பலவும் அதிகம் கவனிக்கப்படாதனவாய்விட்டன. கல்வியின் தரத்துக்கும் தன்மைக்கும் ஏற்பவே வெளிப்படுத்தப்படும் நூல்களின் தரமும் தன்மையும் வேண்டப்படுகின்றன.

‘வன்ன நடை வழங்கு நடை வசன நடை’ என்று ஆகிவிட்ட இக்காலத்தில் கவிதையும் பெரும்பான்மையும் வசனத்துக்குள்ளேயே வந்துவிட்ட நிலையில் யாப்பியலறிவு அதிகம் வேண்டப்படாததொன்றாகக் கருதப்படலாம்.

ஆனால் கவிதையானது சொல், பொருள், ஓசை, உத்தி, உணர்ச்சி முதலானவற்றின் சிறப்பாலும் சேர்க்கையாலும் பூரணத்துவமுற்று உச்ச நிலையுறும் என்ற உண்மையை உணர்ந்தவர்கள் ஓசை நியதியை வேண்டத்தகாத ஒன்றாய்க் கருதமாட்டார்கள். ஓசை நியதியை விரும்புவோர்கூட காரிகை கற்றுக் கவிபாடுவதை, வேண்டாதவர்களாகலாம். எனினும் முறைசார் கல்வி அவர்களது கவித்துவத்துக்கு மேலதிக கவின் சேர்க்கும் அல்லவோ?

இவர்க்கெல்லாம் மேலாய் யாப்பியலறிவு வேண்டப்படுவது தமிழியல் ஆய்வாளர்க்கே, யாப்பியலறிவு இல்லாத நிலையில் பழந்தமிழிலக்கிய இலக்கணங்களில் தெளிந்த அறிவு ஏற்படப் போவதில்லை. புணர்ச்சி முதலானவற்றால் மயக்கமுற்று நிற்கும் சொல்லையும் பொருளையும் தெளிதற்கு யாப்பிலக்கண அறிவுபோல் உதவவல்லது வேறொன்றுமில்லை. தமிழின் எழுத்துச் சொல்லிலக் கணங்களில் கணிசமான அளவில் யாப்பின் செல்வாக்கு உண்டு. இலக்கிய வரலாற்றுக்கும் யாப்புக்கும் இடையிற்கூட இயைபுண்டு என்பதை அறிஞர் அறிவர்.

இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்த நிலையிலேயே உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் தமிழ்க்கல்விக்குரிய பாடவிதானத்தில் யாப்பிலக் கணத்தையும் இற்றைவரையில் தவிர்க்காது சேர்த்துக்கொண்டுள்ளன.

கல்வி நிறுவனங்களுடாகவும் தனிப்படவும் தமிழ் கற்போர் யாவரும் யாப்பிலக்கணப் பயில்வுக்குப் பெரிதும் உபயோகிப்பது அமிர்த சாகரரின் யாப்பருங்கலக்காரிகையையே.

யாப்பருங்கலக்காரிகைக்கு குணசாகரர் என்பவர் எழுதிய பழைய உரையொன்று உண்டு. அவ் விருத்தியுரையில் அடிப்படையிலெழுந்த சிற்றுரைகளும் சிலவுண்டு. அவற்றிலுள்ள குறைகளை நீக்கியும் அவசியம் என்று கருதிய சில விடயங்களைச் சேர்த்தும் புலவர் எழுதிய உரையே இந்நூல். (புத்துரை எழுதுவதற்குக் காரணமாயமைந்த விடயங்களைப் புலவர் தமது “உபக்கிரமணிகை” யிலே எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.)

யாப்பருங்கலக் காரிகையானது இலக்கணங்களை நிரல் நிறையாகக் கூற உரைகளும் அவ்வாறேயமைந்தன. இதனால் அவையெல்லாம் கற்போர்க்குத் தெளிவு தருதற்குப் பதிலாய் மயக்கத்தையே தந்தன. புலவரோ எனின் இலக்கண விதிகளும் உரையும் உதாரணங்களும் அணிமைபெறச் செய்தார். அவர் கையாண்ட புதிய உத்தி கற்போர்க்குத் தெளிவினைத் தந்தது. அதனால் புலவரது உரை “தன்னை விளக்குதற்கு வேறோராசிரியனை வேண்டாது கற்போர்க்குத் தானே யாசிரியனாய்மைந்து நீரோட்டம் போன்று செல்கின்றது.”

இவ்வுரையின் சிறப்புக்களை தி.த.கணகசுந்தரம்பிள்ளை இந்நூற்கு எழுதிய “முகவுரை” யிலும் செந்தமிழ் முதலான பத்திரிகை களில் அக்காலத்து அறிஞர்கள் எழுதிய “வியப்புரை” களிலும் காணலாம். புலவரது உரை போன்று தெளிவும் செறிவும் ஆராய்ச்சி நுட்பமும் கூடிய பிறிதோர் உரை இந்நூற்கு வாய்த்ததில்லை.

புதிது புதிதாக எளிமை என்ற பேரிலே எழுதப்பட்ட ஆய்வு நுட்பமற்ற சில உரைகளே தமிழகத்தில் அச்சிட்டு பயிலப்படுகின்றன. குணசாகரரின் பழையவுரையும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் மாணவர்கள் அதை விளங்கிக்கொள்ள முடியாதவர்களாய் அல்லற்படுகிறார்கள்.

குமராசுவாமிப் புலவரது உரை முன்பு சில பதிப்புகளைக் கண்டபோதிலும் இன்று பிரதான நூலகங்களிலேகூட பிரதிகளற்றாதாய் விட்டது. அதனை வெளிப்படுத்துவது உயர்கல்விக்காய் தமிழைக்கற்கும் மாணவர்க்குப் பேருதவியாக அமையும். இவரது இவ்வுரை நூலையும் பிறநூல்களையும் வெளிப்படுத்துவது ஈழநாட்டின் புலமையை நிலைநிறுத்தும் பணியாகவும் அமையும்.

இவ்வுரையை வெளிப்படுத்தும் பணியை ஏற்றதால் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் தமிழுலகின் பாராட்டுதலுக்குரியதாகிறது. என்னையும் இப்பணியில் ஈடுபடுத்திய அவர்களுக்கு என்னநிறியறிதலை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

முன்னைய பதிப்புகளின் போது கவனயினத்தால் ஏற்பட்டிருந்த தவறுகள் இப்பதிப்பின்போது தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. புதிய தவறுகள் காணின் சுட்டுவது யாப்பறிந்தவர் கடன்.

பதிப்பு வேலையின்போது எழுந்த ஐயங்களுக்கு உசாத்துணையாய் விளங்கிய அறிஞர் க.உமாமகேஸ்வரன் அவர்கள் தன்னிடமிருந்த பிரதியைத் தந்துதவிய நண்பர் எம். ஏ. எம். றமீஸ் அவர்கள், அச்சவேலையை இனிதே முடித்துதவிய யுனிஆர்ட்ஸ் நிறுவனத்தார் எல்லோர்க்கும் நன்றிகள்.

மொழித்துறை.

தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்.

ஒலுவில்

28 - 05 - 99

க. இரகுபரன்

தக்காராய்த் தக்க நூல்களையும் உரைகளையுஞ் செய்து வைத்த பெரியோர்களை எக்காலத்திலும் மறக்கலாகாது. அவர் நூலுரைகளைப் பொன்போலப் பரிந்தோம்பிப் போற்றிக் கொளல் வேண்டும். பகிரங்கஞ் செயற்பாலனவற்றைப் படிப்போர் பொருட்டு அச்சிற் பதிப்பித்தல் வேண்டும்.

- அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் -

இரண்டாம் பதிப்பின் பதிப்புரை

இப்புத்துரை எமது தாயகத்தாரவர்களால் 1908-ம் ஆண்டுக்குச் சரியான பிலவங்க வருடம் எழுதி வெளியிடப்பட்டது. பிரதிகள் செலவாகிப் பல ஆண்டுகள் கழிந்தமையாலும், படிப்போர் பலர் பிரதிகள் பெறவேண்டி, இரண்டாம்முறை அச்சிடுமாறு பன்முறை கேட்டுக்கொண்டமையாலும் இதனை இப்பொழுது அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினோம்.

இப்பதிப்பை விரைவில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தற்கண் பெரிதும் உதவி புரிந்தவர்கள் சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தரும பரிபாலகர் திருவாளர் ச. விசுவநாதபிள்ளையவர்கள். அவர்கள் நன்றி எம்மால் மறக்கற்பாலதன்று

இப்பதிப்பில் நேர்ந்துள்ள அச்சப் பிழைகளைச் செவ்வனே பார்த்துத் திருத்தமாக உதவிய மேற்படி பிள்ளையவர்கள் நன்றியும், திருவாளர் தி. த. இராசராசன் பி. ஏ. அவர்கள் நன்றியும் எம்மாலும் பிறராலும் கொண்டாடப் படுவனவாகும்.

சுன்னாகம்,
குரோதன வரு, ஐப்பசி
1925

கு. அம்பலவாணபிள்ளை

முகவுரை

உலகத்திற் சிறந்த மக்களாற் பேசப்படும் பேச்சு, ஓசையும் பொருளுமென இரண்டு கூறுபாடுடைத்து ஆராய்ந்து பார்க்கின் ஓசையும் இரண்டு கூறுபாடுடையதாகும். ஒன்று பொருளுணர்த்தற்கின்றியமையாததாயுள்ளது; மற்றொன்று இசையோடு தொடர்புடைத்தாய் பொருணுட்பங்களை அறிவிப்பது. இவற்றுள் பொருளுணர்த்தற்கின்றியமையாத ஓசையே நூல்வடிவமைந்து காணப்படுவது; பொருணுட்பங்களை உணர்த்தும் இன்னிசை அவ்வாறு காணப்படுவதன்று; நூல்கட்கு முலமாயுள்ள ஒலியெழுத்து உருவெழுத்துக்கள் இவ்வின்னிசையை உணர்த்த வல்லன வன்மையின்.

நூல்கள் செய்யப்படுவது செய்யுளால். அச்செய்யுள் உரைச் செய்யுள் பாச்செய்யுளென இருவகைப்படும். இவற்றுள் பாற்செய்யுளே சிறந்தது; என்னில், அதுவே மேற்கூறப்பட்ட ஓசையின் சிறந்த கூறாய் பொருணுட்பங்களை உணர்த்தும் இன்னிசையையும் ஒருவாறு புலப்படுத்தற் றியைந்ததாமாதலின், பாச் செய்யுளின் உறுப்புகளாய் மோனை, எதுகை, முரண், இயைபு, தூக்கு முதலியவெல்லாம் இவ்வின்னிசையைத் தோற்றுவிக்க எழுந்தவைகளே. இச்சிறப்புப் பற்றிய பாச் செய்யுளே உலகிற் செய்யுளென வழங்கப்படும்.

செய்யுளின் இலக்கணமே யாப்பெனப்படுவது. மக்களின் கருத்து வேறுபாட்டை உள்ளபடி ஒருவகையான் உணர்த்தற்கியைந்தது செய்யுளையாகலின் அதன் இலக்கணவுணர்ச்சி மக்களின் உள்ள நிகழ்ச்சிகளை ஆராயவும் உலகிற்கெடுத்துரைக்கவும் புகுவார்க்கு ஒரு தலையான் வேண்டற்பாலதென்பது தெற்றெனப் புலப்படும்.

இத்தன்மைத்தாய் சிறந்த செய்யுளிலக்கணத்தை ஆதியில் தமிழில் இயற்றினார் யாவரென்பது இப்போது அறியக்கூடியதாயில்லை. அருந்தவக் கொள்கை அகத்தியனாரே ஆதியில் தமிழிற்கு எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பு அணி என்னும் ஐந்திலக்கணமும் இயற்றினாரென்று சிலர் கூறுவராலெனின், அற்றன்று; அவர் ஐந்திலக்கணமும் தமிழிற் புதிதாயிற்றினாரல்லர்; வட மொழியில் முன்னுள்ள வியாகரண நூல்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து அவைகளெல்லாவற்றினுஞ் சிறக்கத்தாமொரு நூலியற்றிய ஆசிரியர் பாணினியார்போலத், தமிழில் முன்னுள்ள இலக்கண நூல்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து அவைகளெல்லாவற்றினுஞ் சிறக்கத் தாமோரிலக்கணம் இயற்றினாரென்க.

அகத்தியனாராற் செய்யப்பட்ட அகத்தியத்தில் செய்யுளிலக்கணம் பரந்து கிடந்ததென்றும், அதனைத் தொல்காப்பியர் கருங்கச் செய்தமையின் அதன் அருமை நோக்கிப் பல்காப்பியர் புகுத்துக் கூறினாரென்றும் நச்சினார்க்கினியர் கூறுவர். ஆசிரியர் பல்காப்பியருக்குமுன் பல்காயனார் முதலாயினாரும், அவரின் பிற்காலத்துக்குக் காக்கைபாடினியார், சிறுகாக்கைபாடினியார், அவினையர், நக்கீரர், நற்றத்தனார், மயேச்சுரர் முதலாயினாரும் செய்யுளிலக்கணம் செய்தனர். யாப்பியல், சங்கயாப்பு, பாட்டியன்மரபு முதலிய நூல்களும் இவர்கள் காலத்திலேயே தோற்றின போலும். இவற்றுள் தொல்காப்பிய மொழி எஞ்சியவெல்லாம் இறந்தொழிந்தன. தொல்காப்பியமும் இப்போது மிகச் சிறுபான்மையாயன்றி எடுத்தாளப்படுவதில்லை. பிற்காலத்துச் சமணர்களாற் செய்யப்பட்ட யாப்பருங்கலமும் யாப்பருங்கலக்காரிகையுமே இப்போது வழக்கின்கணுள்ளன. இவற்றுள்ளும் யாப்பிலக்கணம் கற்போரால் பெரும்பாலும் கற்கப்படுவது காரிகை ஒன்றுமே.

யாப்பருங்கலம் காக்கைபாடினியத்தை பின்பற்றியது; தொல்காப்பியத்தின் வழித்தாயதன்று. அதுநேர்ப்பசை நிறைபசை வேண்டாது காக்கைப்பாடினியார்போல நாலசை பொதுச்சீர் வேண்டுவதனாலும் தாழிசை துறைவிருத்தங்களைத் தொல்காப்பியனார் முதலாயினார்போலக் கொச்சகக் கலிபாற்படுத்தாது பாவினங்களென வகுத்ததனாலும், பிறவாற்றாலும் இனிது புலப்படும். யாப்பருங்கலத்தின் பெருமையினை,

“ சொல்லிற் சுருங்கிப் பொருள்பெருகித் தொன்ஞானம்
எல்லாம் விளக்கி யிருளகற்றும் - நல்யாப்
பருங்கலம் வல்லவர் தாமென்றே கேள்வி
ஒருங்கறிய வல்லா ருணர்ந்து ”.

என்று சான்றோர் கூறிய வென்பா இனிது விளங்கும்.

யாப்பருங்கலக் காரிகை யாப்பருங்கலத்தின் வழிப்பட்டது. இது அதன் பெயர் மாத்திரையானே பெறப்படும். இக்காரிகைக்கு உரை எழுதிய குணசாகரர் இதனை அவினையர் யாப்பிற்கு நாலடிநாற்பது போல யாப்பருங்கலமென்னும் யாப்பிற்கு அங்கமாய் அலங்கார முடைத்தாகச் செய்யப்பட்டமையால் யாப்பருங்கலக் காரிகையென்னும் பெயர்தாயிற்று என்பர். இந்நூல் செய்தார் அமுதசாகரரென்பது குணசாகரருரையானே விளங்கும்; அது வேரொன்றிற் பெறப்படுவதன்று. யாப்பருங்கலக் செய்தாரும் இவரே போலும். அதன் பாயிரம்:-

“ யாப்பருங் கலநனி யாப்புற வகுத்தோன்
 தனக்கு வரம்பாகிய தவத்தொடு புணர்ந்த
 குணக்கடற் பெயரோன் கொள்கையின் வழாஅத்
 துளக்கறு கேள்வித் துகடர் காட்சி
 அளப்பருங் கடற்பெய ரருந்தவத் தோனே ”

என்று கூறும். அதன் உரையாசிரியர் கடற்பெயர் அருந்தவத்தோன் யாரென்று கூறிற்றிலர் அவர் “ விரவியுமருகியும் வேறு மொரோவழி - மருவியும் பெறாது வழங்கு மன்னவையே ” என்னும் சீரோத்துச் சூத்திரத்துரையுள் “இந்நூலுடையாரும் ‘மாஞ்சீர் கலியுட்புகா’ என்னும் புறனடையானும் பிறவாற்றானும்..... விளங்கக் கூறினார்” என்பதனால் யாப்பருங்கலம் செய்தாரே காரிகை செய்தவரும் என்பது பெருதும்.

காரிகைக்குக் குணசாகரர் உரைத்த உரையிலுள்ள குறைபாடுகளை நோக்கி ஒரு புத்துரை இயற்றித் தந்தார் நல்லிசையும் புலமைவாய்ந்த யாழ்ப்பாணச் சுன்னாகத்துக் குமாரசாமிப் புலவர். அவருரை காரிகைகளைப் பிரித்து முடிபுகளைத் தெரித்து பொருளை வரையறுத்து, அதற்கின்றியமையாதவைகளை எடுத்துக்கூறி, உதாரணங்கள் இலக்கணமைந்து கிடக்குமாற்றைப் புலப்படக்காட்டி செய்யுளுறுப்பாதியவற்றின் பெயர்க்காரணங்களை விளக்கி செல்கின்றது. காரிகைப் பொருளை கற்றளோடமையாத மேலுமாராய்ச்சி செய்யுமாறு மாணாக்கர்களைத் தூண்டி, தமிழில் பாக்கள் நான்காயினமைக்கும், பாக்களினடிகள் அளவடிகளானமைக்கும், தாழிசை துறைவிருத்தங்கள் பாவினமென வகுக்கப்பட்டமைக்கும், மற்றும் இவைபோல்வன பிறவற்றிற்கும் காரணங்கண்டுகொள்ளச் செய்து பெரும்பயன்தருதற்கேற்ற தாயமைந்திருத்தலின் அறிஞர் இவ்வுரையை விரும்பி கைக்கொள்வரென்று எண்ணுகிறேன்.

சென்னப்பட்டனம்,
 பிலவங்க வரு,
 பங்குனி
 1908

தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

நொகுத் ஆறு

கனகசுந்தரம்பிள்ளை, த்த.(கி.பி.1863 - கி.பி 1922)

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள திருகோணமலையில் பிறந்தவர். கனகசுந்தரம்பிள்ளை, கதிரைவேற்பிள்ளை, கணேசபண்டிதர் போன்ற அறிஞர்களிடத்துப் பாடம் கேட்டவர்; ஆங்கிலத்தையும், தமிழையும் ஐயம் திரிபின்றிக் கற்றவர். சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும், மாநிலக் கல்லூரியிலும் பயின்று இவர் பி.ஏ பட்டம் பெற்றார். சைதாப் பேட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சில காலம் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகவும், அதன்பின் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும் கிறித்தவக் கல்லூரியிலும் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதித் தொகுப்புப் பணியில் ஈடுபட்டு இவர் துணைப்பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கினர்.

இவர் பதிப்பித்த நூல்கள் தொல்காப்பியம் (எழுத்ததிகாரம்) நச்சினார்க்கினியன் உரையும், தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்) சேனா வரையர் உரையும் ஆகும். சன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவருடன் இணைந்து நம்பியகப் பொருளுக்கு ஒரு புத்துரை எழுதி வெளியிட்டார். தமிழ் நாவலர் சரிதை, ஈழமண்டலத் தேவாரம், ஈழமண்டலத் திருப்புகழ், என்பன இவர் தம் குறிப்புரையோடு வெளிவந்தன. கம்பராமாயணத்தைத் திருத்தமான பாடல்களோடும் அரும்பத உரையுடனும் வெளியிடத் திட்ட மிட்ட இவர் பாலகாண்டம் ஒன்றை மட்டுமே வெளியிட்டார். எஞ்சிய காண்டங்கள் வெளிவரவில்லை. தாம் தமிழ்த் தொண்டில் ஈடுபட்டதுபோலவே பிறரும் தமிழ்த் தொண்டு புரிதல் வேண்டும் என்னும் பேருள்ளம் இவர்க்கு இருந்தது. எனவே, ஒல்லும் வழியெல்லாம் தக்கார்க்கு உதவினார். பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயரின் நற்றிணை உரை வெளிவருவதற்கு இவரே காரணம் எனலாம். ஐயர் மறைந்த பின்னரே அந்நூல் வெளிவந்தது. மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் கனகசுந்தரம்பிள்ளை ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். இராமாயணத்தில் கிட்கிந்தாகாண்டத்திலும், சுந்தரகாண்டத்திலும் வரும் சில சிறந்த பாடல்களைத் தொகுத்து இவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். 'இல்லாண்மை' என்பது இவர் எழுதிய உரைநடை நூலாகும். மா. இரா.த.

(பக்கம் 957)

59ம் பக்கம் (1)ன் பின்குறிப்பு

(1) பிள்ளை - தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை, டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர், தமது ஆசிரியர் - மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை "பிள்ளை" என்று எழுதுகிறார். இது விளங்கத் தரப்பட்டுள்ளது.

எமது வெளியீடுகள்

01. ஒற்றைப்பனை (சிறுகதைத் தொகுப்பு)
02. கோயிலும் சுனையும் (நாடகத் தொகுதி)
03. கயல் விழி (கவிதை நாடகம்)
04. சாரணர் புதிய செயற்திட்டம்
05. 93ல் கலை இலக்கிய ஆய்வு (கட்டுரை தொகுதி)
06. இராவண தரிசனம் (இலக்கிய நாடகம்)
07. கங்கைக் காவியம் (காவியம்)
08. கழகப் புலவர் பெ.பொ.சி கவிதைகள்
09. சிந்தித்தால் (நற்சிந்தனைக் கதைகள்)
10. இரு நாடகங்கள் (நாடகம்)
00. திருப்பல்லாண்டு (உரையுடன்)
11. கவிதாலயம் (கவிதைத் தொகுப்பு)
12. அச்சாக்குட்டி (குழந்தை இலக்கியம்)
13. நெஞ்சில் ஓர் நிறைவு (சிறுகதை)
14. மாலையில் ஓர் உதயம் (நாவல்)
15. ஸ்திரீ இலட்சணம் (சிறுகதைத் தொகுப்பு)

மற்றும் பவழவிழா மலர்களான

காந்தி மாஸ்டர் சிறப்பு மலர்

கிழக்கில் பூத்த ஞானமலர்

இலக்கியப்பூந்துணர்

ஈழத்து இலக்கியச் சோலை

21, ஒளவையார் வீதி, திருக்கோணமலை.

இலங்கை